

Đương Ngừ Lang Xuyên Việt Biến Thành Tiểu Quan

Contents

Đương Ngừ Lang Xuyên Việt Biến Thành Tiểu Quan	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	7
5. Chương 5	9
6. Chương 6	11
7. Chương 7	13
8. Chương 8	15
9. Chương 9	17
10. Chương 10	19
11. Chương 11	20
12. Chương 12	22
13. Chương 13	24
14. Chương 14	25
15. Chương 15	27
16. Chương 16	28
17. Chương 17	30
18. Chương 18	31
19. Chương 19	34
20. Chương 20	36
21. Chương 21	38
22. Chương 22	39
23. Chương 23	41
24. Chương 24	44
25. Chương 25	45
26. Chương 26	47
27. Chương 27	48
28. Chương 28	49
29. Chương 29	51
30. Chương 30	52
31. Chương 31	54
32. Chương 32	55
33. Chương 33	57
34. Chương 34	58
35. Chương 35	60
36. Chương 36	61
37. Chương 37	63
38. Chương 38	65
39. Chương 39	67
40. Chương 40	69
41. Chương 41	70

42. Chương 42	72
43. Chương 43	74

Đường Ngưu Lang Xuyên Việt Biến Thành Tiểu Quan

Giới thiệu

Ta gọi là Thành Lãng, là một cái ngư lang, chỉ vì một tai nạn ngoài ý muốn mà bị xuyên không vào

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/duong-nguu-lang-xuyen-viet-bien-thanh-tieu-quan>

1. Chương 1

“Lãng ca sớm!”

“A lãng sớm a!”

Hôm nay khó được sáng sớm vừa ra khỏi cửa đã bị nhiệt tình ân cần thăm hỏi.

“Uy, a Lãng hôm nay thực anh tuấn a! Hoàn hảo, là áo sơ mi Armani nha! Lại là quý bà ấy hả?”

“Buôn bán cơ mật, không thể tiết lộ!” Nhìn người trước mắt tự nhiên đen mặt lại, trong lòng ta nổi lên một trận khoái ý.

Biết trong lòng các người xem thường ta, chỉ là số ta so với các người tốt hơn, kia thì làm được gì?

Nói gì thì nói, ta là Thành Lãng, chính là một ngư lang, được xưng là tiểu bạch kiểm, chuyên môn hầu hạ những quý bà hư không tịch mịch (cô đơn một mình).

tiểu bạch kiểm: công tử bột, thư sinh...

Ở cái xã hội coi trọng vật chất như hiện tại, cái có thể sử dụng để kiếm tiền, chính là khuôn mặt cùng dáng người.

Ta, một nam nhân anh tuấn tiêu sái, dáng người một thước tám, thắt lưng thon gầy, dẻo dai, nữ nhân nào lại không thích? Ta bất quá cũng chỉ là lợi dụng một chút ưu điểm của bản thân để mưu sinh mà thôi.

Hôm nay ta theo giúp người mới của ta, cũng là người tặng ta cái áo sơ mi Armani, Mạc Ni tham dự một buổi tiệc.

Mạc Ni ở trong câu lạc bộ của ta là người khách tối xa hoa, lần đầu tiên gặp mặt không những cấp đủ tiền, lại còn có thêm tiền boa, tiếp theo lại tặng này tặng kia. Ngày hôm qua, nàng đem chiếc xe Porsche thể thao của nàng cho ta mượn, muốn ta 6h tối mai cùng nàng đi dự tiệc, cũng coi như là báo đáp lại chuyện nàng đã cho ta mượn xe.

Đúng 6h tối, ta đứng chờ ở cửa khách sạn, nàng một thân y phục hoa lệ, lúc bước ra khỏi sảnh khách sạn liền hấp dẫn một đồng ánh mắt nam nhân, mà lúc bọn hắn nhìn đến ta, ánh mắt kinh diễm hoàn toàn biến

thành ngưỡng mộ cùng không cam lòng. Không thèm để ý đến những ánh mắt đó, ta thân thiết kéo lấy tay nàng, vì nàng mở cửa xe, chính mình cũng đi vào.

Mở một nửa, Mạc Ni yêu cầu được lái xe, ta liền ngồi ở ghế phụ lái định thiếp đi một lúc, không có biện pháp, tối hôm qua làm việc nhiều quá, bây giờ có điểm mệt mỏi.

Không biết ngủ bao lâu, chờ khi ta tỉnh lại xe đã muốn bắt động , đang đậu tại một chỗ tối ở vùng ngoại ô.

“Mạc Ni, không phải muốn đến tiệc rượu sao? Như thế nào dừng ở nơi này ?” Ta khê lay Mạc Ni ngồi ở một bên không nhúc nhích, kỳ quái hỏi, trong đầu bỗng nhiên dâng lên một cỗ dự cảm bất hảo.

Bị ta đẩy, Mạc Ni liền hướng một bên ngã xuống, đỉnh đầu đập vào cửa xe, phát ra tiếng vang nặng nề.

Ta trong lòng nhảy dựng, run rẩy đưa tay thăm dò hơi thở của nàng, như thế nào lại không có !

Rất quý dị ! Không chút nghĩ ngợi , ta vội vàng mở cửa xuống xe, mới đi vài bước, đột nhiên đập vào khoảng không, rơi (tự do) xuống.

Có thể nào! Cư nhiên lại là sườn núi a!

Cứ như vậy té xuống, không chết cũng tàn tật!

Không có thời gian suy nghĩ, đầu liền bị đập vô một tảng đá lớn, ta lâm vào hôn mê.....

Không nghĩ tới chính mình còn có thể lại một lần nữa mở mắt ra, ta vui mừng cười cười, nụ cười chỉ động lại trên mặt một giây, nơi này là chỗ nào?

Trên đỉnh là tầng tầng lớp lớp giường (màn giường), cực kỳ giống với màn của bà nội ở nhà, quay đầu nhìn thấy, là một mặt gương đồng cao gần nửa người..... Gương đồng?

Trong gương là một bóng người nhỏ xinh, tóc dài qua đầu, cái miệng nhỏ nhắn đỏ bừng, lông mày dài mỏng, lông mi dài cong vuốt, thật là một mỹ nữ a!

Chính là, mỹ nữ vì cái gì ở trong gương?

Ta nghi hoặc ngồi xuống. Người trong gương cũng ngồi xuống.....

A

Không phải chứ? Người trong gương là..... Ta?

Ta biến thành nữ nhân?

Sờ sờ, ngực bằng phẳng , phía dưới vẫn đầy đủ (chức năng sinh nı), ta yên tâm nhẹ nhàng thở ra

Không đúng, thân thể này không phải của ta!

Chẳng lẽ, ta rơi xuống sườn núi, liền lăn vào thân thể người khác?

A

Ta biến thành nam nhân khác?

“Đào Y, buổi tối hôm nay Vương công tử bao hạ ngươi , còn không mau đi trang điểm?” Không biết khi nào trước cửa đã có một người nam nhân đứng ở đấy,đôi mắt phong tình quyến rũ đảo qua đảo lại.

Xuất phát từ thói quen nghề nghiệp, ta nhu thuận gật gật đầu

Không đúng! Vương công tử? Là nam ?

Kêu ta hầu hạ một nam nhân?

Đây là đạo lý gì?

“Làm sao vậy?” Nam nhân nhíu mày,“Vẫn là không muốn sao? Kia cũng không còn biện pháp, nếu đã vào Câu Lan Viện của ta, không được lộ ra vẻ mặt không vui đó.”

Câu Lan Viện? Bây giờ ta mới nhìn thấy nam nhân mặc một kiện trường bào, nhìn xuống của ta, cũng là...

Lúc trước nghĩ đến chính mình biến thành nữ nhân, mới tưởng lắm đây là cái váy dài, ai ngờ lại có thể là trường bào!

Như vậy, ta đến thời cổ đại ? Còn đến kỹ viện ? Lại là cái nơi chuyên môn hầu hạ nam nhân?

Trời ạ! Để cho ta chết đi!

2. Chương 2

Ta, Thành Lăng, ngoài ý muốn quay về cổ đại thì thôi, chui vào trong thân thể người khác ta cũng không so đo, nhưng là, nhưng là, vì cái gì ta lại chui vào trong cái thân thể mảnh khảnh yếu đuối không phải nam nhân này, mà cái thân thể này sắp muốn đi hầu hạ nam nhân khác?

Dù gì thân hình ta lúc trước cũng là thước tám (chắc cỡ 1.8m), sao bây giờ lại chui vào cái thân thể đại khái chưa được thước bảy này?

Làm sao bây giờ? Như thế nào chạy trốn đây?

Ta cũng vừa mới đến đây, căn bản là không biết như thế nào đi ra ngoài, ta cũng không thể bị nam nhân khác thượng a!

Ta thích nữ nhân xinh đẹp thuần thực, không phải nam nhân a!

“Như thế nào?” Nam nhân đứng ở cửa trông thấy bộ dáng hốt hoảng của ta, có chút hờn giận khinh trách mắng, “Gặp trở ngại lại choáng váng?”

“Ta.....” Trong lòng nhanh chóng tính toán một chút, ta khiếp sợ mở miệng, “Nơi này là chỗ nào?”

Tuy rằng ta mơ hồ biết nơi này là kỹ viện rồi, đây là thời đại nào, địa phương nào, ta là thật sự cái gì cũng không biết, dù sao chủ nhân cái thân thể này đúng là nam nhân nhu nhược ẻo lả, chẳng thà thừa dịp hiện tại nói ra luôn.

“Người!” Nam nhân sững sốt một chút, lập tức đi đến trước mặt ta, “Biết ta là ai không?”

Ta lắc đầu.

Hắn trừng mắt nhìn ta cả buổi, lại hỏi, “Vậy người có biết người là ai không?”

“Đào Y.” Ta đáp, “Là người nói cho ta biết.”

Nhân thần vui sướng của hắn từ từ tiêu thất, hắn cau mày trầm tư một phen, đột nhiên cười nói, “Cư nhiên lại mất trí nhớ? Ta nên bắt đầu nói cái gì đây?”

“Nhớ kỹ, ta là Mặc Đường, người là một trong tứ đại Vũ điệt Đào Y, đã vào Câu Lan viện thì là người của ta, không thể theo ý người. Mặc kệ người có hay không mất trí nhớ, đêm nay người vẫn phải đi hầu hạ Vương công tử, trong lúc đó nói năng cẩn thận đó, ta sẽ cho Ngưng Vân đi cùng với người, người cũng vừa phá thân, bồi rệu xong người sẽ trở lại.”

Cái... cái gì?

Đào Y lại có thể là một tiểu quan, chính là MB ?

Được rồi, được rồi, ta biết ngư lang cùng MB giống nhau đều là bán, nhưng là, ta là bán cho nữ nhân a, ta chỉ có thượng người khác, nào có người khác thượng được ta?

Trời ạ, chẳng lẽ ta muốn ta ngoan ngoãn bị người khác thượng?

Không cần a!

Mặc kệ ta muốn hay không, bây giờ ta chỉ có thể chấp nhận, hoàn hảo trước mắt không muốn ta hiến thân, vẫn là mau chóng nghĩ biện pháp chạy trốn.

Trang điểm sửa soạn xong, ta cùng Ngưng Vân đi nhà gian của Vương công tử.

Nói thật, đừng nhìn thân thể này nhỏ nhỏ gầy gầy, khuôn mặt bộ dạng thật đúng là, ngay cả ta đây một nam nhân chỉ nhìn quen nữ nhân xinh đẹp cũng nhìn không được một trận tim đập.

Vóc dáng nhỏ xinh cùng bộ dáng nhu nhược đều thực dễ dàng kích thích ý muốn bảo hộ của nam nhân, lại càng không cần phải nói đến cái mặt xinh đẹp kia, thật đúng là vưu vật(báu vật).

Tại nhà gian, Vương công tử đang uống rượu, thấy chúng ta đi qua, trước mắt sáng ngời, cười nói:“Đào Y rốt cục đến đây, a, Ngưng Vân cũng đến đây.”

Ngưng Vân đáp lễ, ngược ngùng cười cười:“Làm Vương công tử đợi lâu, không bằng ta cùng Đào Y tấu thượng một khúc bồi tội như thế nào?”

Tấu một khúc? Ta té xỉu!

Ta là người của thế giới hiện đại, cái thứ quý ấy ta chỉ thấy ở bảo tàng với lại trong TV, hiện tại lại muốn ta đánh đàn, có làm hay không a?

“Tốt.” Vương công tử vỗ tay,“Đã lâu không có nghe Đào Y đàn, Ngưng Vân vẫn là hiền vũ sao?”

Ngưng Vân gật gật đầu, đem đàn cầm đưa cho ta.

Tay của ta, tâm của ta tất cả đều là sợ hãi, má ơi, tuy rằng ta biết thứ này kêu Cổ Tranh, nhưng là, nhưng là, ta làm sao biết làm thế nào đánh nó a?

Nhìn xem Ngưng Vân, hắn đã muốn đứng ở trước mặt ta, đối Vương công tử cười nói:“Đào Y trước đó vài ngày bị bệnh, đàn xong một khúc nhạc này có thể cho hắn xuống nghỉ ngơi hay không, Ngưng Vân ở trong này bồi ngài, như thế nào? Hôm nay nếu không phải nể mặt Vương công tử, Đào Y vốn là không được gặp khách.”

Mặc dù có chút không vui, Vương công tử vẫn là gật gật đầu:“Khó khi nào được Mặc Đường hào phóng như vậy, ta cũng không làm khó dễ các ngươi, Đào Y liền đàn một khúc Bình Hồ Thu Nguyệt* thế nào?”

Ta, ta sẽ không a!

Ta dùng ánh mắt ai oán nhìn về phía Ngưng Vân, tay giả bộ xoa huyền cầm.

Làm sao bây giờ a?

Còn đang hồi hận, hai tay lại như tương thông, tự động cầm huyền tấu khúc thượng vũ, ta bởi vì rất kinh ngạc, vẫn ở trong trạng thái mộng lung, thẳng đến khi kết thúc vẫn không hoàn hồn lại.

Thật sự là kỳ lạ! Ta trừng nhìn đôi tay kia, thật lâu không nói nên lời.

Bên kia, Vương công tử ôm Ngưng Vân, hai tay ở trên người hắn vuốt vuốt, đối với ta cười nói:“Đào Y hôm nay không thể theo giúp ta thật đúng là đáng tiếc, đầu đêm tiên của ngươi ta không thể mua được vẫn làm ta canh cánh trong lòng, hy vọng lần sau đến đây, ta là người thứ hai được hưởng tiểu cục huyệt của ngươi.” (oà...mơ đi a... nó hưởng của a thì cóa)

Tiểu cục huyệt?

(thật ra nà nó ghi hậu đình hoa, mờ thấy kì kì, nên sửa lại...)

Đúng là làm trò! Thỉ thỉ thì nói thỉ thỉ (mông..) đi, còn cái gì cái gì hoa!

Mẹ của ta ơi! Ta rốt cuộc là đi tới địa phương nào a?

(*)Bài hát Bình hồ thu nguyệt

3. Chương 3

Cả ngày kế tiếp, sau khi nghe Mặc Đường giải thích, ta cuối cùng cũng minh bạch chuyện gì đã xảy ra .

Nguyên lai Đào Y này, mấy ngày trước mới vừa bị mua đêm đầu tiên, phá thân, nghe nói người mua đêm đầu tiên của hắn là một đại nhân vật trên giang hồ. Sau đó một đêm bị phát hiện ngã ở đình viện, trên trán có huyết, đại khái là gặp chuyện gì đó, mà ta, khi đó liền bậy bạ chạy đến nhập vào thân thể này đi.

Thật đúng là đáng thương a!

Bất quá ta cũng giống hắn đáng thương a. Mặc Đường nói, lúc trước hắn kí vào khế ước bán mình năm trăm lượng, ở Vũ Điện phường dạy dỗ một năm, tất cả chi phí đều xa hoa không thể nói, muốn rời đi, có thể, trả lại bạc đi!

Điều này nghĩa là ta nhất định phải tiếp tục ở Vũ Điện phường tiếp tục làm việc, mà làm việc, đề cập đến một vấn đề nan giải

Ta nhất định phải tiếp khách!

Tuy rằng ta trước kia cũng là một ngư lang, nhưng vấn đề căn bản ở chỗ:

Đi vào trong cái thân thể nhỏ nhỏ này cũng đủ làm cho ta rất bất mãn , hiện giờ muốn ta đi thỏa mãn thú vui của nam nhân, như thế nào có thể?

Cho dù Vũ Điện phường là nam quán , là một nơi nhả nhận, chỉ là nếu thân thể này đã bị khai bao, không thể quay lại làm một thanh quan , bất kể như thế nào, phải dùng thân thể đi hầu hạ nam nhân.

Chính là, ta không phải đồng tính luyện ái, không có biện pháp hầu hạ nam nhân a!

Hơn nữa, lúc ta còn có thân thể của chính mình, là khi ta còn là Thành Lăng, ta tốt xấu cũng là một đại nam nhân một thước tám ba (lúc trước nói thước 8, h vuốt lên 8.3), cho dù thật sự cùng nam nhân , ta cũng phải là người ở mặt trên?

Phi! Phi! Ta đang suy nghĩ cái gì vậy?

Ta căn bản là đối nam nhân không có hứng thú, cho dù có là giai nhân khuynh sắc nằm ở dưới thân ta, ta nhất định cũng không có phản ứng a, huống chi đối lại ta nằm ở dưới!

Chỉ cần vừa nghĩ tới cảnh tượng kia, ta liền..... Nôn!

Cơm chiều đều nôn hết ra .

Thực tế là không còn cách nào khác, ta chỉ còn có một con đường! : Chết một lần nữa!

Ta hẳn là lúc Đào Y tắt thở đã đi vào thân thể hắn , như vậy nếu ta chết một lần nữa, nói không chừng có thể trở về!

Tuy rằng mạo hiểm một chút, cùng với bị nam nhân thượng, bổn đại gia thà rằng đặt cược ván này, tốt xấu còn có 50% hy vọng.

Đương nhiên, cuối cùng sự thật chứng minh suy đoán của ta vĩnh viễn không có khả năng biến thành sự thật, khi ta lại một lần nữa tỉnh lại chứng kiến Mặc Đường có chút âm trầm, ta chỉ có thể ai thán một tiếng: Ta xong đời ! (chết kiểu gì nhanh dzậy....siu)

Đào Y chân chính từ lúc hắn phá thân đã biến mất vô tung ảnh, mà ta chết rồi lại có thể nào, thân bị quăng vô hồ lửa, còn ai so với ta khổ như thế không?

Ta hiện tại là thật cô đơn và hiu quạnh , sờ sờ hai cái mông, chẳng lẽ thật sự phải dùng đến cái mông của ta? (no no no...tiểu hoa cúc...(-D))

Một trận ác hàn!

“Đào Y, ta đã cho người nghỉ ngơi vài ngày , hôm nay Vương công tử đến, chính là chỉ đích danh người đấy!” Cho ta một chút thời gian chạy trốn cũng không có, Mặc Đường ôn nhu lại tàn nhẫn một câu hoàn toàn đem ta đánh rơi vào vực sâu thăm thẳm.

“Ta có thể không đi được không ?” Dùng sức cầu đòi một chút, trong mắt lập tức bật kín hơi nước, lại dùng ánh mắt ai oán đáng thương nhìn Mặc Đường. Ta không tin hắc không mềm lòng.

Tốt xấu gì ông trời cũng trả lại cho ta một gương mặt động lòng người như thế này, không biết lợi dụng thật sự là lãng phí [đương nhiên, bị xxoo không tính ở bên trong=> lời tác giả, not me], tuy rằng, này hoàn toàn không phải là tính cách của ta.

Đôi mắt phượng xinh đẹp của Mặc Đường nhìn ta liếc mắt một cái, lập tức hắc ôn nhu cười nói:“Đào Y, ta đã gặp qua nhiều người bộ dáng nhu thuận muốn làm người đầu còn hơn người, người cho là người hiện tại sử dụng chính sách nghi binh có thể cảm động ta? Mau thay quần áo, chẳng lẽ muốn ta tự mình động thủ?”

Ách..... Tuy rằng Mặc Đường cũng là một đại mỹ nhân, bắt quá một người nam nhân lại đi giúp ta cởi áo tháo thắt lưng, thật đúng là kỳ quái, hơn nữa, hắc vẫn là lão bản của ta.

Cuối cùng, ta chỉ rất không cam tâm thay đổi kiện y phục thủy sắc, dùng một cây trâm cố định mớ tóc dài, cầm đàn tranh cổ, đi ra ngoài.

Đào Y tài nghệ đánh cầm được cho Vũ Điệp phường nhất tuyệt, phỏng chừng đã muốn luyện đến cảnh giới cao nhất, xuất thần nhập hóa (chém, ta chém), mà thực tế cũng chứng minh, linh hồn thay đổi, thân thể còn có thể tự động làm ra phản ứng, mỗi lần ngồi đánh đàn, tuy rằng hoàn toàn không biết chính mình đàn ra cái gì, ngón tay vẫn là có thể linh động chuyển động lên xuống, ta hiện tại đã muốn không kinh sợ khi thấy chuyện quái dị.

Đến Vũ Điệp phường bình thường đều là nhà khách, sẽ không thô tục yêu cầu lập tức lên giường, thường thường là trước tiên cùng nhau uống rượu nói chuyện phiếm đánh đàn ngâm thi, không biết là vì để tạo không khí hay là thế nào.

Nhưng là cuối cùng, lên giường là không thể tránh khỏi!

4. Chương 4

Trong nhà gian, Vương công tử một mình ngồi ở trước bàn uống rượu, trên mặt tựa hồ dẫn theo một chút men say, thấy ta đến bên cười nói:“Đào Y tới vừa đúng lúc, trước theo giúp ta uống hai chén.”

Nói xong một phen ôm lấy ta, để cho ta ngồi ở trên đùi hắc, cầm cái chén nhỏ, ngã rượu, đưa tới bên môi ta.

Ác! Ta không thoải mái giật giật, trong quá khứ chỉ có ta ôm nữ nhân như vậy, hiện tại ngược lại, phong thủy nghịch chuyển, ta giống như một nữ nhân bị ôm ngồi ở trên đùi nam nhân.

Miễn cưỡng tiếp nhận chén rượu, trên mặt mang theo ý cười, ta uống một hớp nhỏ.

Không có biện pháp, ai kêu ta hiện tại ăn nhờ ở đậu.

Nghe nói Vương công tử chính là ngoại tôn của quốc cữu gia, ta không thể trêu vào a.

Tuy rằng trong lòng một trận nôn mửa không ngừng, ta tận lực đem chính mình biến thành nhu nhược mềm mại, xảo tiểu (cười quỷ quyệt) nói:“Vương công tử, ngài chỉ như vậy ôm Đào Y hay sao, không muốn nghe ta vì ngài đàn một khúc sao?”

Nói xong, lại bắt thấy chán ghét bản thân, bộ dáng ta hiện giờ, cùng kỹ nữ trong TV diễn màn khua khua khăn tay, đứng trước lầu xanh mời khách, cười nịnh nói:“Đại gia, tiến vào ngồi một chút thôi” có khác gì nhau?

Thật muốn phun!

Ai, thiếu chút nữa đã quên, ta hiện tại cũng là một tiểu quan, cùng kỹ nữ không sai biệt lắm !

Lần đầu tiên trong đời, ta bắt đầu chán ghét nghề nghiệp của mình.

“Đào Y, không cần đánh đàn , theo giúp ta trò chuyện không được sao?” Trên mặt đã muốn dẫn theo vài phần say, Vương công tử cũng không muốn thả người, một bàn tay đã muốn theo vạt áo tham tiến vào bên trong, ở trên xương bả vai ta vẽ loạn.

Ta nhất thời nổi da gà.

Đang muốn đem hân đây ra, một cái gì đó mang theo mùi rượu xông lên mũi, lập tức ngăn chặn đôi môi ta, rượu đột nhiên bị đẩy mạnh vào yết hầu, ta bị sặc lập tức ho khan, sau đó một vật trắng mịn thể chui vào khoang miệng của ta. (má ơi... cái nười mà nó trắng mịn... pó chứ)

Cái gì! Ta lại có thể thật sự bị một nam nhân hôn!

Nếu trước kia, bằng thân thể cường tráng mạnh mẽ của ta, dám có ai đối với ta như vậy, ta sẽ đem hân trước hoạn sau sát, tái sát tái hoạn (trước thiên sau giết, vừa thiên vừa giết)..... Chính là hiện tại, cái thân thể nhu nhược, miễn cảm, yếu đuối này, căn bản không có khí lực đẩy hân ra .

Ai? Là ai để ta rơi vào thân thể này , thật đúng là..... Con mẹ nó không có thiên lý!

Đợi cho ta mắng đã đời, đôi môi của nam nhân mới rời đi, Vương công tử liếm liếm môi, cười nói: “ Đúng là mùi vị ta tưởng tượng đã lâu a!”

Ta nhẫn!

Chờ ta kiếm đủ tiền, hoặc là tìm được cơ hội, ta lập tức liền rời đi nơi này!

Khuôn mặt cố nặn ra một nụ cười cứng ngắc, còn chưa kịp nói cái gì, tiếp theo đã bị ôm đến trên giường.

Đại nguy cơ a!

Trong lòng ta có linh cảm mãnh liệt, chẳng lẽ ta thật sự sẽ bị nam nhân xxoo.....

Nhất thời kích động, ta lập tức từ chối, đứng lên, Vương công tử lại đột ngột thở mạnh, áp đảo trên người của ta, cười nói:“Đêm nay Đào Y thật đúng là nhiệt tình a! Ta đây cần phải hảo hảo hưởng thụ !”

Nhiệt tình? Người mắt cẩu nào thấy ánh mắt thấy ta nhiệt tình! Ta đây là đang giãy dụa, giãy dụa đó!!

Ta dưới đáy lòng đánh một cái xem thường, một ý tưởng chợt lóe.

Dùng sức xoay người một cái, biến thành ta nằm ở trên hân, ta ôn nhu cười:“Kia Vương công tử đêm nay hảo hảo hưởng thụ đi.” Nói xong một hơi cắn ở trên cổ hân.

Dấu răng dày đặc, hắc hắc, hảo hảo hưởng thụ đi!

Ánh nền mập mờ, làn da Vương công tử bóng loáng mềm mại, so với nữ nhân cũng không thua kém, ta liền miễn cưỡng xem hân là nữ nhân mà chậm rãi hưởng thụ.

Linh hoạt cởi bỏ vạt áo của nam nhân, lộ ra một bộ ngực mạch mạch ân, coi như đây là bộ ngực không dây thì của nữ nhân đi, chìa đầu lưỡi ở xương quai xanh liếm liếm một chút, tinh tế cắn một chút, nghe được dưới thân một trận âm thanh hút khí.

Hắc hắc, này cũng không phải là thổi phồng , bốn đại gia hầu hạ qua nhiều nữ nhân , kinh nghiệm có thể kêu là phong phú, hiện tại áp dụng trên thân một nam nhân coi như cũng không tồi đi.

Nho nhỏ nhũ châu vẫn là một màu nhàn nhạt nộn nộn, ta vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve , trong lòng lại thôi miên chính mình: Quả nhiên là nữ nhân không dây thì tốt, ngay cả bộ ngực đều cứng rắn như vậy.

Nghe được dưới thân một tiếng thở dốc tinh tế, ta nhin không được ngẩng đầu nhìn, trong lòng tò mò, chẳng lẽ đầu ngực nam nhân cũng miễn cảm như thế?

Uông

Lần này đến phiên ta hút không khí .

Này này này..... Đây là Vương công tử sao? Bởi vì bị rượu cùng tình dục tiêm nhiễm, trên mặt đã là một mảnh hồng sắc, ngay cả đôi mắt cũng lập lòe hơi nước, miệng khẽ giương, thở gấp không thôi, mi tiêm (lông

mày) bởi vì tình dục mà nhú lại, mái tóc đen xả khai ôm lấy khuôn mặt, làm khuôn mặt đó càng thêm..... Xinh đẹp?

Xinh đẹp? Má của ta ơi! Tay ta run rẩy, cả người lùi về sau, mông lại đụng phải một cái gì thô sấp, không dám tin đưa tay sờ sờ, đổi lấy Vương công tử một tiếng kinh suyễn, quỵên rũ kêu lên.

Bị dọa như vậy, ta lập tức nhảy xuống giường, tâm kích liệt động, còn chưa khôi phục lại tinh thần.

Tiến hành đến một nửa đột nhiên bị đánh gãy, Vương công tử đôi mắt mờ sương nửa nhắm nửa mở, nghi hoặc nhìn ta, hơn nửa ngày mới mở miệng nói:“..... Yết?”

Không biết trong miệng hắn kêu cái gì, chỉ có thể khẳng định, không phải kêu ta.

Chẳng lẽ hắn trong lòng thích một người, mà ta lại cùng người hắn thích bộ dạng rất giống nhau hoặc là tên rất giống, cho nên hắn mới có thể nhiều lần tới tìm ta?

Chính là, xem bộ dáng quỵên rũ kia của hắn, tuyệt không giống áp người khác, ngược lại là một bộ dáng bị người khác áp.

Là bị người khác áp a!

Dù sao ta cũng không muốn bị nam nhân thượng, hắc hắc, nhân châu đảo động, vậy để ta thượng hắn đi!

Mặc Đường chỉ nói ở trên giường phải hảo hảo hầu hạ khách nhân, cũng không quy định ai thượng ai hạ a.

Ha ha! Ta thật sự là thiên tài!

Nghĩ đến liền làm, ta leo lên giường, tiếp tục rúc đầu vào trước ngực Vương công tử, tay theo trên ngực lướt đi xuống, lướt qua bụng, đi vào khu trung tâm của hắn.

Cẩn rằng một cái, ta cầm lấy dục vọng đã thoáng ngẩng đầu của hắn, không có gì, ta an ủi chính mình, coi như là lấy tay giải quyết giúp bạn bè đi, dù sao loại sự tình này ta trước đây cũng làm qua.

Ngón tay cao thấp bộ lông, không quên an ủi hai khóa tiểu cầu phía dưới, cảm giác được nó ở trong tay ta run rẩy đứng lên, phân thân ngay trước đã muốn bắt đầu chảy ra chất lỏng trong suốt, ta tính toán tiến hành động tác tiếp theo.

Ách..... động tác tiếp theo?

A! Ai tới nói cho ta biết nam nhân cùng nam nhân cụ thể là làm như thế nào a?

Mặc kệ, ta qua loa vỗ về chơi đùa một chút phân thân của ta, tâm tình dứt khoát, cứ như vậy sáp đi vào.

“A a ” Nguyệt hắc phong cao (đêm trăng cao, mây mờ che phủ), một tiếng hét thảm, quanh quẩn ở bốn phía đình viện, thật lâu không tiêu tan...

5. Chương 5

“Thật đối a!” Ta ngồi nhìn đám củi trên mặt đất, hữu khí vô lực nói thầm.

Đã là ngày thứ ba, từ ngày ta không cẩn thận lỡ hái tiểu hoa cúc của Vương công tử, Mặc Đường đem ta hung hăng giáo huấn một chút, để cho ta ở trong sài phòng diện bích tư quá (úp mặt vào tường suy nghĩ..), cũng may Vương công tử đại nhân đại lượng, thời điểm nằm hấp hối nằm trên giường còn nói Mặc Đường không cần theo ta so đo, thật sự là làm cho ta cảm kích đến nỗi rơi nước mắt a.

Đáng tiếc hiện tại không phải là lúc cảm động khóc rống lên, vấn đề tối trọng yếu chính là cái bụng của ta a, nếu không cho ta ăn cái gì ta sẽ chết đói.

Thực khổ, thân là một tiểu quan, cư nhiên không phải là do miệt mài quá độ ở trên giường chết, mà là bị đói chết, truyền ra ngoài sẽ rất dọa người a!

“Đào Y.” Ngay lúc ta đang hồi hận, cửa mở, Mặc Đường đi đến, sắc mặt không phải khó coi bình thường, “Ta cho ... ngươi một cơ hội cuối cùng, nếu tái để ta thất vọng, coi ta một lần nữa dạy dỗ ngươi thế nào.”

A? Như thế nào không nói đuổi ta ra ngoài mà lại một lần nữa dạy dỗ ?

Tựa hồ xem thấu tâm tư của ta, Mặc Đường cười cười: “Dù sao Đào Y ngươi tuổi còn nhỏ, tái dạy dỗ nửa năm nữa ngươi bắt quá cũng chỉ mới mười sáu. Ta một chút cũng không vội, nhưng thật ra ngươi, ngươi chịu được thời gian dài như vậy sao?”

Mười, mười sáu?

Không phải đâu? Chủ nhân thân thể còn chưa đến mười sáu tuổi? Má của ta ơi! Ta không chỉ bị lùn xuống mười thước, bây giờ còn bị ăn mất mười tuổi, thực..... Thực con mẹ nó...!

Ta biết ta là không có một chút cốt khí gì, cân nhắc giữa lợi với hại một chút, ta quyết định tốt hơn là đi tiếp khách bị nam nhân đè, coi như là bị chó cắn đi, dù sao cũng chẳng phải là chuyện trình tiết gì đáng nói.

Còn đối với cái tên hồ ly giả hoạt Mặc Đường đó, chẳng biết hắn sẽ đối với ta làm ra những chuyện kỳ quái gì, chi bằng cứ đi tiếp khách, dựa vào thủ đoạn làm nguỵ lang trước kia của ta, cũng sẽ không đến nỗi thê thảm cho lắm. (a bik áp dụng kinh nghiệm mọi lúc mọi nơi...cả khi bị đè lần không bị đè..)

Bị giam ba ngày ở sài phòng, toàn thân thật bẩn chết, trở lại cầm các của ta việc đầu tiên là phải đem toàn thân trên dưới tắm rửa sạch sẽ.

Ngâm mình trong đục dưng (bồn tắm), tư vị khi bị nhốt ở sài phòng thật khổ sở a, ta thoải mái thở dài, nếu có thể không tiếp khách ở lại nơi này, thật là thích thú biết bao nhiêu!

Chỉ tiếc, ta hiện tại là nằm mơ giữa ban ngày!

Dù sao ở trong sài phòng vẫn chưa được ngủ ngon miêng nào, ngâm mình trong nước ấm, cơn buồn ngủ dần dần kéo đến, ta thiếp đi lúc nào cũng không biết.

Đợi đến khi...trời đã muốn chap tối, ta mới phát hiện ta đã từ đục dưng chuyển dời đến trên giường, trên người khoác một kiện trung y, không biết là ai giúp ta mặc vào .

Trong phòng tối om , ta không khỏi mẫn, người nọ chuyện tốt cũng không làm đến cùng, giúp ta đốt một chút nến, hiện tại trong phòng một mảnh tối đen, còn để ta phiến toái rồi giường sờ soạng đi đốt đèn.

Vẫn còn đang oán niệm, bỗng nhiên nghe thấy một tiếng cười trầm thấp, có người mở miệng nói: “Mấy ngày không thấy, Đào Y tính tình sáng sủa ra rất nhiều.”

Kêu ra tên của ta, thì phải là người biết ta? Bất quá thanh âm nghe thực xa lạ, không biết rốt cuộc là ai?

“Giúp ta đốt đèn đi.” Ta ngồi ở trên giường ngáp một cái, vừa tỉnh dậy, đi xuống giường thật phiến toái .

Lại là một trận cười, tiếp theo trước mắt sáng ngời, người nọ đã đốt đèn lên.

Uy! Thật đúng là mỹ nhân a!

Da trắng như tuyết, tóc đen như mực (đây là men ver của bạch tuyết ^0^), còn khuôn mặt kia nữa..... Tha thứ ta đến cổ đại không lâu, thật sự nghĩ không ra từ nào quá mức văn nhã như vậy. Nhưng là thật sự, mỹ nhân a mỹ nhân!

Ở thời hiện đại, mỹ nhân trong quán ta thấy đều dùng mỹ phẩm trang điểm một chút, sau khi bị hất về thời đại này, ở Vũ Điện phường cũng thấy rất nhiều mỹ nhân, chỉ là đều nhu nhược vô cùng, không giống cái vị trước mắt này, trên vầng trán khí khái anh hùng tỏa ra bức người, không có một tia âm khí.

Thật là một mỹ nam a!

Mỹ nam khoe miệng nhẹ nhàng giơ lên, cười nói: “Như thế nào? Ta đẹp đến mức làm ngươi choáng váng?” (má ơi... tự sướng..)

Ta giờ mới chú ý, miệng ta há hốc lại cả buổi , phỏng chừng nếu không khép lại, nước miếng sẽ chảy hết ra ngoài .

Cuống quít ngậm miệng lại, ta trong lòng nghi hoặc hỏi:“Người là ai?”, người đẹp như vậy, chẳng lẽ chính là tiểu quan Mặc Đường mới tuyển.

Mĩ nam trong mắt hiện lên một tia oán giận, rất nhanh lại không thấy, hắn há miệng thở dốc, đang muốn nói chuyện, lại nhanh chóng bị tiếng thét chói tai của ta đánh gãy.“A! Chết rồi chết rồi! Mặc đường nói muốn ta đêm nay tiếp khách ! Hiện tại là lúc nào ?” Vừa nghĩ tới Mặc Đường thanh âm xót xa bùi ngùi tươi cười, tâm của ta liền một trận phát lạnh, nếu đêm nay lại gây chuyện, ta đây liền thật sự chết chắc!

“Đừng kêu! Khách nhân đêm nay của người chính là ta!” Mĩ nam mở miệng nói, trong thanh âm tỏ vẻ rất bất mãn.

“Gi?” Ta quay đầu, bình tĩnh nhìn thẳng mĩ nam.

“Ta nói, khách nhân đêm nay của người- chính, là, ta!” Mĩ nam một chữ một chữ nói xong, nhú mày, thoáng hiện lên một nét cười lạnh,“Đào Y, bệnh của người thật đúng là nặng, người đàn ông đầu tiên của người cũng không nhớ ?”

Đùng!! Sấm sét giữa trời quang..!!

6. Chương 6

Người đàn ông đầu tiên! Người đàn ông đầu tiên ..của ta.....

Trong đầu không ngừng vang lên những lời này, bởi vì quá mức khiếp sợ ta cái gì cũng không nói ra được, chỉ có thể trơ mắt nhìn mĩ nam chậm rãi tiêu sái tiến lên.

Đêm đầu tiên của ta, đêm đầu tiên của thân thể này, tình hình lúc đó ta không biết a, không biết!

Mà đối tượng lại là nam nhân, so với nữ nhân còn đẹp hơn!

Ta khóc không ra nước mắt!

Mặc Đường nói, đêm đầu tiên của ta được một đại nhân vật trên giang hồ mua...Chẳng lẽ chính là hắn?

Ta nghĩ đến lúc trước có một ngư lang trong câu lạc bộ nói, mấy vị đại nhân vật đều thích chơi kích thích , cái gì SM, roi da ngon nết chẳng hạn, hắn có một người bạn làm MB* đã bị ngược đãi đến không thể nhìn ra, cuối cùng ảm đạm ly khai nghiệp phục vụ.

Nói không chừng thời đại này cái gọi là đại nhân vật cũng thích ngoạn SM nha, ta đây mạng nhỏ không phải đều mất hết?

“Cái kia..... Người không nghe câu ngựa tốt không ăn lại cỏ cũ sao?? (kon chém...chém xịt máu lun...) Tuy rằng người là người đàn ông đầu tiên của ta, chính là ta không phải người đầu tiên của người, ta cũng không phải vì người là người đầu tiên mà ôm ấp tình cảm , cho nên người cũng không cần để ý, cái kia.....” Tuy vì bối rối mà nói năng lộn xộn, nhưng ta vẫn dũng cảm khuyến bảo.

Mĩ nam khanh khách cười, bộ dáng tâm tình thực khoái trá :“Đào Y, mấy ngày không thấy, người càng ngày càng thú vị . Ta nghe nói công phu trên giường của người rất cao, mấy ngày trước còn đem Vương Diễm Thanh làm cho dục tiên dục tử , không nghĩ tới thân mình gầy yếu của người lại hữu lực đến như vậy, như thế nào đêm đó ta lại không phát hiện được?”

Vương Diễm Thanh..... Chẳng lẽ chính là Vương công tử?

Bị ta làm cho dục tiên dục tử..... Bên ngoài truyền đi như vậy sao?

Ta vẻ mặt hắc tuyến, không thể coi thường sức mạnh của tin đồn a!

“Hoàn hảo những lời này không truyền đến kinh thành , bằng không, một trăm cái đầu của người cũng không đủ chém .” Mĩ nam có chút vui sướng khi thấy người khác gặp họa.

“.....” Không thể nào cãi lại, bởi vì đích thực, ta đã hái tiểu hoa cúc của Vương công tử.

Mĩ nam ngồi xuống giường, cười đến phá lệ sáng lạn, lại làm cho ta cảm thấy toàn thân phát lạnh: “Đào Y, người là người đầu tiên hầu hạ ta trên giường mà không nhớ nổi tên của ta, thật sự là làm cho ta vừa oán lại hận!”

Cái kia..... Là bởi vì này Đào Y không phải là Đào Y a?

Đào Y thật sự nói không chừng buổi tối lúc bị ngã đã chết rồi.

“Hiện tại người nhớ cho kĩ, ta là Lãnh Nguyệt sơn trang Thiếu trang chủ Thành Lăng, không cần tái quên !”
Gì?

Của ta cầm lại một lần nữa rút xuống.

Lần đầu tiên của ta cho nam nhân này còn chưa tỉnh, vì cái gì ngay cả tên của ta cũng muốn cướp đoạt?

Nam nhân này, nam nhân này, thật sự là rất đáng giận !

Ta giận sôi gan, ta nghiêng răng nghiêng lợi, ta muốn đem hắn trước xx sau oo, làm cho hắn muốn cười cũng cười không được, ta muốn.....

“Người muốn cái gì?” Cầm thành linh bị nâng lên, vừa lúc đối diện với bộ mặt đang cười tủm tỉm kia, “Ta dường như nghe được có người đang mắng chửi ta a!”

“Có sao?” Ta giả ngu. Ta chỉ là ở trong lòng mắng vài câu, hắn làm sao biết?

“Biểu cảm hiện tại của người đã nói cho ta biết a! Hơn nữa thật sự là đáng yêu cực kỳ.”

Những lời cuối cùng bị phong hãm trong miệng ta, mỹ nhân cúi xuống ngậm lấy môi ta.

Thực tươi mát, không có hương vị của sơn môi, cũng không mùi thuốc lá nồng nặc, tha thứ cho ta là một nam nhân mẫn cảm, hơn nữa ta cũng không sợ mất mặt mà nói cho các người biết, ta đối thuốc lá đặc biệt mẫn cảm.

Ấn..... Bất quá cũng không quan hệ, nơi này không có thuốc lá cũng không có sơn môi, ta cũng không cần lo lắng phải chịu đựng mấy thứ độc hại như vậy.

Nói thực ra, cảm giác cũng không tệ lắm, nếu lời nói hắn không cường thế như vậy.

“Đào Y người không chuyên tâm nga!” Thừa dịp đôi môi ta khê mở, Thành mỹ nhân cười cười nói, “Chẳng lẽ ta hôn người đến mức không thể thở nổi sao?”

Ta chết lặng trừng mắt nhìn hắn, ta đã muốn bị chọc đến tức giận rồi?

Tuy rằng ta từng là một cao thủ về hôn môi, nhưng khi thân thể bị thay đổi, bộ dáng mảnh mai như thế này cũng không có biện pháp đem người, nhất là nam nhân, hôn đến cả người vô lực chẳng hạn. Ngược lại là ta, hiện tại chính là mềm nhũn ngã vào trong lòng hắn, trên mặt một trận đỏ bừng.

Ta hận!

Ông trời a, người vì sao lại để ta vô một thân thể vô dụng như vậy!

“A ” Khó có thể tưởng tượng âm thanh dâm đãng như vậy là từ ta miệng phát ra, ta lập tức định thân. Thành mỹ nhân không biết khi nào thì đã muốn đem trung y của ta cởi ra, một bàn tay rất quen thuộc vuốt ve hai khóa thù du trước ngực ta.

“Oa.....” Lại sờ thật mạnh, ta đau đến hét to một tiếng, Thành mỹ nhân cười có chút âm trầm, “Đào Y, người đêm nay rất không chuyên tâm nga!”

Ta..... Ta.....

Ta muốn thượng người!

Nộ khí lên đến tận trời, ta ôm cổ Thành mỹ nhân, đưa hắn áp đảo ở trên giường.

Dù sao ta đã thương một Vương công tử , không sợ lại thêm một Thành mỹ nhân!

Thành mỹ nhân bị ta đặt ở dưới thân, vẫn là cười, lời nói còn mang theo hài hước:“Mới vừa nãy còn nói người không chuyên tâm, lúc này lại thật là nhiệt tình nha.”

“Phải không?” Ta cười lạnh,“Vậy là tốt rồi hảo hươu thụ một chút nhiệt tình của ta đi!”

Nói xong cúi xuống , ở trên lồng ngực hấn hung hăng cắn một ngụm, trả thù hấn hồi nãy dám làm vậy với tiểu đậu đỏ đáng thương của ta.

Hắc hắc! Kịch hay giờ mới bắt đầu!

7. Chương 7

Lưu loát cởi bỏ quần áo Thành mỹ nhân, ta không khỏi nuốt nuốt nước miếng, nhất thời sinh ra tâm lý muốn lùi bước.

Phủ lên một lớp xiêm y trông Thành mỹ nhân hết sức thon gầy, không nghĩ tới giấu ở dưới lớp xiêm y như vậy lại là một thân mình cường tráng, tuy rằng cơ thể không hiện rõ nhưng sờ vào làn da lại chất chứa một năng lượng không thể khinh thường, nhìn lại ta, bỏ qua làn da như bạch trảm kê*, còn lại dáng người mảnh khảnh không giống một tí nào so với nam nhân.

Thực sự ta..... Có năng lực thương hấn sao?

Mặc kệ , ta lắc lắc cái đầu, nếu không thể dùng sức mạnh, vậy lấy kỹ thuật thắng hấn, ta muốn làm cho Thành mỹ nhân hoàn toàn khúm núm trước kỹ xảo cao siêu của ta.

Khóe miệng mở ra một nụ cười gian, lộ hàm răng trắng sáng (PS trắng sáng..), nhìn xem lát nữa người có còn có thể bảo trì vẻ mặt hờ hững như vậy nữa không!

Cúi người xuống, hàm trụ vành tai Thành mỹ nhân, hai tay ở trên người hấn ra sức vuốt ve nắn nắn.

Nam nhân cảm thụ hấn là không khác biệt gì so với nữ nhân lắm đi, tưởng tượng như vậy việc làm hấn đứng lên có vẻ thuận lợi hơn

Hai tay quen thuộc vuốt ve hai khóa hồng anh trước ngực Thành mỹ nhân, đặc ý nghe được dưới thân áp lực thổ ồ ồ, ta khóe miệng vạt ra một nụ cười đặc ý, trầm luân sa lưới đi, đợi lát nữa xem ta như thế nào thu thập người!

Động tác càng đi xuống, Thành mỹ nhân thổ lại càng dồn dập, tâm của ta lại càng đặc ý.

Ánh mắt theo rón đi xuống, ta do dự nhìn phân thân Thành mỹ nhân đã muốn cao cao ngất khởi, có chút suy nghĩ, nên trực tiếp đi vào mặt sau hay là an ủi phía trước của hấn một chút, miễn cho lát nữa lại giống Vương công tử lần trước giống nhau, kêu thật thê thảm.

Do dự kia trong chốc lát, đã muốn có người quyết định thay ta, Thành mỹ nhân hai tay giữ lấy đầu của ta, dùng sức nhấn một cái, phân thân cao ngất của hấn liền vùi vào trong miệng của ta.

“Ồ.....” Nhất thời hương vị khó chịu tràn ngập hết khoang mũi, cực đại phân thân khéo léo chôn ở trong miệng ta, ngay đến cả thở cũng khó khăn, Thành mỹ nhân còn nắm lấy đầu ta, tích cực cao thấp trều tống , làm ta bị nghẹn khó chịu muốn chết.

Hấn còn tại lúc đó khoái trá rên rỉ , tin hay không ta đem người cái đó của người cắn đứt!

Tựa hồ xem thấu ý nghĩ của ta, Thành mỹ nhân thất lưng ra sức hướng lên trên đỉnh đầu, lại có thể..... Ngay tại miệng ta..... Bắn!

“Khụ khụ.....” hương vị nam tính tanh nồng đậm đặc làm cho ta muốn khóc, hai mắt đầm lệ mông lung, ta chật vật nhìn chằm chằm Thành mỹ nhân, hẳn lại có thể còn cười nói :“Vừa rồi Đào Y hầu hạ ta thực thích, hiện tại ta tới giúp người!”

Nói xong nhanh chóng giữ chặt mắt cá chân của ta, xoay người một cái, liền đặt ta ở dưới thân.

Đại não của ta ông ông cộng hưởng , lúc này cái gì cũng đều không suy nghĩ được, chỉ có thể trơ mắt nhìn khuôn mặt của Thành mỹ nhân từ từ tiến lại gần, cuối cùng ngăn chặn ta của miệng.

“Ồ.....” Không để cho ta cự tuyệt, Thành mỹ nhân đẩy lưỡi tiến vào, mang theo nhiệt độ nóng bỏng, đầu lưỡi bị quấn lấy, bị hung hăng mút vào , dần dần chết lặng, ngay cả thở cũng bị cắn nuốt, lồng ngực bị ép chặt, đáng thương cho thân mình gầy yếu này chỉ có thể vô lực thừa nhận, làm không ra được một chút phản kháng.

Rốt cuộc khi môi hẳn rời đi, trong con ngươi đan lách của hẳn ta thấy được hình dáng của chính mình lúc này: Tóc tai tán loạn, đôi môi sưng đỏ, sắc mặt ửng hồng, trong mắt ngập một tầng hơi nước sắc thá mê ly, môi khẽ nhếch lên, cổ sức thở.

Một người quyền rũ như vậy, thật sự là ta sao?

“Đào Y, người đều không có chủ động hôn môi ta, thực để cho ta thương tâm.” Thành mỹ nhân dùng môi của hẳn nhẹ nhàng vuốt ve mặt ta, thanh âm ôn nhu lại mang theo xa cách lạnh như băng.

Ngay sau đó, ngón tay Thành mỹ nhân liền tiến đến địa phương ta không ngờ tới.

“Ồ.....” Dị vật mạnh mẽ tiến vào để làm cho toàn thân ta buộc chặt, thân thể tự giác bài xích nó tiến công.

Thành mỹ nhân nhú nhú mảy, chán nản nói:“Như thế nào lại chặt như vậy, mấy ngày nay người đều không có tiếp nhận khách sao?”

Chậm rãi lắc đầu, ta cổ sức thở sâu vài ngụm, cố gắng giảm bớt đau đớn của thân thể.

Xem cái dạng này, giấy dựa la không có khả năng , còn không bằng hiện tại ngoan ngoãn , đợi lát nữa cũng ít đau đớn.

Rốt cục có thể hiểu được vì cái gì đêm đó Vương công tử lại kêu thê thảm như vậy. Mẹ nó! Cái nơi nhỏ như vậy, ngón tay tiến vào đã khó, lại càng không cần phải nói đến cái thứ dửng mãnh kia.

Cuộc sống về sau của ta..... Không phải thực thảm ?!

Sức nặng trên người đột nhiên biến mất, ta kỳ quái nhìn Thành mỹ nhân xuống giường, lục ngăn tủ của ta, sau một lúc lâu, Thành mỹ nhân cầm cái bình nhỏ, lại bò lên trên giường.

“Đây là cái gì?” Không phải là đạo cụ kỳ quái gì đó đi?

Thành mỹ nhân nghi hoặc nhìn ta liếc mắt một cái:“ Là thuốc bôi trơn a, đồ của người người cũng không biết ?”

Ách..... Ta làm gì có thứ này a!

“Ng Sloan , đêm nay ta sẽ thực ôn nhu .” Thành mỹ nhân cười cười, hôn lên mặt của ta một chút, bàn tay hướng ra sau lưng ta.

Đôi bàn tay có chút thô ráp nhẹ nhàng di chuyển trên lưng ta, dọc theo xương sống đi xuống, lại nhẹ nhàng hướng lên , ta lại cảm thấy được có một cỗ tê dại dọc theo lưng hướng thẳng lên đại não.

“Ân.....” Lại có thể có khoái cảm, hơn nữa ta lại có thể phát ra thanh âm kiều mỹ như vậy! Tốt xấu gì ta cũng là một nam nhân, như thế nào có thể phát ra tiếng rên rỉ dọa người như vậy! Cắn môi dưới, ta cự tuyệt không tái phát ra tiếng nào nữa.

Thành mỹ nhân con ngươi thâm trầm nhìn chằm chằm ta, ánh nến chiếu rọi khuôn mặt bị tình dục tiêm nhiễm của hẳn, vẻ mặt tuần lã thêm vài phần quyền rũ, có một chút cao ngạo, ta xem đến ngây người, quả nhiên mỹ nhân chính là mỹ nhân a, tình huống nào cũng đẹp.

“Đào Y ngăn người bộ dáng thật đáng yêu, thật muốn làm cho người ta một hơi nuốt vào. Còn hơn cả đêm đầu tiên đó, Đào Y hiện tại nhiệt tình hơn, xem ra đêm nay thật sáng khoái nha!”

Ách..... Ta thu hồi những lời vừa nãy! Mỹ nhân càng đẹp, tâm tư lại càng khủng bố!

“A.....” Một cái gì đó lạnh lạnh đột nhiên xông thẳng vào hậu huyệt, là ngón tay Thành mỹ nhân .

Đau! Vẫn là đau!

Mi mắt của ta lập tức nhả thành một đoàn, trong mắt dày một tầng thủy khí, tầm mắt của ta trở nên mơ hồ.

Con bà nó! Sáp nhiều ngón tay như vậy, không đau chết mới là lạ!

“Như thế nào vẫn nhanh như vậy?” Xuyên qua con mắt mờ lung lặn của ta, ta nhìn thấy Thành mỹ nhân nhíu nhíu mày, lại lấy ra một lượng thuốc bôi lớn, vói vào phía sau của ta.

Lần này có đại lượng thuốc bôi trơn, hơn nữa Thành mỹ nhân chỉ vói vào đến hai ngón tay, trừ bỏ cảm giác có điểm trướng ở ngoài, nhưng thật ra là không đau..... .

“Oa a a ” Tối nay trăng thanh gió mát, không phải thời tiết tốt để giết người, bởi vậy một tiếng kêu thảm trong đêm thanh này có vẻ đặc biệt đột ngột.

8. Chương 8

“Có cần la như vậy không ? Ta còn chưa tiến vào mà!” Thành mỹ nhân cau mày nhìn chằm chằm ta, trong mắt tràn đầy khó hiểu, phân thân của hắn đã để ở trước huyệt khẩu, đang cố gắng tiến vào, nghe thấy ta kêu lên, dường như cũng mềm nhũn vài phần.

“Ách..... Ta còn chưa chuẩn bị tốt.” Hai bắp đùi của ta khoát lên vai hắn, thân thể bị ép chặt lại, theo góc độ của ta bây giờ có thể nhìn thấy hạ thân dâm mỹ của mình, ta lập tức nghiêng đầu đi, mặt nhất thời đỏ một tầng lớn.

“A ” Trong khoảnh khắc đó, Thành mỹ nhân nắm lấy cơ hội , hấn thúc mạnh đỉnh đầu, hơn phân nửa phân thân đã muốn đi vào.

“Uy, người điểm nhẹ không được a!” Ta biết ta là tiểu bạch kiểm, ta đã muốn thỏa hiệp , vì cái gì hắn vẫn như vậy dùng sức!

“Loại này thời điểm ta có thể nhịn được hay sao?” Lại một lần trườ tống mạnh mẽ, Thành mỹ nhân chôn ở trong thân thể ta, trêu tức chọc cười, sau đó lại bắt động.

Hừ! Định không động ta không động, sợ gì!

Chính là.....

Tại nơi tiếp hợp có thể rõ ràng cảm nhận được nhiệt độ cùng nhịp đập của Thành mỹ nhân, nhưng phần eo vẫn không chuyển động, làm ta cảm thấy rất không thoải mái.

Vì thế ta lặng lẽ giật giật. (gớm... e nó cũng râm lém chứ bộ...)

“Nha ” Lập tức đổi lấy Thành mỹ nhân cuồng dã tiến công. Tay hắn nâng thất lưng của ta lên, hung hăng va chạm , hai bàn chân bạch ngọc của ta khoát lên vai hắn, vô lực lắc lư trong không trung.

Ô ô..... Đau quá! Đau quá! Hảo..... Thích! (đẩy... thik thế còn giề)

“A.....” Không biết Thành mỹ nhân đụng tới nơi nào, ta chỉ cảm thấy được một cổ tê đại đánh thẳng vào tâm trí, đại não trống rỗng, thân thể cũng không tự chủ được mềm nhũn xuống dưới.

Mẹ nó! Bị người dè còn có thể có khoái cảm, chẳng lẽ cái thân thể này thực sự..... Thực dâm dăng?

“A..... Ân.....” Hai khóa hồng anh trước ngực bị Thành mỹ nhân hàm tiến vào trong miệng, kích thích đột ngột làm cho nước mắt ta đều nhanh chóng trào ra.

Trong cơ thể dâng lên một cỗ khoái cảm không nói nên lời, cả người như bị thiêu đốt, trong khoảnh khắc suy nghĩ của ta bị cuốn đi, thân thể bị động dần dần chậm rãi hưởng ứng, ta gian nan vãn vèo vòng eo, dồn dập thở hổn hển, tiếng rên rỉ ái muội cũng từ trong miệng tràn ra, bây giờ cũng không sợ mất mặt .

Nguyên lai nam nhân làm tình trong lúc đó cũng thực thích ! (e dâm dăng quá..phê ùi kìa)

Dường như là cố ý muốn tra tấn ta, Thành mỹ nhân mỗi lần đều luật động đều chậm rãi , hơi hợt rút ra, lại dùng lực , thật sâu thâm nhập, đến cuối cùng, đã muốn rút ra gần hết lại nhanh chóng tiến vào, động tác dị thường hung mãnh. Hậu huyết bị lấp đầy, cảm giác căng trướng cùng khoái cảm mãnh liệt làm cho ta có một loại ảo giác, tựa hồ lực phủ ngũ tạng đều lệch vị trí , loại cảm thụ không biết tên này làm cho ta giống như vô lực chỉ có thể há miệng thở gấp, thân thể chậm rãi xụi lơ, khoái cảm lại càng ngày càng mãnh liệt.

Cuối cùng một cái sát nhập mạnh mẽ, thành mỹ nhân tao nhã ngửa cổ, phát ra một tiếng rên rỉ vui sướng, cái cổ duyên dáng cùng với đường cong quyến rũ nơi yết hầu không biết vì sao lại có một vẻ tình sắc đặc biệt hấp dẫn, giống như bị thôi miên, ta không chút do dự vòng tay qua cổ hắn, nâng lên thân trên, cắn yết hầu hắn.

Làn da trắng nõn mang theo một chút hương vị của mồ hôi, tựa hồ còn có chút mùi hương thoang thoảng trong trẻo nhưng lạnh lùng, là mùi vị ta yêu thích đồng thời cũng giúp ta quên đi cảm giác khó chịu khi có một dòng chất lỏng nóng ấm phía sau hậu huyết, đột nhiên, Thành mỹ nhân nâng...lên mặt của ta, hôn lên môi của ta.

“Ô a.....” Nơi kết hợp đột nhiên bị xoay một vòng, Thành mỹ nhân đem ta lật ngược lại, đổi thành ta nằm trên giường tư thế úp sấp quỳ gối, toàn thân vô lực dán vào trên giường, chỉ có thắt lưng cùng mông được cánh tay mạnh mẽ của hắn nâng lên. Phân thân hắn trong cơ thể ta tiếp tục ngạnh lên ma sát nội vách tường bên trong, dịch thể còn đọng lại lưu động bên trong mang đến một cảm giác trướng trướng, làm cho ta không tự chủ được phát ra tiếng rên rỉ yêu kiều.

“Đào Y còn không có giải phóng qua, nhất định rất khó chịu đi.” Thân thủ bắt lấy phân thân bán ngẩng đầu của ta, Thành mỹ nhân cười nói, bởi vì đưa lưng về phía hắn, dù không nhìn thấy vẻ mặt hắn, tuy nhiên có thể khẳng định trên mặt hắn nhất định là mang theo ý cười ác độc.

Trong lòng ta giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ khí quan tối trọng yếu của nam nhân đang ở trong tay người khác, ta cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“A..... A ân.....” Đôi bàn tay thô to bao lấy phân thân đáng thương của ta cao thấp nhu nhuyến.

Loại sự tình này chính mình không phải chưa từng làm qua, nhưng Thành mỹ nhân trong lòng bàn tay thô ráp , xúc cảm rõ ràng hơn, bởi vậy kích thích mang đến lớn hơn, hưởng chi hân hiện tại lại bắt đầu chậm rãi luật động.

Khoái cảm từ trước sau làm cho đầu óc ta mê muội, chỉ có thể ở càng ngày càng sa vào khoái cảm mãnh liệt.

“A a a ” Lúc Thành mỹ nhân một lần nữa trừu tống thâm nhập, ta thét chói tai đạt tới lần cao trào đầu tiên trong đêm nay.

“Lại có thể không đợi ta!” Hậu huyết cấp tốc co rút lại, Thành mỹ nhân lại không rút ra, ngược lại nắm chắc cơ hội ở dừng đạo chặt hẹp tiếp tục trừu sáp, giằng co một hồi lâu mới tận hứng đem mầm mống dục vọng phóng vào cơ thể ta.

Không vội đi ra, Thành mỹ nhân ghé vào trên người của ta, lướt qua khuôn mặt ta, hôn nhẹ lên trán, cười nói:“Nếu không phải đêm nay Đào Y quá mệt mỏi , thực còn muốn làm một lần nữa!”

Kháo, nói đùa gì vậy!

Ta kinh hãi, thể lực hân kinh người như vậy?

“Ngủ đi!” Lại hôn lên mặt ta, Thành mỹ nhân nắm thắt lưng của ta, đổi thành tư thế nằm áp sát , chỉ chốc lát sau phía sau liền vang lên tiếng thở đều đều.

Ta vẽ mặt hắc tuyến, nói ngủ liền ngủ, tốt xấu gì cũng nên đem cái này nợ kia của người rút ra khỏi người ta đi chứ?

Bất quá ta cũng không còn lại oán giận, bởi vì quá mệt mỏi ta chỉ lầu bầu một câu liền ngủ thật say

9. Chương 9

Ngày hôm sau khi...tỉnh lại mặt trời đã muốn lên cao, Thành mỹ nhân đương nhiên đã sớm ly khai, trên người ta đã được tẩy sạch qua, ta lại miễn cưỡng nằm trong chăn một lúc lâu, sau đó mới chậm rãi đứng dậy.

Ném qua cơn trưa, liền cảm thấy nhàm chán, ta bèn lấy một cái ghế dựa đi ra bên ngoài hành lang gấp khúc ngồi xuống, phơi nắng.

Ta không phải cái gì đó tam trình cửu liệt, làm thì chính là làm, hưởng chỉ lúc đó còn thực khoái trá, cho nên ta cũng không cảm thấy được chính mình có cái gì tổn hại .

Chuyện phát sinh qua không có nghĩa là ta sẽ tiếp tục, dù sao, đây cũng không phải ta tự nguyện .

Nếu có thể lựa chọn, ta cũng không muốn như vậy.

Ai! Vì cái gì ta lại đến một địa phương kỳ quái như vậy?

Thở dài, ta thế nhưng cũng học được cách thở dài của con gái, thật đúng là hao tổn tinh thần .

“Đào Y?” Một tiếng kêu gọi đem ta đánh tỉnh, ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là Ngưng Vân.

Ta cười cười:“Người hôm nay sao lại rảnh mà đến đây ?”

Bởi vì lần đầu tiên đón khách Ngưng Vân đã giúp ta giải vây, ta đối hắn có cảm giác thật tốt, nói sao cũng thân thiết hơn.

“Ta tới thăm người một chút a.” Ngưng Vân ở bên cạnh ta ngồi xuống, thuận tay cầm một khối điểm tâm lót dạ,“Ngày hôm qua không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn đi?”

Ta biết lần trước sự kiện của Vương công tử đều làm cho bọn họ sợ hãi , chỉ sợ đêm qua ta cũng làm họ tưởng lặp lại chuyện như vậy.

Ta lắc đầu, cho hắn một nụ cười trấn an .

Thành mỹ nhân nghe nói là đại nhân vật trên giang hồ, hiện tại ngấm lại, hoàn hảo tới hôm qua không áp đảo hắn.

“ À, Lãnh Nguyệt sơn trang làm cái gì?” Ngày hôm qua Thành mỹ nhân nói với ta hắn là Lãnh Nguyệt sơn trang Thiếu trang chủ, hắn là..... Rất có thể lực đi?

Ngưng Vân ngẩn ngơ, lập tức không thể tưởng tượng nổi kêu một tiếng:“Người cái này cũng không biết?”

“Ta mất trí nhớ thôi.” Ta cười cười.

Ngưng Vân nghĩ nghĩ, nói:“Nói như thế nào đây, Lãnh Nguyệt sơn trang thế lực rất lớn, nghe nói hắc bạch lưỡng đạo đều dùng, hơn nữa bọn sinh ý bọn họ cũng rất lớn, ở nơi nào cũng có phân hào của bọn họ. Ta nghe nói hiện tại đại bộ phận của trang đều để cho thiếu trang chủ đi làm, đúng rồi, hắn không phải khách nhân tới hôm qua của người sao?”

Không, không phải đâu? Nguyên lai Thành mỹ nhân lợi hại như vậy! Chẳng thể trách được gọi là đại nhân vật trên giang hồ, hoàn hảo tới hôm qua ta không có thật sự thượng hắn.

Ta chà xát mồ hôi lạnh, âm thầm kêu may mắn.

“Đúng rồi, Mặc Đường nói hôm nay Tiêu Diễm trở về, đợi lát nữa chúng ta cùng đi gặp hắn đi?” Như là đột nhiên nhớ tới cái gì đó, Ngưng Vân nói thêm.

” Tiêu Diễm là ai?”

“Ai nha, ta đã quên người mất trí nhớ , Tiêu Diễm là người đứng nhất trong tứ đại công tử chúng ta, một tháng trước bị Phong tướng quân bao , hôm nay trở về.”

Mặc Đường tựa hồ đã nói với ta về tứ đại công tử đó, nhưng là trừ bỏ Ngưng Vân, hai người khác ta cũng chưa được gặp mặt.

“Đứng nhất? Còn có danh bài?” Ta tò mò hỏi, “Ta đây xếp thứ mấy?”

“Người cuối cùng.” Ngưng Vân nói chuyện thật đúng là thẳng thắn.

“.....” Ta kém như vậy sao?

“Bởi vì người tuổi nhỏ nhất.”

“.....” Hoàn hảo cho ta điểm an ủi.

“Đầu tiên là Tiêu Diễm, sau đó là Thương Tình, hắn dường như tháng sau mới trở về đi, sau đó là ta, cuối cùng là người.”

“ Vậy Tiêu Diễm cùng Thương Tình bao nhiêu tuổi rồi?” Ta biết Ngưng Vân mười sáu, kia hai người bọn họ cái hắn là mười bảy chứ?

“Đều là mười sáu.” Ngưng Vân cười cười, “Tiêu Diễm so với ta lớn nửa năm, tựa như ca ca giống nhau, người đừng xem bình thường bộ dáng hắn lạnh lùng, kỳ thật làm một người tốt. Hắn đi ra ngoài một tháng, người liền phát sinh chuyện kia, hắn hẳn là không biết đi? Hắn trước kia rất thương người, nếu đã biết chuyện khẳng định thực thương tâm .”

Bỗng nhiên trong lòng có điểm co rút đau đớn, Đào Y thật sự không biết đã đi nơi nào, hiện tại thay thế hắn chỉ là một con người giả tạo, hơn nữa có thể thay thế sẽ cả đời.

Nếu bọn hắn biết chân tướng, sẽ phản ứng như thế nào?

“A, Tiêu Diễm đã trở lại.” Xa xa thấy một người hầu đang hướng nơi Mặc Đường chạy đến, Ngưng Vân kêu vui một tiếng, giống như một tiểu hài tử giữ chặt tay của ta kéo ra bên ngoài.

“Ồ.....” Động tác kịch liệt làm cho hạ thân ta một trận đau xót, ta nhin nhần, buông tay Ngưng Vân ra, theo phía sau hắn chậm rãi đi ra ngoài.

Một thân áo choàng bạch y đưa lưng quay về phía bọn ta, người đối diện hắn đại khái chính là Phong Tướng quân đi, thân hình cường tráng cao lớn, một đôi mắt hổ phách sáng ngời, càng làm nổi bật thân thể nhỏ nhỏ đứng bên cạnh.

“Tiêu Diễm!” Ngưng Vân vui mừng kêu một tiếng, không ngại còn có Phong tướng quân đang ở đó, thanh âm không lớn, hoàn hảo vừa lọt vào tai của Tiêu Diễm.

Nghe được tiếng kêu của Ngưng Vân, thân ảnh thon dài chậm rãi xoay người lại, ta đứng ở tại chỗ, lập tức sợ ngây người.

Áo choàng màu trắng thanh khiết, hồng y như lửa, đường nét hoa văn uyển chuyển màu đen, cực kỳ giống một đóa mẫu đơn hờn giận trong bóng đêm, một đầu tóc đen chỉ dùng một cây trâm ngọc đơn giản búi lỏng ở sau ót, khuôn mặt tinh xảo như họa, mang theo một vẻ trong trẻo nhưng lạnh lùng tuyệt diệu, đôi môi đỏ thắm hơi nhếch lên, hai mắt mỉm cười nhìn thấy chúng ta, sóng mắt lưu động, lưu quang phát ra, làm cho khuôn mặt càng tăng thêm phần kinh diễm, một chút cũng không cao ngạo.

Tiêu Diễm, Tiêu Diễm, thật sự là người cũng như tên a! (đồ háo sắc, có a lằng ở đây coi e có xuống giường đk hok nha...)

Người như vậy, nói khuyhnh quốc khuyhnh thành cũng không quá đáng.

“Ta đã trở về.” Hé mở đôi môi, thanh âm trong suốt như làn suối thoang thoảng bên ta, trong lòng bỗng nhiên một trận rung động.

Rầm!

Ta thực mắt mặt nghe thấy tiếng nuốt nước miếng của mình

10. Chương 10

Mỹ nhân a!

Lại đệ nhất mỹ nhân! (cái đồ háo sắc...)

Ta dưới đáy lòng âm thầm tán thưởng.

Từ lúc bước vào Vũ Điện phường đến nay, nhãn quang cũng được mở rộng nhiều, đâu đâu cũng thấy mỹ nhân, chỉ tiếc, đều là nam!

Trong lòng lại có điểm mất mát nho nhỏ, từ khi rơi vào thời đại này sau, đến bây giờ, ngay cả một sinh vật giống cái vẫn chưa nhìn thấy qua, thực làm cho người cảm thấy ta buồn bực!

Thi triển công phu thượng thừa, Tiêu Diễm đã rời chỗ Phong tướng quân, đi đến trước mặt ta, khoe miệng mang theo ý cười nhìn ta: “Đào Y hôm nay như thế nào im lặng như vậy, thấy ta trở về nên mất hứng sao?”

Trong mắt rõ ràng là mang một tia hài hước.

“Không.” Ta lắc đầu, lập tức lại lâm vào trầm mặc.

Bởi vì ta thật sự không biết trả lời như thế nào.

Tiêu Diễm ngẩn ngơ, còn muốn hỏi thêm nữa, lại bị Ngưng Vân kéo ống tay áo lại: “Tiêu Diễm, chúng ta về Dạ uyển của người trước rồi nói sau.”

Tiêu Diễm gật gật đầu, sau đó kéo kéo ống tay áo của ta cùng nhau bước đi.

“Ta nói, Thành Lãng kia không phải cái thứ tốt lành gì! Vô duyên vô cớ té xỉu ở trong đình viện, thiếu chút nữa đã đứt một mạng, việc này tuyệt đối cùng hần có liên quan!” Nghe Ngưng Vân nói xong sự kiện chính, Tiêu Diễm lập tức vỗ bàn đứng lên, đem Thành mỹ nhân mắng đến tối tăm mặt mũi.

Không hổ là mỹ nhân a, ngay cả khi nổi giận vỗ bàn nhìn cũng quyến rũ đáng yêu như vậy!

Bất quá, cảm giác giống như đang chửi ta!

Ta buồn bực bĩu môi, quên đi, Thành Lãng hay không phải Thành Lãng, thời điểm nào cũng vậy, người trùng tên trùng họ đâu có thiếu.

“Đào Y, ta đã nói với ngươi rồi, Thành Lãng này là cái loại giang hồ lãng tử, căn bản không thể đối người thực tình, ngươi cố tình không nghe.” Tiêu Diễm cảm giận bất bình nói.

Cáp? Ta thích Thành mỹ nhân?

Ngẩn người, lúc sau mới hiểu được, là Đào Y trước kia thích Thành mỹ nhân.

Ai! Mỹ nhân mị lực chính là nhất a! Ngay cả thanh lâu tiểu quan tối bạc tình cũng có thể hấp dẫn được.

Bất quá ngẫm lại đêm đó thái độ của Thành mỹ nhân, hần đường như cũng không đem bộ dáng ta đặt ở trong lòng.

Kia Đào Y chẳng phải là đơn phương tương tư?

Tiểu hài tử đáng thương!

Ta ở trong lòng vì hấn bi ai.

“Ta không phải đã muốn mất trí nhớ sao? Cho dù trước kia thích qua, hiện tại tâm tư kia cũng đã muốn mất.” Ta lãnh đạm nói, bỗng nhiên cảm thấy được khẩu khí của ta so với một thiếu niên mười lăm tuổi tựa hồ quá mức thành thực, lại sửa lời nói, “Cho nên Tiêu Diễm, người không cần lo lắng cho ta rồi, ta tự biết chừa mực.”

Tiêu Diễm ngăn người, bỗng nhiên cười nói: “Như thế nào cảm giác Đào Y lần này mất trí nhớ, thật so với trước kia sáng sủa rất nhiều, thế nhưng lại học được cách làm nũng !”

Thật!

Nguyên lai thiếu niên mười lăm tuổi này cũng thực đáng thương!

Khóe mắt của ta không tự chủ giật giật vài cái, sau một lúc lâu mới cười cười: “Như bây giờ không tốt sao?”

“Nào có gì không tốt?” Tiêu Diễm cũng cười cười phụ họa, “Như vậy hoàn hảo, ta trước kia cảm thấy được người so với ta còn già hơn, hiện tại rất cục cảm giác thực giống một cái đệ đệ.”

Ách..... Đào Y này, thật đúng không phải đáng thương bình thường.

Tiêu Diễm thở dài một tiếng, đưa tay sờ sờ tóc ta : “Đào Y, người trước kia bộ dáng âm trầm, ta thật sự không hy vọng phải nhìn thấy ...nữa , nếu người có thể khoái hạt, vậy không còn gì tốt hơn , chẳng qua, nhớ rõ ngàn vạn lần đừng đối người khác động tâm!”

Yên tâm đi, nếu là đối với nam nhân, phỏng chừng ta sẽ không động tâm .

“ Về vụ việc lúc trước của người, người cũng nên cẩn thận đó, ta rất cuộc cảm thấy chuyện đó tuyệt đối có liên quan đến Thành Lăng.” Tiêu Diễm nhíu mi, nói, “Dù sao, cũng đừng quá thân mật với hấn.”

Ta gật gật đầu.

Tiêu Diễm bộ dáng thoát nhìn rất lạnh, người lại tỏ ra không thân thiết, làm cho người ta không dám thân cận.

“Đêm nay ta muốn ở đây ăn cơm với người.” Bỗng nhiên nhất thời xúc động, nói ra những lời này.

Tiêu Diễm ngăn người, vừa muốn mở miệng, ngoài cửa đã muốn có tiếng nói : “Đào Y, phường chủ kêu người về Cẩm các trước, Vương công tử đêm nay sẽ lại đây.”

Cái gì?

Vương công tử..... Hấn còn muốn lại đây?

11. Chương 11

Mang theo một bụng nghi hoặc trở lại cẩm các, Vương công tử đã muốn ngồi được một khoảng thời gian, trên bàn dọn sẵn một chút điểm tâm, một bình rượu tửu, điểm tâm trên bàn một miếng cũng chưa hề đụng qua, nhưng rượu thì đã vơi hơn phân nửa.

Ta khách sáo cười nhỉnh: “Vương công tử hảo nhĩa hứng, nghĩ như thế nào lại đến chỗ này của ta?”

Vương công tử kéo ta qua, để cho ta ngồi xuống ở bên cạnh hấn, cười cười: “Gọi ta Diễm Thanh là được. Đào Y, ta tới tìm người trò chuyện, không được sao?”

Tìm ta nói chuyện? Ta sửng sốt, kia hoàn hảo, đỡ phải giống như lúc đó ở trên giường xấu hổ.

Ta cũng không dám quên đêm đó ở trên giường ta như thế nào áp hấn.

Bất quá xem bộ dáng hấn bây giờ, hấn là gặp phải chuyện gì không hài lòng đi, nếu không cũng sẽ không chạy tới chỗ ta đây.

“Đào Y, theo giúp ta uống chút rượu đi, ta trong lòng hảo buồn.” Vương Diễm Thanh lại xuất ra một chén rượu, thay ta châm rượu, “Chúng ta tựa như trước kia như vậy, tâm sự tốt lắm.”

Trước kia như vậy..... Hẳn là nói thời điểm lúc Đào Y còn là thanh quan đi?

Ta gật gật đầu, uống xong một ly, lẳng lẳng nhìn hẳn.

Ta biết lúc này ta nói cái gì đều là dư thừa, Vương Diễm Thanh hẳn chính là muốn tìm một đối tượng lắng nghe hẳn nói đi?

Rượu quá ba tuần, Vương Diễm Thanh trên mặt mơ hồ đã dần theo vài phần men say ngà ngà, hẳn gục mặt xuống bàn, híp lại đôi mắt sương mù nhìn ta, miệng thì thào :“Hẳn muốn thành hôn! Hẳn muốn thành hôn!”

Ai! Lại là một người vì tình mà đau khổ a!

Ta nghĩ đến cái đêm lúc ta không cẩn thận thượng hẳn, hẳn gọi tên một người, tựa hồ là ta, tựa hồ cũng không phải.

Khi đó, ánh mắt của hẳn có chút trống rỗng, có chút mờ mịt, nói lời cũng mơ hồ không rõ, hẳn là xuyên qua ta đang nhìn thấy hình ảnh người khác đi?

“Đào..... Y?” Vương Diễm Thanh thì thào kêu tên của ta, tay hướng hướng thân ta, “Ta muốn uống nước.”

Thật sự là phiền toái!

Ta đi ra lấy một chén trà giải rượu cho hẳn uống.

Hẳn khụ một tiếng, lập tức bắt lấy tay của ta, bi thương nhìn ta:“Đào Yết, không cần thành thân được không?”

Đào Yết..... Đào Y.....

Phỏng chừng hai người chúng ta tên cũng tương tự mà thôi.

Ta bất đắc dĩ thở dài, đem Vương Diễm Thanh đưa đến trên giường, thay hẳn đắp thêm mền.

Nhìn xem sắc trời còn sớm, Vương Diễm Thanh lại ngủ say như chết, bây giờ có thể đến chỗ của Tiêu Diễm.

Tuy rằng hôm nay mới là lần đầu tiên gặp mặt, không biết nói sao nhưng ta cũng muốn thân cận hẳn một chút.

Vừa mới còn nói muốn đi đến nơi hẳn ăn cơm chiều, không biết hiện tại hẳn đang làm gì.

Cầm một ít điểm tâm, ta đóng cửa lại, hướng Dạ uyển đi đến. Mới vừa đi tới cửa, chợt nghe đến bên trong truyền đến một trận tiếng rên rỉ ngắt quãng, xảy ra chuyện gì, không cần nói cũng biết.

Ta dừng lại cước bộ, ngơ ngác đứng trong chốc lát, lập tức theo đường cũ trở về.

Ngực một trận cuộn cuộn, ta tựa hồ đến bây giờ còn có điểm không rõ ràng, ta rốt cuộc đi tới nơi nào đây.

Hoặc là nói, ta biết, nhưng vẫn đang trốn tránh.

Cơ hồ là một đường chạy trở về Cẩm các, Vương Diễm Thanh vẫn còn đang ngủ say, ta đơn giản thu thập một chút đồ vật vương vãi, cởi hài, nằm lên giường, ngủ thẳng bên cạnh hẳn.

Ngày thứ hai rời giường, Vương Diễm Thanh vẫn còn nằm ngủ, ta rửa mặt xong, bưng nước trở về phòng, Vương Diễm Thanh đã muốn tỉnh, đang ngồi ở đầu giường ngẩn người.

“Người tỉnh?” Ta cười cười, mang chậu nước đến, hầu hạ hẳn rửa mặt, sau đó cùng hẳn ăn một chút điểm tâm.

“Diễm Thanh.” Thời điểm trước khi đi, ta gọi hẳn, “Ta.....”

Ta cúi đầu, làm ra một bộ dạng bất an, hai tay lộng ống tay áo, áp ứng:“Cái kia..... Người về sau có thể hay không cũng thường xuyên đến tìm ta trò chuyện? Ta, ta biết ta trèo cao, nhưng là..... Nhưng là, ta thật sự đem người trở thành bằng hữu duy nhất của ta.”

Nói chưa hết lời, mặt đã muốn nghẹn đỏ bừng, người ở bên ngoài trong mắt xem ra, cũng đỏ bừng .

Vương Diễm Thanh kinh ngạc một lát, lập tức cười cười:“Bằng hữu sao?” Âm lượng tuy nhẹ, vẫn là rơi vào trong tai ta.

Nhìn thấy bóng lưng hắn rời đi, ta tạm thời nhẹ nhàng thở ra.

Nhìn dáng vẻ của hắn, lời của ta hắn là hắn nghe được đi.

Đi vào loại địa phương này, cũng không phải hy vọng của ta , nhưng là, nếu có thể tận lực giảm bớt chuyện ta không muốn làm, đành phải lợi dụng người bên cạnh đi.

Sự tình so với ta mong muốn tựa hồ còn thuận lợi hơn, chưa đến văn thiện (cơm trưa), Vương Diễm Thanh liền cùng Mặc Đường đi tới, nói là muốn dẫn ta đi ra ngoài đi một chút, vài ngày sau trở về.

Ta ở trong lòng đắc ý cười, vài ngày a, như vậy cũng đủ rồi.

Cơ hồ không mang theo thứ gì, ta đi theo Vương Diễm Thanh ra cửa, lên xe ngựa.

Đến thế giới này một tuần, ta lần đầu tiên xuất môn.

12. Chương 12

Ngồi ở trong xe ngựa, ta tò mò hướng hai mắt ra ngoài cửa sổ nhìn, cảm giác cùng kịch truyền hình cổ trang cũng không sai biệt lắm, những ngã đường tấp nập phồn hoa, ven đường bày đầy tiểu sạp, còn có một đám người náo nhiệt, hết thấy đều mang theo hương sắc cổ đại.

Bất quá ta cũng không để ý lắm, bởi vì trong đầu ta giờ phút này đang tự hỏi một vấn đề phi thường nghiêm túc: Ta muốn chạy trốn!

Đúng, chính là muốn chạy trốn!

Ta không bao giờ ... có thể chịu đựng được kiếp sống như vậy!

Làm một người nam nhân, còn phải mỗi ngày đối mặt đủ loại muôn hình muôn vẻ nam nhân, có trời mới biết việc này đối với một người không phải đồng tính mà nói, là có bao nhiêu thống khổ!

Thống khổ nhất chính là, ta chỉ thích nữ nhân, thân là nam nhân, sao lại có thể biến thành đối tượng đùa giỡn phát tiết của nam nhân khác!

Nếu không phải xui xẻo chui vào trong cơ thể của một người nhu nhược yếu đuối như vậy, bằng thân thể cường tráng trước kia của ta, còn sợ bọn hắn sao?

Nhưng là hiện tại thôi..... Ba mươi sáu kế, tẩu vi thượng sách!

Thừa dịp bây giờ còn có cơ hội, nhanh chóng chạy rồi nói sau.

Không biết Vương Diễm Thanh muốn dẫn ta đi nơi nào?

Xe ngựa dừng lại ở trước cửa một biệt viện tráng lệ, Vương Diễm Thanh đối với ta cười cười nói:“Đào Y, tới. Mấy ngày nay ngươi trước hết ngụ lại trong này đi.”

Ngẩng đầu nhìn, bảng hiệu sơn hồng đề mấy nét chữ rồng bay phượng phóng khoáng: Vân Thanh uyển.

“Đây là biệt uyển của ta.” Vương Diễm Thanh giải thích.

Là kẻ có tiền! Ta ở trong lòng âm thầm lú lười.

“Diễm Thanh ngươi làm gì?” Ta tò mò hỏi.

“A? Như thế nào ta trước kia không nói qua cho người nghe sao?” Vương Diễm Thanh kinh ngạc một chút,“Ta buôn bán , tự nhiên là thương nhân rồi.”

“Người trước kia sao lại không nói cho ta nghe chuyện của người.” Ta oán hận nói, làm bộ buồn bực.

Kỳ thật ta trong lòng cũng không để ý, những lời này là tự suy nghĩ nói ra .

Bất quá nếu là khách làng chơi, như thế nào có thể kể chuyện của mình ra? Phỏng chừng ta đoán thập phần chắc chắn .

Quả nhiên, Vương Diễm Thanh then thùng cười cười, không nói lời nào, kéo ta đi vào.

Ai, tuy rằng thân thể này cử động giống đàn bà , có thời điểm cũng có thể trở thành ưu điểm , nhất là đối mặt với nam nhân nam tử hán, chỉ cần làm bộ mặt then thùng, lộ ra một cái diễm cảm đậm đậm đáng yêu, nhất định sẽ kích thích ý muốn bảo hộ của bọn hân.

Thừa dịp bây giờ vẫn chưa được tự do, phải lợi dụng nhiều hơn nữa.

Vài ngày yên ổn tốt đẹp trôi qua, Vương Diễm Thanh cũng không ghé qua, ta cũng thực nhàn rồi, thừa dịp này nhanh chóng đi thám thính tình hình , phải biết là ta đã đi đến một nơi không biết tên tuổi cũng không biết niên đại là bao nhiêu!

Bất quá, chuyện này cũng không đủ kích gì đến tinh thần muốn chạy trốn của ta, chỉ cần có đủ tiền, không sợ sẽ chết đói?

Hơn nữa, Vương Diễm Thanh nhìn qua cũng là một kẻ gia thế đồ sộ giàu có, còn không bằng thừa dịp hiện tại cứ dựa vào hân, đưa ra chủ ý tài tình, tâm trạng của ta ngược lại yên ổn , bắt đầu lẳng lặng ngồi chờ đợi Vương Diễm Thanh xuất hiện.

Trải qua ba ngày sống chẳng khác gì heo là bao nhiêu, Vương Diễm Thanh cầm một bộ quần áo đi tới biệt uyển.

“Làm cái gì vậy?” Ta mặt nhăn nhú mày, nhìn vào một bộ xiêm y nữ trang tiên diễm .

“Mang người đi tham gia hôn lễ.”

“Đây là nữ trang!”

“Người là tình nhân của ta!”

“.....”

Được rồi được rồi, biết người hiện tại đang đau khổ vì tình, ta liền miễn cưỡng giúp người một chút.

“Cho ta thù lao!” Ta chìa tay phải ra.

“Đó là tất nhiên, dù sao như vậy cũng ủy khuất người.” Vương Diễm Thanh miễn cưỡng cười.

Biết còn đối với ta như vậy? Ta trong lòng chửi thầm một tiếng, thất tình là tội nhất, ta đây liền thiện lương giúp hân một hồi đi.

Đào Yết chính là phú gia giàu nhất Dương thành (là cai nơi ta đang ở đi), tự nhiên hôn lễ cũng thập phần phô trương, Vương Diễm Thanh đã đi đến chúc mừng tân lang, ta một mình đứng giữa đám người không dám chạy loạn, tuy rằng nói ta hiện tại mặc nữ trang rất phù hợp, dù sao ở đây cũng nhiều nữ nhân xinh đẹp hiếm thấy, huống chi đêm nay người tới đa số đều là những đại nhân vật có tiếng, ta cũng không dám chạy loạn khiến mình mất mặt.

Vương Diễm Thanh trở về vô cùng khoái trá, khóe miệng đều là mang theo ý cười , nhưng sắc mặt đã có điểm trắng xanh.

Thấy ánh mắt lo lắng của ta, hân suy yếu cười cười:“Không có việc gì , Đào Y , chúng ta đi vào nhập tiệc đi.”

“Uy, Vương công tử hảo nhâ hững, tới tham gia hôn lễ của bằng hữu cũng không chịu thua kém, còn dẫn theo mỹ nhân đến?” Thanh âm châm chọc từ phía sau lưng truyền đến, ngẩng đầu nhìn lên, hân, là Thành mỹ nhân!

13. Chương 13

Lúc này mới nhớ tới Lân Nguyệt sơn trang ở Dương thành cũng có thể lực lớn, hôn lễ long trọng như vậy, như thế nào có thể không đến chúc mừng?

Thành mỹ nhân hài hước cười, hai tay khoanh lại để ở trước ngực, nhún mồm xem kịch vui, mà Vương Diễm Thanh vì câu nói vừa nãy mà thân mình lại không tự giác run rẩy, lại có vẻ lung lay sắp đổ.

Cơn tức giận của ta lập tức dâng lên, vội đỡ lấy thắt lưng tiêm gậy của Vương Diễm Thanh, ta đối với Thành mỹ nhân trợn mắt :“Như thế nào, chứng kiến người khác có đôi có cặp trong lòng người khó chịu ư, như vậy cũng không nên cười gà mắng chó như thế chứ?”

Đồng dạng kêu Thành Lãng, vì cái gì cá tính Thanh mỹ nhân lại kém như vậy?[đào: Người là muốn ám chỉ chính mình thật là tốt sao?] (đúng, tốt hơn nhiều ý chứ... :))

“Đào Y, nói lớn tiếng như vậy, không sợ bị người khác nhận ra người là nam nhân sao?” Thành mỹ nhân cười cười, xoay người thản nhiên ly khai,“Ta chỉ là hảo tâm nhắc nhở cảnh tỉnh hân một chút, giúp hân chuẩn bị tâm lý trước cho tốt.”

Thiệt! Xem cái bộ dạng của hân kia, giống y như một nữ vương thích ra lệnh!

Trùng mắt nhìn chằm chằm bóng lưng Thành mỹ nhân, ta cũng không khách khi hướng hân đưa ra ngón giữa. (trui ui...bậy bậy... ai dạy hư thềng nhỏ vậy??? :))

“Diễm Thanh, chúng ta đi vào ngồi đi, không cần để ý đến hân!” Quay đầu an ủi Vương Diễm Thanh.

Này tiểu hài tử đang thương a, hôm nay thật là bị thương tâm đủ điều a.

[những lời này không thành vấn đề nga, dù sao Đào Y tâm lý tuổi đã muốn 26 tuổi , Vương Diễm bất quá chỉ 20 mà] => Đào tỷ viết

Vương Diễm Thanh hư nhược hướng ta cười cười:“Hoàn hảo hôm nay có người ở đây. Bất quá ta cũng không nhu nhược như vậy, sẽ không để bọn họ khinh thường!”

Đi vào sảnh, mới hiểu được ý tứ trong lời nói của Thành mỹ nhân cùng Vương Diễm Thanh.

Một vài người theo ngồi bên cạnh chúng ta, đều là đối với Vương Diễm ra mặt thân thiết nhưng thực ra là trào phúng lạnh lùng, lời nào nói ra là khó nghe lời đó, thậm chí so với câu nói vừa nãy của Thành mỹ nhân chỉ có quá hơn, mà Vương Diễm Thanh vẫn không nói tiếng nào, bàn tay trải dưới bàn nắm chặt tay ta, dùng sức giống muốn đem xương cốt của ta đều bóp nát.

Xem hân tái nhợt quay mặt, ta không khỏi thở dài một tiếng.

Diễm Thanh..... Nếu như vậy, người vì cái gì còn muốn tới tham gia hôn lễ?

Cũng là người thế nào cũng phải thấy hân thành thân, đã bá đường, hết thấy đều phải ngã ngũ mới có thể hết hy vọng?

Lặng lẽ cầm lấy đôi tay lạnh lẽo của Vương Diễm Thanh, ta cho hân một nụ cười trấn an.

Thật vất vả chờ tiệc rượu chấm dứt, ta đã mệt muốn tắt thở. Vương Diễm Thanh đã muốn uống say đến chuyển choáng, hoàn hảo hân tửu lượng không tồi, không đến nỗi say đến bí tỉ, nhưng là vẫn vô thanh vô tức khóc lóc làm cho người ta cũng đau đầu.

Đi hân nằm đến trên giường, ta cầm khăn lau khắp mặt hân một lượt, nhìn một người ngày thường tuấn lãng hôm nay lại khóc thương tâm thành ra như vậy, ta cũng rất không nhẫn tâm, ở trong phòng có đốt thêm huân hương an thần, ta nhẹ nhàng đóng lại cửa phòng.

Hiện tại cái Vương Diễm Thanh cần nhất chính là yên tĩnh, bị người làm cho thống khổ như thế cũng không phải một sớm một chiều có thể bình phục .

Kỳ thật Vương Diễm Thanh là một người rất tốt, chính là người bằng hữu đầu tiên ở thế giới này của ta không phải là tiểu quan.

Nhưng là, hiện tại vị bằng hữu này, ta cũng phải rời hắn mà đi .

Để hắn thay ta chuộc thân, loại sự tình này, ta mong cũng không thể.

Lần này, hắn trợ giúp ta, tiếp theo, không biết thế nào .

Mà tiếp qua vài ngày, ta phải quay về Vũ Điệp phường.

Ta thu thập một chút quần áo, lưu lại một tờ giấy, ở trước khi đi tiện tay cầm lấy một khối bảo ngọc trong phòng hắn.

Khối ngọc, chưa nói tới vô giá, tuyệt đối có thể bán rất nhiều tiền.

Ngượng ngùng, ta chỉ là tạm thời mượn một chút, ngày sau, chờ ta ổn định, nhất định đem nó trả lại cho người!

Tái kiến , bằng hữu của ta, hy vọng người có thể sớm hồi phục!

Dưới ánh trăng u ám, ta mang theo hành lý bước nhanh đi. Biệt uyển Vương Diễm Thanh chỉ cách Thành môn một đoạn đường, ta quyết định bước đi nhanh hơn, tốt nhất tới hừng đông có thể ra khỏi thành.

Nhưng mà dường như trời không thương ta, đi đến nửa đêm, tới cửa thành mới phát hiện cửa thành, còn chưa có mở!

14. Chương 14

Bây giờ quay trở về là không có khả năng , ta dứt khoát tìm một chỗ sạch sẽ, đặt mộng gối xuống.

Ngẫm lại những chuyện phát sinh gần đây, thật sự chính là chỉ có thể dùng thứ không thể tưởng tượng để hình dung, bất quá, ta lập tức muốn thoát ly nơi không thuộc về mình này, cái gì Vũ Điệp Phường, tiểu quan nhi, cái gì Mặc Đường, Tiêu Diễm, toàn bộ cũng không muốn suy nghĩ .

Ai..... Tiêu Diễm.....

Nghĩ đến Tiêu Diễm, trong lòng lại đột nhiên cảm thấy được có chuyện không đúng.

Ngày đó đi vội vàng, nhưng cũng có thể mơ hồ nhận ra người trong phòng Tiêu Diễm à ai, âm thanh quen thuộc ôn tồn mang theo ngữ khí đùa đùa kia, không phải Mặc Đường thì còn ai?

(ta sốc...tưởng thẳng tướng quân gì đó chứ...)

Ai, chính là hiện tại nghĩ lại có ích gì chứ?

Ta cúi đầu thở dài, trong lòng có chút buồn bã.

Một trận gió lạnh thổi qua, ta rút cổ lại, bất giác đánh một cái hắt xì.

Nhiệt độ ngày đêm chênh lệch, thật đúng là đại a!

Bỗng nhiên phía sau lưng ảm áp, ta quay đầu, lại có thể là Thành mỹ nhân, hắn cầm một kiện áo choàng, khoác đến trên người của ta.

Hắn như thế nào lại ở đây?

Cơ hồ là phản xạ, ta lập tức cách xa ba bước, cảnh giác nhìn hắn.

Hôm nay chính là ngày ta trốn đi, nếu như bị hắn biết.....

Thành mỹ nhân cũng không nói, chính là trong bóng đêm lẳng lặng nhìn ta, qua một hồi lâu, mới mở miệng nói: “Đào Y, người thật đúng là thay đổi rất nhiều.” Trong lời nói tựa hồ dẫn theo điểm thờ dài.

Ta ngẩn người, lập tức tỉnh tở hiểu ra ý nghĩa trong lời nói của hắn.

Tiêu Diễm từng nói qua, Đào Y trước kia là thích Thành Lãng .

Mà Đào Y hiện tại, đổi thành một người từ thế giới khác là ta.

Mà đối với người chỉ thích người khác phái như ta, đương nhiên là sẽ không thích Thành mỹ nhân.

Ta cười cười: “Ta mất trí nhớ thôi, chuyện trước kia, tự nhiên là tất cả đều đã quên.”

“Đào Y.....” Thành mỹ nhân trên mặt xinh đẹp tinh xảo thể nhưng dẫn theo một chút bi thương, “Chính là ta đều không có quên a, thời điểm chúng ta trước kia cùng một chỗ.....” Biểu tình muốn nói lại thôi, thật sự làm cho người ta không đành lòng xem.

Ta hoảng sợ. Thành mỹ nhân chẳng lẽ là cũng thích Đào Y ?

Không đúng, nếu thực sự là thích, trong lúc hoan ái lại có thái độ đó sao?

Cho dù là trước kia ta thân là ngư lang, cho dù không thích, không thương, thời điểm đối đãi khách nhân cũng là hết sức ôn nhu, làm cho bọn họ cảm thấy được chính mình thật sự được sủng ái.

Huống chi, Thành Mỹ nhân ngang ngược như vậy, lại có thể dùng ngữ khí ai oán như thế nói chuyện với ta?

Nếu là Đào Y trước kia, nói không chừng còn có thể vui mừng mà khóc, sau đó tiến nhập vào trong lòng Thành mỹ nhân, nhưng ta cũng không phải là gốc tử.

Bất quá nói đi nói lại, Thành mỹ nhân hành động biểu diễn thật đúng là rất giống, tâm cơ lại thâm sâu âm trầm, chẳng thể trách có thể xử lý một cái Lãnh Nguyệt sơn trang lớn như vậy.

“Thành Lãng, người diễn không phải là hơi quá mức đó chứ?” Ta lạnh lùng mở miệng, không nghĩ nhiều lắm.

Cho dù biết không phải nói chính mình, trong lòng vẫn là khó chịu.

Thành mỹ nhân ngẩng đầu, cười cười, trên mặt làm không còn thấy được bộ dáng vừa mới thương tâm: “Mặc Đường nói người mất trí nhớ ta căn bản còn chưa tin, hiện tại nhưng thật ra không thể không đối với người nhìn bằng cặp mắt khác xưa .”

Vô nghĩa, ta chính là nam nhân 26 tuổi thành thực, cũng không phải là tiểu thí hài 15 tuổi.

Thành mỹ nhân niên kỷ bất quá cũng mới hai mươi, cho dù lòng ta kể không bằng hắn, nhưng cũng từng trải nhiều hơn hắn.

“Ta đây cũng sẽ nói thẳng, ta muốn người đến Lãnh Nguyệt sơn trang trụ một tháng.” Thành mỹ nhân hai tay ôm ngực, khoe miệng tựa tiểu phi tiểu* (cười như ko cười..).

“Ta không cần!” Không cần suy nghĩ, ta liền cự tuyệt.

Nói đùa gì vậy, ta thật vất vả mới trốn ra khỏi Vũ Điện phòng kia!

“Kia cũng không thể theo ý người. Người chẳng lẽ đã quên, người là như thế nào mất trí nhớ ?” Thành mỹ nhân nhíu mày, đôi mắt u ám thông dong nhìn ta.

Nghe nói là..... Nằm ngả ở đình viện, bất tỉnh nhân sự, đầy người là huyết.....

Chẳng lẽ là.....

Ta không khỏi nắm chặt quyền, hảo người cái Thành mỹ nhân, thật sự là lòng dạ rắn rết!

“Người không cần hiểu sai !” Thành mỹ nhân nhíu nhíu mày, “Kia không phải ta làm. Chẳng qua, cho dù người đêm nay ra khỏi Dương thành, vẫn là sẽ có hai người bám riết không tha đuổi giết người, chẳng tha đến Lãnh Nguyệt sơn trang chúng ta tránh một chút.”

Thiệt! Tâm tư người tốt như vậy sao?

“Nói đi, ta có giá trị gì để người lợi dụng?” Ta lãnh đạm mở miệng.

“Làm gì đem chính mình nói không đáng giá như vậy?” Tựa hồ là mất hứng vì lời ta nói, Thành mỹ nhân hai mày đứng lên, “Nơi này không phải nơi để nói chuyện, người trước theo ta trở về, ta sẽ nói cho người.”

Ta còn có lựa chọn khác sao?

Nhún nhún vai, ta đối thành mỹ nhân nói: “Ta về chỗ của Diễm Thanh trước, ngày mai người tới đón ta là được.”

Nếu ta trốn không thoát, kia bảo ngọc hay là trả lại cho hắn

15. Chương 15

Thành mỹ nhân cũng thật là hảo tâm, tựa hồ là xem ta đi suốt đêm đã mệt mỏi, còn tự mình đem ta đem về biệt uyển.

Buông tay nải ra, ta hướng phòng Vương Diễm Thanh đi đến.

Khối ngọc này là do ta ở trong phòng hắn lấy ra, bởi vì lúc ấy để ở ngăn tủ trên, ta liền thuận tay lấy đi, thừa dịp hiện tại Vương Diễm Thanh đã ngủ, vẫn là đem trả về lại chỗ cũ.

Ta lặng lẽ mở cửa, lại bị tình cảnh bên trong làm cho hoảng sợ.

Ngoài cửa sổ ánh trăng chiếu vào, có thể lờ mờ chứng kiến một bóng người cao lớn ngồi ở mép giường, Vương Diễm Thanh lúi súi vào trong giường, ngữ khí ghen ghét, tựa hồ là đang tranh chấp vấn đề gì đó.

Tay của cao to nam nhân đang cầm lấy tay của Vương Diễm Thanh, ngữ khí cũng thực kịch liệt, Vương Diễm Thanh bị nói lắc đầu liên tục, thật sự là nhìn không được, ta một cước đem cửa đá văng (khí lực lớn..), hét lớn một tiếng: “Buông tay!”

Hai người trong phòng giật nảy mình, nam nhân cao lớn đứng lên, đôi mày nhanh tức nhìn chăm chăm ta, qua một lúc lâu sau mới hỏi: “Hắn là ai vậy?”

Ánh mắt là nhìn chăm chăm ta, nhưng chính là hướng Vương Diễm Thanh hỏi.

Cư nhiên như thế coi thường ta?

Ta tức giận, vỗ bộ ngực, hào khí vạn trượng trả lời: “Ta là nam nhân của hắn! Người đừng đến gây chuyện!”

Tuy rằng ta hiện tại bộ dáng thoát nhìn thực yếu đuối, tốt xấu gì trước kia ta cũng là một đại nam nhân to lớn cường tráng, nói gì thì trong lúc ở biệt uyển của Diễm Thanh ở vài ngày, ta cố gắng rèn luyện thân thể, thể chất cũng cải thiện rất nhiều. (sao e thích hoài niệm thời, h có đầu muk... nghĩ hoài coi chừng hộc máu..)

Nếu muốn đánh, cho hắn đo đất cũng có thể đương nhiên nếu hắn không có võ công a.

“Đào Y.....” Vương Diễm Thanh vội vàng kêu tên ta, muốn khuyên can ta, lại bị nam nhân kia đánh gãy .

Hắn hưng trí nhìn ta, khinh thường nhíu mày: “Nga? Chỉ bằng người? Nhìn người thế nào cũng đều là một bộ dáng bị áp!”

“Nhân không nhìn tướng mạo, hiểu hay không?” Ta khoát tay, khiêu khích nhìn lại hắn.

Nói vừa xong, ta liền cảm nhận được trên thân nam nhân phát ra hơi thở âm lãnh, nếu ta không đoán sai, hắn hiện tại phi thường sinh khí.

“Thanh!” Giọng nói dè dặt mang theo sự yên tĩnh trước cơn bão táp, nam nhân sắc mặt âm trầm đáng sợ.

“Đúng vậy!” Vương Diễm Thanh vẫn đang cúi đầu bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn thẳng nam nhân, thanh âm có chút khàn khàn nhưng lại dị thường kiên định, “Ta đã sớm là người của hắn!”

“Người!” Nam nhân lộ khí, vươn tay, tựa hồ muốn hướng đến ngực Vương Diễm Thanh chụp đến, ta một bước đến chắn trước mặt hắn, trừng mắt: “Người dám!”

“Đêm tân hôn, người không ở cùng tân nương tử của người, lại chạy đến chỗ này của ta làm gì, người sao phải khổ vậy chứ?” Vương Diễm Thanh thở dài, thanh âm mỗi một cực kỳ.

Đúng đúng, cú đề...

Đêm tân hôn..... Chẳng lẽ hắn chính là Đào Yết?

Ngẩng đầu liếc mắt đánh giá hắn một cái, người này lớn lên mặt mũi khôi ngô tuấn tú, bất quá nhân phẩm thế nào cũng không tốt.

Tay của Đào Yết dừng trên không trung nửa ngày, mới phần lộ thu hồi, đôi mắt âm độc nhìn hai ta liếc mắt một cái, xoay người ly khai.

Mồ hôi lạnh trên trán ta từng giọt từng giọt rơi xuống.(đây, cứ thích làm anh hùng rơm cỏ, có ngày bỏ mạng thiệt đó...(^.^)

“Không có việc gì đi?” Hoàn khẩu khí, ta vội vàng kiểm tra khắp người Vương Diễm Thanh, xác định không có việc gì mới thở phào một cái.

“Cám ơn người.” Vương Diễm Thanh nhìn ta cười cười, lập tức hôn mê bất tỉnh.

Sáng sớm hôm sau, Thành mỹ nhân tới.

Ta đưa ra yêu cầu, mang theo Vương Diễm Thanh, Thành mỹ nhân cũng đáp ứng rồi, Vương Diễm Thanh lại cự tuyệt .

“Không được.” Ta lo lắng giữ chặt tay áo Vương Diễm Thanh, “Nếu cái tên Đào Yết kia lại đến tìm người làm sao bây giờ?”

Vương Diễm Thanh lắc đầu: “Ta đã quyết định đi kinh thành .”

Phải ha, Vương Diễm Thanh là ngoại tôn của quốc cữu gia mà.

“Chính là trên đường làm sao bây giờ?” Ta vẫn là lo lắng.

“ Ta sẽ cẩn thận , người không cần lo lắng, tới kinh thành ta viết tín (thư) cho người thế nào?” Vương Diễm Thanh cười cười.

“Không bằng như vậy, gia đệ vừa lúc muốn đi kinh thành làm việc, không bằng người trước cùng chúng ta hỏi sơn trang, ngày mai lại đi như thế nào? Dọc theo đường đi có thể chiếu cố lẫn nhau cũng tốt đó.” Thành mỹ nhân mở miệng giải vây.

“Cũng tốt.” Cúi đầu nghĩ nghĩ, Vương Diễm Thanh gật đầu.

Cứ như vậy, ta lại rời Vũ Điện phường đến Lãnh Nguyệt sơn trang, thật sự là xuất ra hang hổ, lại nhập lang oa a!

16. Chương 16

Nói thật, Lãnh Nguyệt sơn trang thật không hổ là đại trang, trang viện rộng lớn thì không nói, bên trong lại đình đài lầu các, cao sơn lưu thủy, muốn bao nhiêu phong nhã có bấy nhiêu phong nhã.

Biệt uyển của Vương Diễm Thanh tuy rằng cũng rất được, dù sao cũng chỉ là tiểu gia, cũng không thể so sánh với nơi này.

Trên đường đi đến Lãnh Nguyệt sơn trang , ta là cùng Vương Diễm Thanh ngủ , bởi vậy cũng hiểu biết được một ít chuyện của hắn cùng Đào Yết.

Nguyên lai Vương Diễm Thanh cùng Đào Yết xem như là thanh phong trúc mã, cũng là Vương Diễm Thanh thổ lộ trước, kết quả Đào Yết lại dường như chính là ôm thái độ đùa cợt chơi đùa, thật là một nam nhân ti tiện!

Hoàn hảo Vương Diễm Thanh vẫn chưa đem thân thể dâng cho hắn.

Nói như vậy, ta chính là người đàn ông đầu tiên của Vương Diễm Thanh nha!([tuy rằng chỉ có tiền một chút đã hôn mê, tốt xấu vẫn là đi vào] => chị Đào viết, not me)

Mặt của ta oanh oanh muốn nổ tung , trong lòng bỗng nhiên thấy khó chịu.

Ta tuy rằng cùng rất nhiều nữ nhân phát sinh qua quan hệ, chính là nam nhân..... nam nhân này vẫn là người được xưng là bạn tốt của ta nha.

Ngược lại Vương Diễm vẫn kêu ta không cần để ý, ai, thật là một hài tử hiểu biết a!

Chỉ có ta không yên lòng , tuy rằng bên ngoài nói Vương Diễm Thanh là ngoại tôn quốc cữu gia, cùng lắm là huynh đệ của phi tần nào đó, tam cung lục viện, trong hoàng cung không thể sống phi tử nhiều như vậy, ta thực sợ Vương Diễm Thanh tới kinh thành tìm không thấy chỗ dựa vững chắc a!

Bất quá, trên đường có đệ đệ Thành mỹ nhân chiếu cố, ta cũng thoáng yên tâm.

Ngàn dặm dò vắn vắn dò, tới kinh thành nhất định phải viết thư cho ta, ta cảm giác chính mình đều nhanh biến thành bà già.

“Nói đi, đem ta đến nơi này là vì cái gì? Còn có, chuyện có người truy sát ta là như thế nào?” Tiễn Vương Diễm Thanh, ta quay lại chất vấn Thành mỹ nhân.

Thành mỹ nhân như là cố ý thừa nước đục thả câu, đem ta đến ở nơi này lại cái gì cũng không nói, càng tức giận chính là, lại để ta cùng hắn ngủ chung một phòng.

“Kỳ thật chuyện này, ta có trách nhiệm rất lớn!” Thành mỹ nhân sửa lại bộ dạng đùa cợt, có chút bất đắc dĩ thở dài nói,“Đuổi giết người có hai người, một trong số đó là bởi vì ăn dấm chua, nàng đã được ta thu xếp ổn thỏa , người kia cũng có chút phiền phức, cho nên mới mang người đến sơn trang của ta.”

Ăn dấm chua?

Chẳng lẽ ta khi đó đẩy người là huyết té xỉu ở đình viện là bởi vì bị người nào đó ghen ghét mà đến giết ta? Buồn cười chính là, nàng căn bản là ghen ghét lắm người rồi, ta căn bản không phải đối tượng Thành mỹ nhân thích!

Thật sự là hơi quá đáng!

Nơi này, còn có nhân quyền hay không?

Ta oán hận nói:“ Lý do còn lại thì sao? Sẽ không nhảm chán giống vậy đi?”

Nếu thật sự là như vậy, Đào Y kia chết thật không đáng!

“Đương nhiên không phải .” Thành mỹ nhân lắc đầu liên tục,“Nói như thế nào đây, bởi vì người mất trí nhớ, cho nên hắn là nghĩ không ra. Bọn hắn đuổi giết người là bởi vì ta từng ở chỗ của người gửi qua một thứ trọng yếu gì đó.”

Này Thành mỹ nhân, thật là một cái tai họa!

Ta cùng hắn không quen biết, nhiều lắm chính là quan hệ bạn giường, lại có thể đem thứ trọng yếu gì đó để ở chỗ ta, đây không phải muốn lấy mạng ta sao?

“Sau đó thì sao?” Ta lạnh lùng phiêu hần liếc mắt một cái.

“Sau đó a..... Chính là chúng ta cũng không biết vật kia để ở chỗ nào.” Thành mỹ nhân bất đắc dĩ nhíu mi.

Thật! Cũng không phải là số chết oan, nói không chừng cả đời cũng chẳng gặp qua cái loại này bao giờ!

“Ta phải ở nơi này bao lâu?” Ta đè nén tức giận xuống, hỏi.

“Này a, khó mà nói. Chờ sự tình giải quyết, người đương nhiên là có thể đi rồi.”

Vô nghĩa, ta cũng biết phải chờ tới sự tình giải quyết hoàn toàn, nhưng là, ai biết là lúc nào a!

“Ai.....” Ta thật dài thở dài, “Vậy người nói, người nói hình dáng vật đó thử xem, có lẽ ta còn có thể tìm ra.”

“Muốn tìm cũng là tới cầm các tìm a, hiện tại cũng không phải là thời điểm an toàn, vẫn là qua hai ngày nữa nói sau.” Thành mỹ nhân nhìn qua một chút cũng không lo lắng, “Nói gì thì nói, Đào Y, người cầm dục cũng vài ngày, muốn hay không ta giúp một chút?”

Té xỉu!

Nói năng đường hoàng một chút được không? Chẳng lẽ hấn đói khát tới mức đó?

Hướng chi ta bởi vì dính vào người mà sinh tử giờ không rõ, chẳng lẽ còn muốn ta ngoan ngoãn nghe người?

Ta khoe miệng ngán một tia cười: “Trừ phi người để cho ta thượng, bằng không, đêm nay không phải ta chết chính là người đoạn!”

Thành mỹ nhân hưng trí ngẩng ặt sau đó lập tức xụi xuống.

17. Chương 17

Đại khái là những lời này của ta thật quá mức kinh người, Thành mỹ nhân sững sốt một hồi lâu mới xấu hổ ho khan một tiếng: “Đào Y, không phải ta không tin năng lực của người, chính là bộ dáng của người.....”

Bất quá chỉ trong chốc lát, Thành mỹ nhân lại thay một điệu bộ gian trá tươi cười: “Bất quá ta cũng không biết Đào Y nguyên lai nhiệt tình như vậy, cũng có ý muốn làm với ta, ta thật sự là hạnh phúc!”

Trên đời cũng còn có người mặt dày như vậy!

Ta cười ngất!

“Bộ dáng ta làm sao cơ? Nói như thế nào ta đây cũng là nam nhân a!” Ta tức giận, Thành mỹ nhân nét mặt chính là khinh thường ta, “Chẳng lẽ lớn lên mảnh mai một chút liền nhất định bị người áp sao? Ai quy định? Ân?”

Ta không tin tưởng, thiên hạ rộng lớn, bị ta áp chẳng lẽ một người cũng không có! (Ê.. e Thanh ý, đề nghị ta cho đã ừi h hok nhớ àh, sao vô tình thế..)

Đúng vậy, nơi này không phải Vũ Điện phương, không phải là nơi tiểu quan phải hầu hạ nam nhân, vì cái gì ta không thể đi tìm nữ nhân?

“Người không cho ta thượng coi như xong, ta đi tìm nữ nhân!” Ta mới không cần ủy khuất chính mình!

Bất quá ta chỉ mới đi tới cửa liền dừng lại, xác thực mà nói chính là ta đã nhìn thấy được cái người làm cho ta chân chính thực sự khiếp sợ, đại não của ta lập tức đình chỉ hoạt động.

Người nọ đứng ở cửa, đối với ta cười cười, lập tức đi vào, hướng Thành mỹ nhân nói: “Lãng đệ, ta có chuyện muốn nói với người, có hay không.....” Khóe mắt dư quang phiêu đến bên ta.

Ý tứ của hấn chính là chuyện huynh đệ bọn họ, ngoại nhân là ta nên tránh đi.

Bất quá ta cũng chưa để ý, ta chỉ là chăm chú thất thần nhìn vào gương mặt người kia, như cũ đắm chìm trong cảm xúc không thoát ra được.

“Đào Y, người nhìn cái gì đấy?” Thẳng đến khi Thành mỹ nhân không hờn giận ra tiếng, ta mới hồi phục tinh thần lại.

Ánh mắt mê mang của ta nhìn mắt Thành mỹ nhân, lại tiếp tục phiêu hồi đến bên người kia, kích động sắp khóc.

Tại sao có thể như vậy a!

Ta lại có thể ở cái thế giới này thấy được cơ thể của ta thời điểm thân thể ta còn là Thành Lãng!

Ngũ quan giống nhau như đúc, ngay cả thân hình màu da đều là không sai biệt lắm, chẳng qua biến thành tóc dài, mặc trường bào, không hề nghi ngờ, đây là thân thể quen thuộc nhất của ta!

“Đào Y!” Một tiếng giận dữ mắng mỗ đem ta bừng tỉnh, ta mới phát hiện không biết khi nào ta đã muốn ôm lấy thân thể của chính mình, đang muốn hưởng trên mặt hân sỡ soạng.

Nhìn biểu hiện cứng ngắc của “Thân thể” ta, phỏng chừng trên mặt ta diễn cảm thập phần sinh động.

Trên thực tế ta chỉ là kích động cộng thêm buồn bực, nếu thế giới này có người cùng ta lớn lên giống nhau như đúc, vì cái gì không cho ta chui vào thân thể của hắn đi, mà thế nào cũng phải tiến vào trong thân thể tiểu nam nhân nhu nhược yếu đuối thế này?

Chỉ tựa hồ hai người bọn họ không thể lý giải mọi chuyện như ta, chỉ thấy “Thân thể” của ta khẩn trương nuốt nuốt nước miếng, hết sức lo sợ hỏi: “Này, ta không biết người a! Người hắn là đi tìm lãng đệ của ta đi? Người buông được không?”

Nói xong ánh mắt cầu cứu lập tức hướng đến Thành mỹ nhân.

Ta vì cái gì muốn tìm Thành mỹ nhân. Ta chỉ là muốn ôm nguyên bản của chính mình nhớ lại một chút cũng không được hay sao?

Chỉ sau một cái lôi kéo mạnh mẽ, ta lập tức bị kéo đến phía sau Thành mỹ nhân.

Thành mỹ nhân giả dối cười cười: “Đào Y, không thể nga! Đại ca đã có người hữu tình! Người không thể đi phá hư bọn hắn!” Nói xong hướng phía bên ngoài cửa sổ giọng cao kêu một tiếng “Nhị ca”. Chỉ chốc lát sau, người nam tử kia đi đến, nước mắt ta tích tụ đã lâu rốt cục nhịn không được chảy xuống.

Đều nói nam nhi không rơi lệ, chính là chưa tới cảnh giới thực thương tâm.

Ta đích thật cũng là một cái nam nhân kiên cường, chỉ là hiện tại ta thực sự thực phi thường thương tâm.

Người có thể tưởng tượng hai chính mình ôm nhau còn cùng nhau kịch liệt hôn nồng nhiệt, nếu người thật sự là một người bình thường sao?

Ít nhất ta không thể!

Cho nên ta thực mất mặt hôn mê bất tỉnh không phải của ta thừa nhận năng lực không đủ cường đại, thật sự là..... Này đã kích quá!

18. Chương 18

Lúc ta tỉnh lại đã thấy mình nằm ở trên giường, Thành mỹ nhân đang ngồi ở bên cạnh ta, trên mặt lại có thể lộ ra một chút thần sắc lo lắng.

“Ta hôn mê đã bao lâu?” Ta hỏi.

“A.....” Thành mỹ nhân cúi đầu xuống, nói, “Ta vừa mới ôm người đem đến trên giường, người liền tỉnh lại.”

“.....”

Nguyên lai chính là chỉ ngắt một lúc ngắn ngủi, xem ra năng lực thừa nhận của ta thật đúng là không phải cường bình thường!

“Đào Y!” Thành mỹ nhân đột nhiên ôm lấy mặt ta, vẻ mặt nghiêm túc nói, “Người phải nhớ kỹ, đại ca của ta đã có người hữu tình, cho nên không thể đối với hắn ôm hoài tưởng, người là không có hy vọng! Hơn nữa, người là người của ta!”

Đối với đại ca hấn ôm ảo tưởng?

Cuồng hấn! Ta có thể sẽ thích chính mình sao? Ta cũng không phải cây thủy tiên*!

Ta chỉ là quá mức khiếp sợ, kia hai người lớn lên giống mình như đúc lại có thể là người yêu của nhau, hơn nữa còn là huynh đệ, thật sự là rất kích thích!

“Từ từ, ta là người của ngươi, có ý tứ gì?” Ta trừng mắt Thành mỹ nhân, chất vấn nói.

“Chính là có ý tứ đó!” Thành mỹ nhân nhú mày, “Ngươi quên ta đã đem người chuộc thân ra rồi?”

“Chuyện là khi nào?” Ta kinh hãi! Ta như thế nào một chút ấn tượng đều không có!

“Trước khi tới nơi này! Ngươi đã quên?”

Có sao?

Bất quá trước lúc đến Lãnh Nguyệt sơn trang, chính là đã trở về Vũ Điệp phường một chuyến, ấn theo lúc đó, Thành mỹ nhân chính là muốn đem ta đoạt lấy từ tay Diễm Thanh đi, chẳng lẽ chính là khi đó?

Đê tiện gian trá a!

“Ngươi tốn nhiều hay ít?” Mặc Đường này chính là cáo già, lại có thể không hỏi ta có đồng ý hay không liền.....

Thành mỹ nhân chìa một ngón tay, đặc ý ở trước mắt ta quơ quơ.

“Một ngàn?”

Lắc đầu.

“Một vạn?”

Lại lắc đầu.

“Kia..... Một trăm?”

Tiếp tục lắc đầu.

“Không phải là một lượng đi?”

Thành mỹ nhân đặc ý cười cười: “Đào Y, ngươi xem rõ ràng, ta chính là xua tay a.”

Ngụ ý chính là..... Miễn phí?

Có lắm hay không!

“Lừa gạt ngươi thôi, ha ha, ta còn chưa cho ngươi chuộc thân mà.” Thành mỹ nhân như cũ là vẻ mặt mang điểm giả dối tươi cười, “Bất quá, Đào Y, ngươi mất đi trí nhớ sau thay đổi thiệt nhiều, ta nghĩ, ta bắt đầu đối với ngươi sinh ra hứng thú.”

Dựa vào cái gì! Ngươi đối với ta sinh ra hứng thú là ta phải biến thành người của ngươi sao?

Ta cũng cười cười: “Ngươi vẫn chưa chuộc thân cho ta, ta đây liền vẫn là người của Vũ Điệp phường, như thế nào biến thành người của ngươi?”

Thành mỹ nhân trong mắt hiện lên một tia ý tứ rõ ràng, thở dài: “Xem, ta đều đã quên, ngươi cũng không phải Đào Y trước kia trong mắt chỉ một mình ta!”

Nói xong lại hít một tiếng, trong lời nói nhiều ít dẫn theo vài tia phiến muộn.

Ta nhiều ít có thể hiểu được Thành mỹ nhân tâm tình, mặc kệ có thích hay không, một người trước kia đối với chính mình khẳng định một mực bấy giờ nói không liên không có, trong lòng khẳng định sẽ có điểm khó chịu.

Ta nghĩ tới mối tình đầu của ta, nàng nhận thức một nam nhân so với ta có tiền đồ hơn liền không chút do dự quăng ta, bất chấp nam nhân kia lớn lên xấu xí vô cùng.

Đối với nữ nhân mà nói, có lẽ đến cuối cùng cuộc sống ổn định mà bình thản so với tình yêu kịch liệt mà bản cùng đáng giá hơn đi?

Hiện tại đối với ta mà nói, lại lưu lạc thành một người chẳng những không có tiền còn bị biến thành tiểu quan cho người khác trêu đùa, ta như vậy, không nữ nhân nào sẽ yêu ta đi?

Buồn bực trảo trảo tóc, ta đối Thành mỹ nhân nói: “Vẫn là không cần thảo luận vấn đề này, ngủ đi!”

Nói xong chứng kiến ánh mắt tà ác của Thành mỹ nhân, ta lại lập tức bổ sung nói: “Chỉ đơn thuần là ngủ thôi nha!”

Đêm nay ngủ cũng không yên ổn, ta lại mơ thấy một đoạn thời gian nghèo khó trước kia.

Cha mẹ mất sớm, ta rất sớm liền bỏ học, không bằng cấp nên ta cũng không tìm được công việc gì tốt, cũng không nghĩ đến, cứ sống chật vật như vậy, chẳng đến lúc gặp được mối tình đầu của ta, ta bắt đầu cố gắng tìm công tác, thậm chí còn suy nghĩ đến chuyện muốn kết hôn với nàng.

Khi đó mỗi ngày cưỡi chiếc xe máy tồi tàn của ta đi khắp nơi làm công, không có biện pháp, không văn bằng sẽ không có công tác, ta chỉ có thể dựa vào làm công ngắn hạn mà sống.

Khi đó chính mình cũng là một chàng trai đang đắm chìm trong tình cảm mãnh liệt cùng giấc mộng tương lai sau này a, nghĩ đến có tình yêu còn có hết thảy, lại sau khi trở về vào một ngày làm công chứng kiến bạn gái cùng người nam nhân kia ở cùng nhau ôm ấp, ở trong một chiếc xe xa hoa có rèm che.

Ta cỡi chiếc xe máy tồi tàn của ta, muốn đuổi theo, nổ máy, lại như thế nào cũng không khởi động được, đành phải trở mắt nhìn hai người bọn họ nghênh ngang rời đi...

Oanh..... Rầm rầm..... Oanh.....

Chiếc xe máy phát ra tiếng vang bình thường thật lớn giống như muốn báo hồng, ta đứng trong bóng đêm, phí công hô.

Oanh..... Rầm rầm..... Oanh.....

Dường như bị bóng đè a.

Ta nỗ lực mở mắt ra, mới phát hiện chính mình đang nằm ở trên giường, Thành mỹ nhân ngủ ở bên cạnh ta, phát ra tiếng ngáy nhỏ bất quá cái mũi hần cũng dán vào lỗ tai của ta.

Chẳng thể trách ta nghe thấy tiếng xe máy nổ hoài không dứt mà, căn bản chính là tiếng ngáy của Thành mỹ nhân!

Ấy da...! Hiếm khi có được một chút thương cảm, đã bị phá hư hầu như không còn gì!

Bất quá ngẫm lại chuyện vừa rồi, tâm tình buồn bực lại có thể tốt hơn rất nhiều.

Đầu lại huyền huyền xuống, ta lại trầm vào mộng đẹp.

(*)

Thần thoại Hy Lạp kể rằng có một vị nam thần rất đẹp tên là Narcissus (hoặc Narkissos) là con trai của Cepheissus và Liriope. Chàng yêu cái bóng của chính mình (bởi vì không ai hoặc nữ thần nào đẹp hơn chàng cả), yêu đến mức thân thể héo mòn mà chết. Từ nơi chàng chết đã mọc lên một loài hoa gọi tên là Narcissus mà chúng ta vẫn gọi là hoa Thủy Tiên.

Hoa Thủy Tiên có ý nghĩa là yêu chính mình – tính ích kỷ

Hoa thủy tiên trắng thường được xem là dấu hiệu của sự “yêu chính mình” hoặc “tính ích kỷ”

Truyền thuyết kể rằng : Một chàng trai trẻ đẹp tên là Narcissus đã sống rất hạnh phúc cho đến khi tình cờ thấy được gương mặt của mình . Một ngày ẩm áp , Narcissus đi săn và thấy khát . chàng tìm đến bên một dòng suối , khi cúi xuống uống nước chàng thấy hình ảnh phản chiếu của gương mặt mình quá đẹp trai và từ đó chàng yêu chính hình bóng của mình . Nữ thần Echo , người yêu của chàng , vì muốn trả thù chàng vì

hành vi ruồng rẫy nàng đã thuyết phục các vị thần biến chàng thành một loài hoa mang chính tên Narcissus .

Thủy Tiên là loại cây có thân hành, nở hoa vào mùa xuân, có những chiếc lá mịn màng mọc thẳng và những đóa hoa sáu cánh trắng như tuyết, nhị hoa như một cái ly màu vàng ở giữa, chung quanh mép viền một vòng đỏ thẫm, hương thơm rất dịu. Cái nhụy hình ly nằm giữa bông hoa được cho là để dùng chứa nước mắt của chàng Narcissus bất hạnh .

Hoa thủy tiên thường được xem là một loài hoa nhiều chất thơ với những cánh trắng như tuyết và phẳng láng , với chiếc nhụy như một cái ly màu vàng nằm ở giữa , chung quanh mép viền một vòng đỏ thẫm sắc sỡ , có hương thơm rất dịu và nở hoa vào tháng 5. Cái nhụy hình ly nằm giữa bông hoa được cho là dùng để chứa nước mắt của Narcissus.

Narcissus là một chàng trai hết sức xinh đẹp , nhưng chẳng yêu ai ngoài bản thân mình . Chàng cho rằng chỉ có mình mới xứng đáng với tình yêu của mình mà thôi .

Có lần, đi lạc vào rừng, chàng gặp tiên nữ Echo. (Echo bị nữ thần Hera, vợ của thần Zeus trừng phạt ; nàng phải im lặng và chỉ được lặp lại những lời người khác nói). Echo nấp mình trong rừng sâu, ngấm nhìn và say mê chàng . Narcissus nhìn quanh và cất tiếng hỏi :

-Có ai đấy không ?

-Có ai đấy không ? – Nàng Echo đáp

-Lại đây – Narcissus gọi to.

-Lại đây – Echo đáp.

Nàng Echo bước ra chìa tay cho Narcissus nhưng chàng đã đẩy nàng và phóng ngựa chạy mất . Nàng Echo đau khổ chỉ còn biết âm thầm nhắc lại bất cứ tiếng gọi nào .

Một ngày mùa xuân, Narcissus đến bên một dòng suối để uống nước. Chàng sững sờ ngấm nhìn bóng mình dưới lòng suối . Chàng vẫy gọi rồi đưa tay vuốt ve, bóng hình tan vỡ. Chỉ một dòng suối lạnh buốt đáp lại. Gọi mãi, gọi mãi... Cuối cùng, vì quá yêu thương hình ảnh của chính mình phản chiếu trên dòng suối, Narcissus mỗi mòn dần, gục chết bên đám cỏ xanh . Ở nơi chàng gục xuống, bỗng mọc lên một bông hoa trắng muốt, thoang thoang hương thơm. Người ta gọi đó là hoa Thủy Tiên. Còn nữ thần Echo vốn yêu say đắm Narcissus nhưng không được đáp lại nên cũng đã héo hon tàn tạ dần cho đến khi chỉ còn âm thanh của nàng vương vẩn nhớ nhung trên cõi trần gian.

Phải chăng do sự tích này mà Thủy Tiên được coi như biểu tượng của sự kiêu sa và quá yêu thương bản thân mình. Các cô gái khi được tặng hoa Thủy Tiên hẳn sẽ bối rối : người đã gửi nó chỉ luôn chú ý tới chính anh ta nhiều hơn

Trên đây là quan niệm phương Tây về hoa Thủy Tiên

19. Chương 19

Từ sau đêm đó, Thành mỹ nhân mất tích vài ngày, nghe nói rồi đi để xử lý một số chuyện trong sơn trang.

Lãnh Nguyệt sơn trang nghe nói là thuộc bạch đạo, nhưng trong mắt của ta, càng nhìn càng thấy giống hắc đạo. Bất quá Lãnh Nguyệt sơn trang thực sự là giàu có, mang danh nghĩa là trà trang, trù trang, đồ cổ điểm, tửu lầu thậm chí kỹ viện đều là vô số kể, tài đại thế đại (vừa có tài vừa có quyền), chẳng thể trách hắc bạch lưỡng đạo đều xài được.

Bất quá tuy rằng kinh doanh kỹ viện, cũng không mở tiểu quan quán, Thành mỹ nhân yêu thích nam sắc cơ hồ là một bí mật trọng đại.

“Đào Y, hôm nay mang người đi ra ngoài ngao du, thấy như thế nào?” Đang xuất thần, thành linh từ một bên phát ra thanh âm dọa ta nhảy dựng lên.

“Người đi đường như thế nào một chút thanh âm cũng không có ? Muốn dọa người sao, hù chết ta a!” Ta vỗ vỗ bộ ngực, ai oán nói.

Thành mỹ nhân cười cười: “Ta còn nghĩ đến nhiều đã nhiều ngày không gặp người, người sẽ nhớ ta ta chứ, xem ra người sống cũng tốt lắm.”

Nhớ đến hân, mới là lạ!

Ta thừa lúc hân không thấy vội chếp miệng.

“Đi thôi, người đã đến đây nhiều ngày như vậy, cũng chưa đi ra ngoài, hôm nay mang người đi ngao du.” Nói xong Thành mỹ nhân nắm tay của ta kéo ra ngoài.

Trên đường thật náo nhiệt, Dương thành hân là tương đương với Tô Châu cổ đại đi, đều là thành phố lớn ở phía nam đi.

Bất quá, ta như thế nào lại cảm thấy ánh mắt mọi người xung quanh nhìn ta thật kì quái?

Ta kéo kéo ống tay áo Thành mỹ nhân, lại bị một thứ gì đó đưa đến trước miệng dọa chết

Đường, mút quả?!

Ta vẻ mặt hắc tuyến.

Có làm hay không? Ta một đại nam nhân 26 tuổi sẽ thích cái loại đồ ăn giành cho tiểu hài tử này ư?

Cho dù thân thể hiện tại của ta là 15 tuổi, cũng không cần phải như thế?

Chẳng thể trách ánh mắt người đi đường xem chúng ta rất kỳ quái, xem Thành mỹ nhân lôi kéo tay ta, đưa cho ta mút quả, tám phần là bị nhận thức là phụ tử (chết cười, cái này là dụ dỗ vị thành niên, police âu..) bất quá có phụ thân tuổi trẻ như vậy cùng với đứa con đã lớn như vậy sao?

“Người không ăn sao?” Thành mỹ nhân kỳ quái nhìn bộ dáng ta nhú mào, hỏi.

Ta méo mào, miễn cưỡng cắn một cái.

“Không thể ăn!” Chắc lưỡi.

“Không thể ăn sao?” Thành mỹ nhân khinh nhú mi, sau đó đem mút quả đưa đến bên miệng chính mình, cắn một cái.

“Ăn rất ngon nha, người không ăn ta ăn.”

Ta lại hắc tuyến.

“Người chưa ăn qua sao?” Ta không thích ăn là bởi vì ta vốn không thích ăn ngọt, nghe khẩu khí Thành mỹ nhân dường như là lần đầu tiên ăn.

“Là lần đầu tiên a, rất kỳ quái sao?” Thành mỹ nhân lại cắn một cái.

Thật là, cái loại nhà giàu tiểu tử, làm sao có thể được ăn thức ăn bình dân như thế này được!

“Mới trước đây ta rất muốn ăn , bất quá khi đó ít khi đi ra ngoài, toàn bộ thời gian đều luyện công cùng đọc sách, sau khi lớn lên cho dù muốn ăn cũng ngượng ngùng không dám ăn.”

Nguyên lai Thành mỹ nhân cũng có thời thơ ấu không được tự do như vậy a!

Ngẫm lại, tiểu hài tử thời cổ đại tựa hồ đều đặc biệt trưởng thành sớm, nhất là giống Thành mỹ nhân còn muốn chuồng quẩn cả gia sản, lúc nhỏ kỳ thật cũng không hạnh phúc đi?

Tuy rằng trong lòng có điểm cảm khái, ngoài miệng lại vẫn là không buông tha nói: “Như thế nào hiện tại lại ăn?”

“Người không ăn ta liền miễn cưỡng ăn a.” Thành mỹ nhân hướng ta chớp chớp mắt, “Tuy rằng so với trong tưởng tượng khó ăn một chút, bắt quá mùi vị vẫn là rất không tồi!”

Nhìn thấy Thành mỹ nhân có điểm nuối tiếc, ta bỗng nhiên thấy xúc động, kéo hần bỏ chạy.

“Người dẫn ta đi đâu?” Thành mỹ nhân bối rối trung đem miếng mứt quả cuối cùng bỏ vào trong miệng, ném xiên trúc (ờ, là cái cây xỏ mứt ý mà, giống cá viên chiên à) xuống, hàm hồ hỏi.

“Trước đừng hỏi, tới sẽ biết.” Ta lôi kéo hần trái quẹo phải quẹo cuối cùng vào một cái ngõ nhỏ.

Tuy rằng từ trên đường bên ngoài nhìn vào thật là bẩn, chỉ đến khi chân chính bước vào mới thấy khác một trời một vực.

Hai bên ngõ hẹp nhỏ bày đầy tiểu sạp, cùng với thanh âm tiểu thương hét to, mặt trên là đủ các loại món ăn bình dân, tràn ngập nhiệt khí cùng hương khí, làm cho người ta vừa nhìn liền cảm thấy được ngón trở đại động.

Đúng vậy, ở đây đúng là nơi để ăn thỏa thích mà!

Mấy thứ này, so với mứt quả ngon hơn nhiều!

20. Chương 20

“Thế nào?” Ta đặc ý nói.

Phía sau Thành mỹ nhân hai mắt mở to kinh ngạc, lần đầu tiên lộ ra vẻ mặt có thể nói là đáng yêu, kinh hỉ nhỏ giọng nói: “Ta ở Dương thành hai mươi năm, cũng không biết còn có một nơi như thế này! Đào Y, người như thế nào phát hiện?”

“Thiên cơ bất khả lộ!” Ta thần bí cười cười.

Kỳ thật nơi này là ta thời điểm vẫn còn ở tại nhà của Vương Diễn Thanh, lạc đường may mắn tìm được.

Đương nhiên chuyện như vậy ta sẽ không nói.

“Đây là cái gì? Hắc hắc, hảo khó ngửi.” Thành mỹ nhân chỉ ngón tay vào một cái tiểu sạp, khẽ nhú mày. (hành động này là dzô dziên nha)

“Đây là chao, tuy rằng ngửi không thơm nhìn cũng không đẹp, nhưng khi ăn sẽ thấy nó rất thơm! Ném thử.” Ta lấy ra một khối, đưa tới bên miệng hần.

Gắt gao nhìn chằm chằm khối chao kia, do dự một hồi lâu, Thành mỹ nhân rốt cục cắn một miếng, cái miệng nhỏ nhỏ nhai nhai.

“Thế nào?” Nhìn thấy hần mặt mày đều giãn ra, biết là không thành vấn đề, bắt quá ta vẫn là lo lắng hỏi một câu. Lần trước mang Diễn Thanh đến ăn, hần thiếu chút nữa phun ra, quả nhiên mỗi người khẩu vị là không giống nhau.

Nghĩ đến diễn thanh, ta trong lòng lại thở dài, tính tính thời gian, hần chắc cũng đã đến kinh thành rồi? Không biết hần hiện tại thế nào, giao thông cùng thông tin cổ đại chính là không có phương tiện a, không điện thoại cũng không có máy tính, kí một phong thư còn muốn chờ vài ngày.

Trên đường tuy có Thành Khiêm (Thành mỹ nhân đệ đệ) chiếu cố nhưng ta vẫn không thấy yên tâm.

Một gia đình sinh đến hai cặp song sinh, Thành khiêm cùng Thành mỹ nhân chẳng những bộ dạng là giống hệt, ngay cả tính cách cũng là giống nhau giả dối, Diễn Thanh thiện lương sao là đối thủ của hần?

“Suy nghĩ cái gì?” Thành mỹ nhân đưa tay ở ta trước mắt quơ quơ, trên mặt dẫn theo một tia bất mãn.

“Đệ đệ của người.” Phản xạ có điều kiện trả lời. Không biết hần có hay không chiếu cố tốt Diễn Thanh.

“Cái gì?” Thành mỹ nhân không hờn giận nhú mi, “Người nghĩ đến đệ đệ của ta à không nhìn đến ta? Đào Y, người thực hoa tâm, Thành gia chúng ta đều bị người nghĩ qua!” (chắc là từ cái chuyện hai đứa sinh đôi giống hệt ảnh nên bây h anh mỹ nhân mới nói vậy hả??)

“.....” Nghĩ gì vậy?

Ta..... Thật sự là so với Đậu Nga* còn oan!

Ta nghĩ đại ca, nhị ca người chính là bởi vì bọn họ bản chất lớn lên giống ta, về phần đệ đệ của người, ta chỉ là lo lắng cho Diễm Thanh a!

Trái lại người nhà các người, mới là tối quá phận ! Đoạt tên của ta, đoạt cơ thể của ta, ngay cả hiện tại ở nhờ thân thể này trình tiết [??] cũng bị đoạt đi, còn không hiểu ra sao cả lại bị người làm hại bị người đuổi giết.

Có ai xui xẻo như ta sao?

Ta oán giận trừng mắt liếc thành mỹ nhân một cái, tức giận đến phát tiết, lại bị hấn hiểu lầm .

“Đào Y, đừng cảm thấy ủy khuất, đệ đệ của ta hấn là tuyệt đối không có khả năng trúng ý của người, ta xem hấn tựa hồ đối Vương Diễm Thanh cũng có hứng thú một chút mà!”

“Cái gì!” Ta kinh hãi.

Lấy Thành khiêm kia có thể cùng Thành mỹ nhân so sánh trình độ gian trá.....

Ô, đáng thương cho Diễm Thanh a, là ta hại người!

“Ta dọa người!” Ta rõ ràng ghét thái độ lập tức phủ định ta đối với đệ đệ hấn có hứng thú, hài hước cười cười, Thành mỹ nhân đắc ý nháy mắt mấy cái.

Ta thở dài một hơi, vẫn chưa hoàn toàn trầm tĩnh lại đột nhiên bị Thành mỹ nhân dùng sức lôi kéo, tiếp theo chỉ cảm thấy đến bên tai một trận gió thổi qua, một tiếng vang dài mà bén nhọn vụt qua, sau đó khành một tiếng, cái gì đó khảm sâu vào bức tường phía sau ta. (Yeahh tiểu lý phi tiêu..)

“Này.....” Ta kinh trợn mắt há hốc mồm, nói không sợ là giả , dù sao trước kia trong TV xem qua “Mưa bom bão đạn” vừa mới liền phát sinh ở trên người của ta, nếu không có Thành mỹ nhân lôi kéo, ta hiện tại xác định vững chắc hết đời rồi.

“Tối thật đúng lúc!” Thành mỹ nhân khẽ gất một tiếng, lập tức nắm thất lưng của ta, nói với ta: “Đào Y, nắm chặt.”

“Cái..... Oa a!” Còn chưa tiêu hoá hết câu nói kia, liền cảm giác thân mình nhất khinh, một trận choáng váng đầu óc, người còn không có đứng vững, liền phát giác chính mình đã chạy đến trên nóc nhà.

Thiên, trời ạ! Chẳng lẽ đây là khinh công trong truyền thuyết?

Ta nắm chắc Thành mỹ nhân thất lưng, trong lòng vừa mới còn có chút sợ hãi, hiện tại đã muốn tắt cả đèn là hưng phấn . Thật sự là rất kích thích!

Thành công mỹ nhân này là cao thủ, ta còn có cái gì thật lo lắng!

(*) “Nỗi oan của nàng Đậu Nga” kể về câu chuyện bi thảm của nàng Đậu Nga, một cô gái trẻ. Lúc Đậu Nga còn nhỏ, mẹ Đậu Nga chết, vì cảnh nhà nghèo khó, cha nàng bán nàng cho gia đình bà Thái làm con dâu nuôi từ bé. Sau đó, chồng nàng Đậu Nga ốm chết, nàng và Thái bà sống dựa vào nhau, nhưng bị một thằng vô lại quấy rầy và vu cáo hãm hại nàng bỏ thuốc độc giết người. Quan lại xử án nhận hối lộ, bức cung nàng một cách độc ác, Đậu Nga trước sau không chịu khuất phục. Quan xử án biết Đậu Nga rất hiếu thảo, bèn tra tấn bà Thái trước mặt nàng, Đậu Nga hiếu thảo hiền lành sợ bà Thái không chịu nổi tra tấn đành phải oan ức nhận tội, rồi cuộc nàng bị xử tội chết.

Nhưng cho đến khi chết, Đậu Nga vẫn kiên cường bất khuất, ở pháp trường nàng lên án một cách căm phẫn ” Trời” và “Đất” đại diện cho giai cấp thống trị. Nàng kêu gào: “Đất ơi, ông không phân

biệt được người tốt và người xấu làm sao làm Đất được! Trời ơi, ông xử sai, lẫn lộn người tốt với kẻ xấu, làm sao làm Trời được!”. Trước khi chết, Đậu Nga thề rằng, trời sẽ mưa tuyết, che phủ xác của nàng, địa phương sẽ gặp hán hán 3 năm liền. Lúc đó là tháng 6 trời mùa hè nóng rực, sau khi Đậu Nga bị giết, trong chốc lát đất trời mùa mịt tuyết bay đầy trời và sau đó địa phương gặp hạn hán 3 năm liền..

21. Chương 21

“Đào Y.....” Thành mỹ nhân đột nhiên rên rỉ một tiếng, lập tức trên mặt lộ ra vẻ mặt thống khổ, “Đũa của người..... Đâm vào thắt lưng của ta!”

Ta vội vàng cúi đầu nhìn lại, nguyên lai hồi nãy bởi vì kích động, hai đôi đũa ăn chao vẫn nắm chặt gắt gao trong tay không buông ra, giờ phút này chính là đang yên vị ở bên hông Thành mỹ nhân, tại bạch ngọc cầm bào lưỡng đạo hắc hắc huy hoàng, trông thật mắc cười.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi..... Ha ha ha!” Không thể nhịn cười, ta chờ đợi Thành mỹ nhân nổi giận, ai ngờ Thành mỹ nhân chính là nhẹ nhàng thở dài một tiếng, cầm đi đôi đũa trong tay ta.

“Kẻ phóng ám khí thật đúng là vô dụng!” Thành mỹ nhân không tình nguyện nhíu lại mi, hai ngón tay dùng sức, một đôi đũa liền biến thành bốn cái. Lập tức thân thủ phi lên một cái, ta cái gì cũng chưa thấy rõ, chợt nghe đến dưới mái hiên trên đường vài tiếng kêu thảm thiết, phỏng chừng những người tập kích chúng ta lúc nãy đều đi gặp diêm vương.

Dùng đũa ăn chao làm ám khí, quả thật chẳng thấy hoa lệ tí nào!

Đáng tiếc a đáng tiếc, bên trên hình như còn dính ít cặn, liền như vậy không công uy địch nhân.

“Đào Y, chúng ta đi về trước.” Thành mỹ nhân lâm nhanh thắt lưng của ta, “Hay là về cầm các củ người?”

Vũ Điệp thường sao?

Thành mỹ nhân nói qua hẳn từng ở nơi đó gửi ta một thứ trọng yếu gì đó..... Cũng là nguyên nhân ta bị đuổi giết.....

“Đi cầm các!”

Ngoài ý muốn, cầm các của ta vẫn duy trì một bộ dáng phi thường sạch sẽ, giống như lúc trước khi ta rời đi không khác biệt lắm.

“Ta còn nghĩ đến sẽ bị phá hỏng bét.”

“Người quá coi thường Mặc Đường.” Thành mỹ nhân nhìn ra nét kinh ngạc trên mặt ta, thần bí cười cười.

Mặc Đường là một gã cáo già?

“Mặc Đường thân phận không phải bình thường nga!” Thành mỹ nhân đánh giá cầm các, nhàn nhàn mở miệng, “Cho dù bọn họ tìm đến, cũng là im ắng đến, không dám nháo đại!”

A a a? Không phải chứ??

Kia vì cái gì lúc trước ta người đầy là huyết nằm ngã bất tỉnh ở đình viện lý? Chẳng lẽ đây không phải nháo sự??

“Thân phận hẳn là như thế nào?” Ta giữ chặt Thành mỹ nhân tay áo, trong lòng thập phần tò mò.

“Đây là bí mật, ta tạm thời không thể nói cho người.” Ai ngờ Thành mỹ nhân lặng yên nửa ngày, chỉ nói đi ra một câu như vậy, thật đúng là giận điên người.

“Ta đi tìm Mặc Đường, người bây giờ tận lực tìm kiếm đồ vật lúc trước ta đưa cho đi, hình như là ngọc chế gì đó.”

Thiệt! Lại thừa nước đục thả câu!

Ta bắt đắc dĩ nhún nhún vai, quên đi, vì mạng nhỏ chính mình suy nghĩ, vẫn là nên đi tìm đồ vật gì đó đi.

Thành mỹ nhân đưa cho Đào Y cái gì, Đào Y tựa hồ đều phi thường quý trọng [là chính quy Đào Y nga ~], toàn bộ đều khóa ở trong một đại ngăn tủ, đây là Ngưng Vân trước kia nói cho ta biết , thời điểm ta rời khỏi Vũ Điệp phường còn tùy tay cầm đi mấy khối, chuẩn bị khi chạy trốn sẽ dùng, ai biết còn chưa thấy được công dụng, đã bị Thành mỹ nhân bắt đi.

Ta chui vào dưới sàn, theo khe hở giữa chân giường cùng vách tường lấy ra một cái chìa khóa, sau đó đi đến trên giường, mở ra cái khóa đặt dưới gối, bên trong có nhất nhất một đồng đồ vật lớn nhỏ: Ngọc bội, trâm cài tóc, nhĩ sức [?].....

Thành mỹ nhân thật sự là không còn gì để nói!

Có cần phải tặng nhiều nhu yếu phẩm đến như vậy không? Ta cũng không phải nữ nhân, cũng không chú trọng nhiều đến cách ăn mặc như vậy?

Tặng mấy thứ này cho ta, còn không bằng tặng ngân phiếu, nữ nhân thật là tốt! [ái tài lại háo sắc nam nhân, chẳng thể trách sẽ đi làm ngư lang ~] => tác giả nói

“Đào Y, ta chuộc thân cho ngươi !” Chính là đang trong lúc mơ màng, Thành mỹ nhân đột nhiên xông tới, lớn tiếng nói.

“A!!” Cùng lúc đó ta cũng hét to một tiếng.

“Làm sao vậy?” Thành mỹ nhân bước nhanh đến bên cạnh ta, lấy ngọc bội trong tay của ta, tinh tế nhìn.

“Đây không phải khối ngọc ta đưa cho ngươi sao!” Kỳ quái nhìn ta liếc mắt một cái, Thành mỹ nhân một lần nữa trả nó về trong tay ta.

“Ta biết, này là khối của Diễm Thanh a!” Ta nói.

Khối ngọc bội này chính là buổi tối ngày đó ta chuẩn bị trốn đi lấy trong phòng Diễm Thanh , nhưng là bị Thành mỹ nhân bắt lại, ta còn chưa trả lại được a.

Chẳng lẽ.....

“Ngươi cho ta cũng là khối ngọc bội này?” Ta ngẩng đầu nhìn Thành mỹ nhân.

Thành mỹ nhân gật gật đầu.

“Nhanh, nhanh! Nhanh đi kinh thành!” Ta từ trên giường nhảy xuống, nắm lấy ngoại bào của Thành mỹ nhân.

22. Chương 22

“Đào Y,” Thành mỹ nhân một phen giữ chặt ta, “Ngươi không biết là ngươi rất nóng vội sao? Ngươi chỉ biết là Vương Diễm Thanh ở kinh thành, cũng không biết hắn đích xác ở đâu?”

Ta dừng lại cước bộ, kỳ quái nhìn Thành mỹ nhân: “Hắn không ở cùng đệ đệ của ngươi sao?”

Tốt xấu gì Diễm Thanh cũng cùng Thành Khiêm đi kinh thành, dừng chân hắn là cũng sẽ cùng một chỗ đi? Nói gì thì nhà hắn ở kinh thành cũng nhiều, nhiều thêm một Diễm Thanh hắn không có vấn đề gì đi?

“Cái này bất quá là ngươi đoán đi, Đào Y!”

Âm điệu trả lời có điểm quen thuộc từ sau lưng truyền ra, quay đầu nhìn lại, Mặc Đường đã đứng ở cửa, híp một đôi mắt hồ ly, ý cười trong suốt nhìn chúng ta.

“Người tới từ lúc nào?” Ta cả kinh. Vừa rồi một chút cũng không có cảm giác được sự tồn tại của hắn, cũng không biết hắn đứng ở nơi đó bao nhiêu lâu.

“Ta đi cùng Thành Lãng a. Như thế nào người không phát hiện ta?” Vẫn là cười híp mắt, làm ta thật sự thấy sợ hãi.

Này..... Ta nhưng thật sự không để ý.

“Đào Y, ta đến tiễn biệt người, thuận tiện chúc mừng một phen.” Mặc Đường tươi cười nhìn qua cực kỳ giả dối.

“Chúc mừng cái gì?” Có loại dự cảm không ổn.

“Chúc mừng người đã được tự do a, cũng chúc mừng Vũ Điệp phường thiếu đi một người phiền toái.” Mặc Đường giả hoạt nói, nhìn về phía Thành mỹ nhân.

A a a?

Nói gì vậy! Ta mà cũng có người ghét ư?

“Người đi rồi, Vũ Điệp phường lại có thể khôi phục bình an.” Mặc Đường không để ý tới ánh mắt oán độc của ta, tiếp tục nói.

Thật sự! Mặc Đường nói chuyện vẫn là độc như vậy!

Bất quá.....

“Người xác định cho ta chuộc thân?” Ta nghi hoặc nhìn hướng Thành mỹ nhân, có điểm không rõ hắn rốt cuộc muốn làm cái gì.

Là nhất thời hứng khởi? Hay là thật sự dần dần bắt đầu thích ta ?

“Ta là người không đáng tin như vậy? Thành mỹ nhân nhú mi, trên mặt hiện lên một tia hờn giận.

Đích thật là có điểm. Ta ở trong lòng nhỏ giọng nói thầm.

“Người chuộc thân cho ta?” Ta không xác định hỏi lại một lần.

Chắc không phải là cái lý do “làm người của ta” kỳ quái gì đó chứ? Sớm biết rằng như vậy, ta đã để cho Vương Diễn Thanh thay ta chuộc thân rồi.

“Người cho rằng như thế nào?” Thành mỹ nhân như cũ bày ra điệu bộ cao ngạo, chính là đáy mắt hắn tựa hồ xẹt qua một tia bị thương.

Ta, ta quả nhiên lấy lòng tiểu nhân đo dạ quân tử sao?

Một tia áy náy nảy lên trong lòng, ta dường như đại đa số thời điểm đều đem Thành mỹ nhân trở thành ân khách bình thường đối đãi, hơn nữa bởi vì hắn mà không hiểu ra sao bị cuốn vào sự kiện đuổi giết, đối hắn ẩn tượng tựa hồ vẫn không dễ chịu.

Kỳ thật cẩn thận ngắm lại, hắn cũng không phải người xấu.

“Người không muốn sao? Đào Y?” Mặc Đường “Hợp thời” mở miệng hỏi, nụ cười trên mặt vẫn là giả dối như vậy.

Này.....

Để Thành mỹ nhân thay ta chuộc thân..... Kỳ thật cũng là có thể đi?

Huống hồ, đây cũng là cơ hội cuối cùng để ta rời khỏi Vũ Điệp phường.

Nếu Mặc Đường đã hạ mình, ta liền có mà đáp ứng đi.

“Ta đi theo người, bất quá có điều kiện, nếu là không trả giá chuộc thân cho ta, ngại không thể yêu cầu chuyện mà ta không muốn làm.” Ra khỏi Vũ Điệp phường, ta cuối cùng vì chính mình tìm hảo đường lui a.

“Có thể.” Lúc này Thành mỹ nhân thật sáng khoái đáp ứng rồi, “Như vậy qua vài ngày, chúng ta đi kinh thành.”

“Thiếu gia, có tin từ kinh thành tới.” Vừa mới trở lại, quản gia liền đưa qua một phong thư.

“Chẳng lẽ là Diễm Thanh?” Ta vui vẻ.

Thành mỹ nhân tin mở ra, gật gật đầu, lập tức lấy lại đây cho ta.

“Người không nhìn?” Ta kỳ quái hỏi.

“Đây là hấn viết cho người.” Thành mỹ nhân thực tự nhiên nói.

A, còn biết tôn trọng quyền riêng tư của người khác a!

“Hấn như thế nào?” Đợi ta xem xong, Thành mỹ nhân hỏi.

“Hấn không ở cùng đệ đệ của người, hấn ở tại khách điểm, hấn còn nói, đang tìm một người tên là son hạng địa phương, tìm được sẽ đi đến nơi nào đó.”

“Thành Lãng, ngày mai chúng ta đi kinh thành đi!”

23. Chương 23

Khi đến kinh thành, ta gặp Đào Yết, lúc ở Phiêu Hương cư cùng Thành mỹ nhân ăn cơm, thấy Đào Yết từ nhà gian đi ra, vẻ mặt nổi giận đùng đùng. Hấn tựa hồ cũng thấy chúng ta, lúc bước qua bàn của chúng ta cước bộ hơi có đình trệ, nhưng ngay lập tức bước nhanh ra ngoài.

Lúc ta cùng Thành mỹ nhân còn đang đưa mắt nhìn nhau, từ trong nhà gian xuất hiện một nữ tử, che mặt chạy đi, tốc độ cực nhanh, bước đi loạng choạng, dáng vẻ hoàn toàn không có một chút ẩn tượng dịu dàng động lòng người mà nữ tử cổ đại có.

Tầm tắc, ta lắc đầu thở dài, thật đúng là cho ta mở rộng tầm mắt, hoàn toàn phá vỡ dự liệu trong lòng ta.

“Nữ tử này thật là giống thê tử Đào Yết a.” Thành mỹ nhân vỗ vỗ bả vai của ta, trên mặt mang theo tươi cười vui sướng khi người gặp họa, thấp giọng nói, “Không phải mới tân hôn sao?”

“Người không cần biểu hiện rõ ràng như vậy được không?” Có điểm không quen nhìn diễn cảm quá mức rõ ràng trào phúng của Thành mỹ nhân, ta vuốt ve tay hấn khoát lên trên vai ta, “Như vậy hấn hội thật mất mặt.”

Cho dù có vui sướng khi người gặp họa, dù có trào phúng, cũng có thể đặt ở trong lòng, tựa như ta giống nhau, vẫn là nên khiêm tốn đi.

“Ta sợ biểu cảm ta che dấu quá sâu người lĩnh hội không đến.” Thành mỹ nhân nhú mi, “Như thế nào chỉ cho phép người phóng hỏa, cũng không để ta đốt đèn a?”

A? Ta có biểu hiện rõ ràng như vậy sao?

“Không cần hoài nghi, chính là rõ ràng như vậy.” Thành mỹ nhân thở dài một hơi, hai tay đặt lên bả vai của ta, lại còn thân tình nhìn vào mắt ta nói, “Ta biết người là vì bệnh vực Diễm Thanh, nhưng là.....”

Ánh mắt chân thành nhìn chằm chằm ta, làm ta cảm thấy ngột ngạt.

Ta quả nhiên là không nên rất vui sướng khi thấy người khác gặp họa!

“Như vậy hấn sẽ thật mất mặt!” Tạm dừng vài giây sau nói ra một lời mà ta cũng không nghĩ đến được, nói ra một chữ lại kèm theo khuôn mặt gian trá tươi cười.

“.....” câu kia là ta chưa nói!

“Bất quá ta khẳng định đợi lát nữa nhất định sẽ có người tìm tới chúng ta.” Thành mỹ nhân sờ sờ đầu của ta, thần bí cười.

“Người nói là hần?” Ta nghi hoặc chĩa chĩa Đào Yết vừa mới biến mất ở cửa.

Không phải đâu? Hần đã thành thân, Diễm Thanh cũng đi rồi, hần tới tìm chúng ta làm gì chứ?

“Người có tin hay không, chính là bởi vì Vương Diễm Thanh đi rồi, hần mới đến tìm chúng ta, hoặc là xác thực nói, là tới tìm người?” Xem thấu ý nghĩ của ta, Thành mỹ nhân tiếp tục giải thích.

Thiệt, chỉ có quỷ mới tin người!

Đào Yết là tên hỗn đản nào, chứng kiến Diễm Thanh đi, trong lòng nhất định cao hứng biết bao nhiêu, còn tìm chúng ta làm gì?

“Chúng ta đánh cược thế nào?”

Cược liền cược, ai sợ ai a?

“Đánh cược gì?”

“Ta thắng, đêm nay cho ta làm!”

“.....”

“Người thắng, cho người ở trên!”

(tóm lại một câu thắng hay không đều giải quyết ở trên giường)

“Một lời đã định!” Nói xong liền lập tức muốn cắn đầu lưỡi, thật sự là tự lấy gậy mình đập lưng mình!

“Chúng ta đi thôi.” Thành mỹ nhân vẽ mặt đắc ý kéo ta, đi ra từ lâu.

Ô, muốn đổi ý cũng không còn kịp rồi!

Sự thật chứng minh, Thành mỹ nhân lại có thể đúng!

Khi rời khỏi Phiêu Hương cư, liền thấy khuôn mặt hắc tuyến của Đào Yết đứng ở góc sáng cửa, đôi mắt sát khí trùng trùng nhìn ta, rất giống muốn đem ta thiên đao vạn quả, ánh mắt không phải đáng sợ bình thường.

Đương nhiên đây là cũng không thể dọa ta, loại này ánh mắt, vẫn còn ôn hòa hơn thời điểm lúc trước ở trong phòng Diễm Thanh.

Ta thẳng thắt lưng, trùng mắt nhìn lại, ai sợ ai a!

Nói gì, bên cạnh ta còn có Thành mỹ nhân đây.

Mắt thấy Đào Yết từng bước một đi tới, ta lập tức tiến vào trạng thái khẩn cấp chuẩn bị chiến tranh.

“Thành Đào Y!” Đào Yết hít sâu một hơi, tựa hồ cố gắng áp chế tức giận, “Có thể nói cho ta biết, Diễm Thanh đến tột cùng đang ở nơi nào?”

Thành, Thành Đào Y? (ý là tưởng e ý lấy a Thành nên theo họ chồng)

“Ta không biết hần đi đâu, mà cho dù ta biết, người nghĩ rằng ta sẽ nói cho người biết?” Mắt thấy Thành mỹ nhân vẽ mặt ghen cười, lửa giận liền tập trung một chỗ, “Còn có, ta gọi Đào Y, không phải cái gì thành Đào Y!”

Lại hung hăng trùng mắt nhìn Thành mỹ nhân, còn cười! Nếu có thể được, ta cũng muốn tên là Thành Lãng a, đáng giận! Dám trộm tên của ta!

“Như vậy Đào Y, người đến tột cùng muốn thế nào mới bằng lòng nói?” Tái hít sâu một hơi, mặt Đào Yết mặt lại đen một tầng.

“A, ta có nói là sẽ nói cho người sao?” Ta “Kính ngạc” trùng lớn mắt, vô tội nhìn Đào Yết.

Đúng đúng, ta chính là đang đùa giỡn hần.

Ai kêu hấn làm cho Diễm Thanh thống khổ như vậy, chính mình lại đi thành thân, cái gì cũng không nói, đáng thương Diễm Thanh lại bị người chỉ trích. Tên bạc bẽo!

“Thành Lãng!” Đào Yết hét lớn một tiếng, dọa ta nhảy dựng lên, bản năng đã nghĩ đáp “Đây”, lại bị câu tiếp theo của hấn kéo về.

“Thành Lãng người không cần khinh người quá đáng, ta đi tìm người nhiều lần như vậy, người nói sẽ làm cho tiểu tử này nói cho ta biết. Người hiện tại vậy là có ý tứ gì?” Chĩa vào người ta, Đào Yết tính tình tựa hồ hoàn toàn bạo phát, “Ta cũng không phải người có kiên nhẫn, nể mặt mũi của người, ta mới không động đến hấn, người lại dám lừa gạt ta !”

“Ta lừa gạt người khi nào?” Thành mỹ nhân cười lạnh như băng khê ra tiếng, “Ta nói làm cho hấn nói cho người, cũng không nói rõ là lúc nào, người không cần tự mình đa tình . Huống hồ, người cho là, cho hấn ra vài ngụm ác khí (là đánh cho học máu à), hấn sẽ dễ dàng nói cho người? Người lúc trước đã làm gì, chúng ta chính là rõ như ban ngày. Trong lòng người, hấn là cũng sẽ áy náy đi?”

Không phải đặc biệt rõ ràng bọn hấn trong lúc đó sống ngầm mãnh liệt , nhưng chỉ nói mấy câu, Đào Yết liền ủ rũ .

“Ta cũng nói qua, người nếu thật sự động đến hấn, ta cũng không khách khí, người hấn là biết, nếu thực theo ta đấu, tổn thất chính là người đi?” Nói xong, thành mỹ nhân kéo tay của ta qua, xoay người bước đi, đi hai bước lại quay đầu lại nói: “Cẩn thận ngã lại, chờ tỉnh táo lại rồi hãy tới tìm ta.”

Thành mỹ nhân lôi kéo tay của ta, đầu óc của ta bên trong vẫn còn hỗn loạn. Bọn hấn nói về chuyện ta biết về Diễm Thanh, chính là, Đào Yết hiện tại vì cái gì như vậy chấp nhất muốn biết Diễm Thanh ở đâu Còn có hấn sẽ đánh người, chẳng lẽ là ta?

Chính là Thành mỹ nhân cũng nói qua, nếu Đào Yết thật sự động thủ, hấn cũng sẽ không khách khí. Ta trọng yếu như vậy sao? Bị hấn nói cứ như ta quan trọng như vậy .

Kỳ quái, ta mặt đỏ cái quái gì a!

“Vì cái gì?” Lắc đầu, đem đồng ý tưởng hỗn loạn này quăng ra sau đầu, ta há mồm hỏi.

“Cái gì?” Thành mỹ nhân đang đi ở phía trước đột ngột dừng lại cước bộ, cười hỏi, trên mặt đã đã không có hàn khí như lúc này.

“ Người Đào Yết muốn động thủ là ta, ta không đoán sai đi?”

“ Chính xác.” Thành mỹ nhân sau một lúc lâu do dự, gật đầu.

“Vì cái gì?” Ta cũng không có làm ra cái gì hấn căm thù đến tận xương tủy a.

“Người lấy đi đêm đầu của Vương Diễm Thanh, hấn muốn phát tiết một phen khả năng rất lớn đi?” Thành mỹ nhân một bộ dáng đương nhiên, “Đổi lại là ta, ta có thể cũng sẽ làm như vậy.”

Này.....

“Chính là ta chỉ đi vào một điểm rất nhỏ, chỉ có cái đầu, kia không tính đi?” Ta lấy tay ra so so, chợt dạ biện giải nói, “Hơn nữa, kia cùng Đào Yết liên quan gì? Hấn lại không thích Diễm Thanh!”

“Kia dù sao rất nhiều người đều là chờ mất đi mới biết được hối hận, mới muốn quý trọng .”

Những lời này thật là có đạo lý, chính là, Đào Yết thấy thế nào cũng không phải là cái loại người này a!

“Dù sao muốn ta nói cho hấn Diễm Thanh đang ở nơi nào là không có khả năng!” Tên kia, từng thương tổn Diễm Thanh sâu như vậy, ta mới sẽ không dễ dàng buông tha hấn như vậy! Ta chính là không nói cho hấn, tốt nhất là làm cho hấn cả đời không thể làm phiền Diễm Thanh, như vậy Diễm Thanh mới có thể tìm mùa xuân thứ hai ình.

“Tên kia xứng đáng .” Thành mỹ nhân phụ họa nói, lập tức bỗng nhiên thay một bộ mặt gian tà cười cười, “Bất quá, Đào Y, hôm nay đánh cược chính là người thua nga.”

A, đáng chết, đã quên chuyện này !

Tuy rằng lần trước cùng Thành mỹ nhân làm cũng thực khoái trá, chính là, chỉ cần vừa nghĩ tới tâm trạng tự nhiên rất khó chịu. Làm nam nhân, ai chẳng muốn ở mặt trên.

Ta làm sao biết Đào Yết kỳ thật thích Diễm Thanh, Thành mỹ nhân chết tiệt, hẳn đã sớm biết cũng không nói với ta.....

A? Nguyên lai hẳn đã sớm biết!

Nói làm bầm! Muốn lừa ta lên giường? Không có cửa đâu!

Hai tay ta chống nạnh, đắc ý cười nói, “Đáng tiếc nga, lần này đánh cược không thể tính, người có dự mưu trước!”

“Ta như thế nào dự mưu trước?” Thành mỹ nhân “Khó hiểu” hỏi.

“Hắn lúc trước đã tìm người vài lần, người cũng biết sự tình đại khái, người còn đánh cược với ta, ta không phục! Người trái với quy tắc, phải trừng phạt, hôm nay buổi tối hẳn là để cho ta ở mặt trên!” Ta đắc ý đắc ý cười.

“Đào Y người cũng thực tinh!” Thành mỹ nhân cũng là vẻ mặt cười cười, “Cho người ở mặt trên cũng không phải không thể, bất quá dù sao cũng phải thỏa mãn ta một chút trước rồi nói sau?”

“Không có nói sau!” Ta ngay lúc đầu, “Nếu trước hết để cho người ở mặt trên, ta còn khí lực cùng cơ hội phản công? Tóm lại, ta muốn trước tiên ở mặt trên! Cái khác không bàn nữa!”

“Ta đây nếu không đáp ứng?”

“Hừ, ta đây liền vẫn là câu kia, không cho ta ở trên mặt, không phải ta chết, chính là người đoạn! Ha ha!” Nói xong, không để ý tới khuôn mặt tươi cười của Thành mỹ nhân đã muốn cứng, ngẩng đầu sải bước đi thẳng về phía trước

24. Chương 24

Đại khái là bởi vì ta cường ngạnh cự tuyệt, trên đường trở về không khí dĩ thường trầm buồn, Thành mỹ nhân trầm khuôn mặt, không nói được một lời, rất giống như người khác đang thiếu hẳn mấy trăm vạn, làm ta đi bên cạnh cũng buồn bực theo.

Không phải là cự tuyệt với người trên giường thôi sao? Có cần phải đem cái mặt thành ra như vậy không?

Thành mỹ nhân như vậy cũng không tránh khỏi quá nhỏ mọn đi?[đào: Muốn tìm bất mãn, người đáng thương]

Không khí vẫn tiếp tục nặng nề như thế, Thành mỹ nhân đột nhiên tiến đến bên tai ta, do dự trong chốc lát, mở miệng nói: “Đào Y, chúng ta làm đi..... Người tới.” (what??? điên long đảo phượng)

Ta nhất thời mở to mắt, nghi hoặc, ta không phải là nghe nhầm đó chứ.

Thành mỹ nhân vừa mới nói cái gì?

Ta đến..... Chẳng lẽ là cái ý tứ kia?

“Không cần coi như xong.” Lần đầu tiên nói ra những lời dọa người như vậy, lại thấy ta chỉ biết ngơ ngác nằm đó không một chút phản ứng, Thành mỹ nhân tức giận xoay người, nằm xuống.

“Từ từ, ai nói ta không cần !” Ta lập tức lấy lại tinh thần, lấy tư thế như một con sói đói bò lên người hắn, hôn lên mắt hắn, kết quả bởi vì tâm tình quá kích động, cư nhiên đụng phải răng nanh, làm hai người đồng thời hít vào một ngụm lạnh khí.

Thành mỹ nhân nằm ở dưới thân ta, trên khuôn mặt trắng nõn thể nhưng nổi lên một tầng đỏ ửng nhợt nhạt, biểu cảm như thế khiến cho ta mở rộng tầm mắt, đang muốn hôn tiếp, hắn lại đột nhiên nở nụ cười.

“Ha ha, Đào Y bộ dáng của người hảo ngốc, lại có thể phạm loại sai lầm này!” Thành mỹ nhân cười to ra tiếng, tựa hồ như làm ta xấu mặt chính là chuyện sung sướng của hắn, chờ hắn cười đủ, lại hướng ta nháy mắt mấy cái, trêu chọc nói, “Bất quá thực đáng yêu.”

“.....”

Ta, ta không tin không thể làm người câm miệng!

Ta nhanh chóng cúi đầu, lần này mục tiêu ở giữa.

Cẩn đôi môi mỏng của hắn, đầu lưỡi cũng dò xét đi vào, dùng thái độ mạnh mẽ cuốn lấy hắn, trần trọc hút, đồng thời tay cũng không ngừng ở trên người hắn trần trọc, không đem cho hắn tới dục hỏa đốt người tuyệt không bỏ qua.

Ta cũng không biết tại sao mình lại ra sức muốn lấy cảm tình hắn như vậy, chính là nghe hắn tràn ngập tình dục ồ ồ thở, trong lòng bỗng nhiên liền cảm thấy được thực thỏa mãn, trước kia làm người lang cho dù muốn lấy cảm tình nữ khách nhân, cũng sẽ không tốn nhiều tâm tư như vậy. Tuy rằng trong lòng mơ hồ cảm thấy được làm như vậy rất kỳ quái, chỉ ở thời điểm tình triều mãnh liệt, ta cũng không muốn nghĩ nhiều, dứt khoát đem hết thấy giao cho bản năng.

Thành mỹ nhân trên mặt dần dần tô lên sắc thái xinh đẹp, ta xem một trận thất thần, mỹ nhân mị lực quả nhiên là khôn cùng, nhưng để tránh không giống lần trước, ta nhanh chóng nâng hai chân Thành mỹ nhân lên, quả nhiên nghe được tiếng hắn bất mãn.

“Đào Y, ngươi làm gì?” Thành mỹ nhân mở khế hở mắt, ở trong tay ta giấy.

“Không phải người để cho ta làm sao?” Ta nuốt nuốt nước miếng, có điểm sợ. Thành mỹ nhân trong mắt đã một mảng thanh tĩnh, tình dục bóng dáng lui một chút không dư thừa.

“Như vậy a.....” Thành mỹ nhân làm một bộ dáng tự hỏi một lúc lâu, bỗng nhiên mở miệng nói, “Ngươi xác định muốn dùng tư thế này? Tốt xấu cũng chiếu cố ta một chút đi.”

Là muốn đổi tư thế sao?

Ta không hiểu nhìn hắn, hắn cũng không nói gì chỉ nhìn ta, không khí lập tức trở nên xấu hổ. Rốt cục, hắn chịu không nổi bèn phá vỡ cục diện bế tắc, ho khan một tiếng, nói: “Tốt xấu mặt sau của ta cũng là lần đầu tiên, ngươi cũng nên sử dụng tư thế nào đơn giản một chút!” Trên mặt có hơi hơi phồng hồng, tựa hồ là thẹn quá hoá giận.

“A?” Ta sờ sờ đầu, nhỏ giọng hỏi, “Vậy ngươi muốn dùng tư thế gì?”

Ta không phải cố ý, đối với phương diện nam nam làm tình, ta chứng thật là không hiểu lắm.

“Ngươi.....” Thành mỹ nhân tựa hồ bị ta chọc đến hôn mê, hảo một lúc lâu sau, mới bất đắc dĩ nột nột mở miệng nói, “Năm úp sấp, quỳ úp sấp đi.”

25. Chương 25

“Nga.” Ta ngượng ngùng gật đầu, vẫn là ngồi bất động, bị nói đến như vậy, trong lòng cho dù có một tia tình dục cũng bị đánh lui cho không còn một mảnh, chỉ còn lại xấu hổ không biết nên làm gì bây giờ.

“Uy, ngươi rốt cuộc muốn làm hay không?” Thành mỹ nhân cũng không kiên nhẫn chờ, chìa cặp đùi xinh đẹp đá ta.

Đương nhiên muốn a! Chính là hiện tại ta không có tính thú

“Không làm coi như xong.” Thành mỹ nhân ngồi dậy, chỉnh lại xiêm y đang hỗn độn “ Nếu bây giờ không làm, về sau sẽ không còn cơ hội .”

Cái gì? Kia là sao!

Ta lập tức tiến về phía Thành mỹ nhân, một lần nữa đem hấn áp trở lại trên giường, buông ra lời thề son sắt:“Hôm nay không làm cho đến cùng, ta sẽ không manng họ Đào!”[người vốn không phải họ Đào - -||||] (túng quá hóa liều...’>)

Cảm giác được trong cơ thể nháy mắt đã tràn ngập nhiệt tình lại, nguyên lai ta là cần có người kích thích a.

Thành mỹ nhân yên ổn nằm ở dưới thân ta, hài hước cười:“Hy vọng lần này suôn sẻ không xảy ra tình huống gì đó nữa a.”

“.....”

Cho người biết thế nào là kỹ thuật!

Đem Thành mỹ nhân lật lại, tinh tế cắn cắn cái lưng trắng nõn trơn bóng của hấn, hai tay xoa nắn làn da nộn thịt mềm mại bên trong đùi, tận tình khiêu khích. Thành mỹ nhân dồn dập thở hổn hển, cười nói:“Đợi lát nữa cũng không nên lỗ mãng.”

“.....”

Lúc này còn có tâm tư trêu chọc ta, người là có ý không cho ta im lặng làm xong!

Cái trán gân xanh bạo khởi, ta lập tức xoay mặt Thành mỹ nhân lại, ngăn chặn môi hấn, gắt gao giao triền, hấn cũng nhiệt tình hưởng ứng ta, cuốn lấy đầu lưỡi của ta ở trong không gian nhỏ hẹp tùy ý mút mát, không khí lập tức trở nên nhiệt, cơ hồ là quên hết tất cả , chúng ta dây dưa cùng một chỗ, tay của ta dần dần trượt xuống, lên vào nơi tư mật của hấn.

“Ân, người điểm nhẹ.” Thành mỹ nhân hàm hồ rên rỉ , thanh âm hơi khàn khàn nói không nên lời thực gợi cảm, ta nhất thời cảm giác được nửa mình dưới rõ ràng biến hóa, một cỗ xúc động khẩn cấp xông lên, không khỏi động tác dưới tay cũng nhanh hơn.

Dưới thân Thành mỹ nhân hơi thở càng thêm ồ ồ, trên lưng đã muốn nhuốm một tầng mồ hôi, tư thế mụ mị, mái tóc đen dài quấn quanh cần cổ, trông thật gợi tình.

Nhìn cảnh đẹp như thế, ta rốt cục nhẫn nại không được liền tiến vào, nhanh chóng bị một cảm giác ấm áp vây quanh làm cho ta một trận thổ dốc, vừa muốn động, chợt nghe đến dưới thân Thành mỹ nhân một tiếng kêu rên, dẫn theo vài phần thống khổ.

“Làm sao vậy?” Ta hoảng hốt, đang muốn dứt ra đi ra, lại nghĩ đến lần trước ta cũng như vậy tùy tiện đi ra ngoài nhất định liên lụy đến nửa thân dưới, chỉ dừng lại bất động.

Thành mỹ nhân từng ngậm từng ngậm thở phì phò, trên lưng hơi hơi co rút, mi tâm nhú chặt, tựa hồ đang chịu đựng thống khổ thật lớn, không biết là bởi vì đồng tình hay là muốn trấn an hấn, ta cúi người xuống , ôn nhu hôn lên lưng hấn, nụ hôn khẽ này tựa hồ rất hữu dụng, chỉ chốc lát sau, Thành mỹ nhân không kiên nhẫn xoay xoay thắt lưng:“Người như thế nào còn không động?”

“.....” .

Ta nắm chặt thắt lưng hấn trả thù, bắt đầu mạnh mẽ thẳng tiến, quả nhiên nghe được hấn cúi đầu rên rỉ, hơi khàn khàn, tình sắc vô cùng. Bên trong Thành mỹ nhân thật là ấm áp, ma xát mang đến thật lớn kích thích làm cho ta hạnh phúc muốn kêu to, lúc này kỹ thuật đã muốn không cần sử dụng đến, ta cơ hồ là theo bản năng, ở trong nội bích nhỏ hẹp đầu đá lung tung, thể nghiệm khoái cảm dâng trào, đầu óc một mảnh vụng về, ý loạn tình mê, ta cắn đầu vai mượt mà của Thành mỹ nhân, co rút gục ở trên người hấn.

Giải phóng xong ta miễn cưỡng nằm trên người Thành mỹ nhân, còn đang đắm chìm trong mỹ vị vừa qua, đột nhiên cảm giác được dưới thân Thành mỹ nhân giật giật, mở mắt ra, đối diện chính là hai tròng mắt đang tính kế của hấn.

Vì cái gì ta có dự cảm không ổn.....

26. Chương 26

Quả nhiên, thành mỹ nhân cười nói: “Đào Y đã thỏa mãn, chính là ta còn rất khó chịu, người nói làm sao bây giờ?”

Theo ngón tay của hắn nhìn lại, cái vật thật lớn kia vẫn còn trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê, ta vẻ mặt hắc tuyến, vừa mới chỉ lo chính mình, thật sự đã quên nó.

“Đào Y kỹ thuật thực kém.” Thành mỹ nhân nửa oán giận nói, khóe miệng lộ ra một nụ cười thật khủng bố, “Để ta chỉ cho người một chút kiến thức thế nào là kỹ thuật chân chính.”

Xoay người một cái, hắn dễ dàng đem ta áp đảo dưới thân.

Người hắn, làm bằng sắt sao? Ta bị làm ngày hôm sau cả người đều đau nhức mún chết, hắn vừa mới trải qua xong, giống như là không có việc gì, thật sự là quá mức khủng bố!

“Đào Y, bắt đầu nha.” Nam nhân đang áp trên người ta cười nói, tựa hồ giống như nói “muốn ăn cơm” thoải mái giống nhau, “Xét thấy kỹ thuật người kém như vậy, phải trừng phạt, đêm nay người đừng mong được ngủ.”

Ông trời của ta ơi!

Còn chưa có khóc ra tiếng, ngực đã bị khằng cứng, tất cả oán hận toàn bộ đều hóa thành tiếng rên rỉ.

“Tốt lắm!” Thành mỹ nhân nhướng mày mỉm cười, tựa hồ thực vừa lòng phản ứng của ta, ngón tay không chút lưu tình thăm dò nơi mật động nóng bỏng.

“A, đau!” Khổ sở nhăn lại mi, cố gắng thả lỏng thân thể, ngón tay Thành mỹ nhân ở trong cơ thể ta linh hoạt loạn động cao thấp, mang đến cảm giác khó tả, đồng thời trong cơ thể lại dần dần dâng lên một cỗ tê dại, làm cho ta cảm thấy có chút sợ hãi.

Chẳng lẽ thân thể này đã muốn bị dạy dỗ đến mức thích được nam nhân đụng chạm như thế? Hay là làm thụ vẫn thoải mái hơn?

“Nha a.....” Ngón tay ở bên trong nội bích nhấn một cái, ta sợ hãi kêu một tiếng.

“Đào Y người không chuyên tâm.” Thành mỹ nhân lên án nói, ngón tay lại dùng lực đè ép một chút, ta nhất thời thở gấp một tiếng, có một loại cảm giác nói không nên lời từ xương sống chạy thẳng lên da đầu, làm cho ta không tự chủ sợ run cả người.

“Đào Y xem ra thực hưởng thụ nha, xem, nơi này cũng có tinh thần rồi a.” Cầm lấy dục vọng đang thoáng ngẩng đầu của ta, Thành mỹ nhân cười đến đắc ý, “Bất quá, hiện tại nên đến lượt ta hưởng thụ chứ?”

Vừa dứt lời, một vật cứng thật lớn liền thẳng tắp xông vào, nội vách tường đột nhiên bị một cảm giác quá mức kích thích, ta ngẩng đầu lên, há mồm thở dốc, cố gắng thả lỏng chính mình. Thành mỹ nhân đỡ lấy thắt lưng của ta, bắt đầu kịch liệt luật động, ta chỉ có thể nắm cánh tay hắn bị động thừa nhận, toàn thân đều nóng ran, từng đợt rồi lại từng đợt cảm giác mê muội hướng ta đánh úp lại. Tình cảm mãnh liệt, phía trước lại bị bắt lấy, dưới kỹ xảo của Thành mỹ nhân dần dần trưởng đại, trước sau đều bị công kích, khoái cảm làm cho ta kích động đến nói không ra lời, chỉ có thể gắt gao nắm trụ bờ vai của hắn, trên bờ vai vẫn còn lưu lại dấu răng ta vừa mới cắn không lâu, mà hiện tại ta chỉ có thể ở trong lòng hắn mất mặt khóc nức nở.

Khoái cảm mãnh liệt như muốn trào ra liền bị áp chế, trước mắt ta đột nhiên biến thành màu đen, hai tay mềm nhũn, thiếu chút nữa ngã xuống, may mắn một cánh tay Thành mỹ nhân vẫn nâng ta, mới tránh được chuyện mất mặt như vậy.

Thành mỹ nhân hung ác lắc trụ thắt lưng của ta, va chạm vài cái, lại đem ta ôm đến trên đùi hắn, tay tay còn lại vẫn không buông ra. Thân thể nặng nề làm cho cự vật trong cơ thể từng chút đỉnh đến chỗ sâu nhất, đầu óc ta trống rỗng, ngay cả kêu đều kêu không được.

Cảm giác được một dòng nhiệt lưu phun trào mãnh liệt trong cơ thể, hần rớt cục buồng lỏng tay ra, ta cố sức thở, đầu óc mê muội tựa hồ vẫn còn ông ông tác hưởng. Chỉ mong được đi ngủ, ai ngờ Thành mỹ nhân lại vô lại cười nói :“Đào Y, không thể ngủ nga, hôm nay một đêm cũng không thể nghỉ ngơi nga!”

Lúc này ta ngay cả khí lực trọn trắng mắt đều không có .

Chờ Thành mỹ nhân tính thú đã đạt đến đại lượng, tên kia lại còn rất đặc ý, ý thức tuy mơ hồ còn nghe được thanh âm hài hước của hần:“Lần sau Đào Y còn muốn ở mặt trên sao?”

.....

Chết cũng không muốn!

27. Chương 27

Hôm sau khi tỉnh bên cạnh đã không thấy bóng dáng Thành mỹ nhân, nhìn ra ngoài, phỏng chừng đã là buổi chiều , tuy rằng toàn thân mỗi nhử một chút cũng không muốn động, nhưng bụng lại bắt đầu không ngừng kháng nghị, không có biện pháp, đành phải rời giường đi tìm đồ ăn, đi ra ngoại gian, liền thấy chậu rửa mặt đã đầy nước, bên cạnh thả một chiếc khăn mặt, trên bàn còn có xiêm y cùng mấy món điểm tâm lót dạ.

Khóe miệng không khỏi vẽ ra một đường cong, xem ra Thành mỹ nhân vẫn là rất cẩn thận.

Thành mỹ nhân không thích ngoại nhân tiến vào phòng của hần, cho nên hần cũng không cần nha hoàn. Kia những điều này đều là do hần cho làm ? Khóe miệng tươi cười đột nhiên cứng lại, nói như vậy, Thành mỹ nhân đã đem ta trở thành người tối thân mật bên cạnh hần?

“Ta nghĩ ta bắt đầu đối với người sinh ra hứng thú , Đào Y!”

Nguyên lai câu nói kia cũng không phải vui đùa!

“Ta cũng nói qua, người nếu thật sự động đến hần, ta cũng không khách khí!”

Nguyên lai ngày ấy hần nói những lời ấy với Đào Yết đều là thật!

Cẩn thận ngẫm lại, hần cường thế như vậy, nếu không là với đối tượng hần thực lòng thích, như thế nào lại tình nguyện cam lòng nằm ở phía dưới? Mà ta cư nhiên vì vui sướng quá, hồ đồ đoạt đi lần đầu tiên của Thành mỹ nhân! Ta sẽ không cần phải chịu trách nhiệm đi?

Càng nghĩ lại càng sợ, đối mặt với một bàn điểm tâm đột nhiên lại không muốn ăn.

Tình yêu, thật lâu trước kia, đối với ta mà nói cũng chỉ là một thứ xa xỉ phẩm, cho nên, làm ngư lang vừa được thoải mái lại không phải chịu trách nhiệm, thích hợp với ta nhất.

Ta thừa nhận ta là người nhu nhược, ta kỳ thật rất sợ hãi tình yêu.

Nó ở trong mắt ta, bất quá là dùng tiền tài xây lên một tòa hoa lệ từ đồng phế tích, căn bản không chịu nổi một kích.

Hơn nữa càng đáng sợ chính là, ta phát hiện mình đối với Thành mỹ nhân cũng có hảo cảm, tuy rằng là chưa đến mức thích, hần đôi khi cũng thực ôn nhu, đúng là điểm hấp dẫn trí mạng.

Ta đối với mình thực hiểu biết, ta tịch mịch hồi lâu, hiện tại có người rất tốt với ta, ta đã bắt đầu dao động.

Tại nơi xa lạ này, ta lại ái thượng hần, người có thể dựa vào cũng chỉ có hần, loại cảm giác này, ta thật sự không thích.

Chính là đối tượng nếu là Thành mỹ nhân, ta nghĩ, có thể thử xem.

Ta cũng không phải người dài dòng, cho nên, Thành Lãng [nơi này Thành Lãng là Thành mỹ nhân nga], ta liền cho người thời gian một tháng, nhìn xem người có bản lĩnh hay không làm cho ta yêu thương người.

Chạng vạng sau khi Thành mỹ nhân trở về ta đem nghi vấn động lại ở trong lòng đã lâu hỏi hân:“Người chừng nào thì mới bằng lòng đem nguyên nhân ta bị đuổi giết nói cho ta biết a?”

Thành mỹ nhân lúc trước cứ thừa nước đục thả câu không nói, ta nghĩ là thời cơ chưa tới, bắt quá iện tại, ta đã muốn chờ không được. Chuyện này, là mối liên hệ duy nhất giữa ta và hân, một khi nó đứt, hoặc là lưu lại, hoặc là rời đi.

Một tháng, vậy là đủ rồi.

“Như thế nào trước kia ta chưa nói qua cho người sao?” Thành mỹ nhân chỉ kinh ngạc nói.

“Người chỉ nói với ta một nguyên nhân trong đó.” Ta cực lực nhện xuống cơn tức trên đầu.

Thành mỹ nhân vỗ cái trán, tỉnh ngộ,“Ai nha, ta thực sơ ý!”

“.....”

“Kỳ thật..... người muốn đuổi giết người chính là bác của ta, ta cũng không không biết xấu hổ mà nói cho người.” Thành mỹ nhân khó xử nói.

“Như thế nào có thể? Ta nhận thức bác người sao?” Cái này cũng rất quỷ dị chứ!

“Người đương nhiên là không biết , chẳng qua ta đem khối ngọc bội kia cho người . Ta lúc trước không hiểu được khối đồ vật kia có ý nghĩa gì, người thích, ta liền cho người . Ai biết cái đó là cấp cho con dâu trong gia đình , hơn nữa ai cầm kia khối ngọc bội liền đại biểu cho người sẽ sinh con nối nghiệp cho ta. Sau khi bác ta biết được, cảm thấy được người không xứng, cho nên mới nghĩ biện pháp giải quyết người. Sự tình chính là như vậy.” Thành mỹ nhân bắt đầu dĩ nhiên.

Này..... Này.....

Lửa giận hừng hực thiêu đốt, ta ôm chặt vật áo Thành mỹ nhân, quát:“Như thế nào có thể! Điều này sao có thể có thể! Chuyện cũ rich sáo rỗng như thế sao có thể phát sinh ở trên người của ta!”

28. Chương 28

Lửa giận hừng hực thiêu đốt, ta ôm chặt vật áo hân, quát:“Như thế nào có thể! Điều này sao có thể! Chuyện cũ rich sáo rỗng như thế sao có thể phát sinh trên người của ta!”

Đây rõ ràng là một vở kịch ngôn tình , nhân vật chính trong đó bị cha mẹ vợ dùng mọi cách đàn áp gây khó dễ! (ơ phải là cha mẹ chồng chứ nhỉ???)

“ Cũ rich sáo rỗng?” Thành mỹ nhân từ chối cho ý kiến, nhíu mi,“Dường như là có một chút, bắt quá bác ta chính là một người cổ hủ . Như vậy..... Người đang tưởng tượng xem có chiêu bài gì không bình thường ứng phó nàng sao?”

“.....” Thực giáo hoạt!

“Kỳ thật, nếu chỉ là hiểu lầm, giải thích rõ ràng là được.” Dù sao cái gì loạn thất bát tao lập gia đình, lão bà cùng cái gì người thừa kế ta cũng không muốn làm.

“Ai nói là hiểu lầm ?” Thành mỹ nhân cười, biểu cảm thập phần coi là sự thật,“Có lẽ trước kia là hiểu lầm, hiện tại cũng không phải.” (éc...)

Thành mỹ nhân ánh mắt như phóng điện, sáng quắc nhìn chăm chăm ta, chịu không nổi ánh mắt nhiệt tình củ hân, bèn nói sang chuyện khác:“Ngày hôm qua nói hôm nay không đi kinh thành sao , theo lời người nói, Diễn thanh sẽ có nguy hiểm đi?”

“Không cần lo lắng.” Thành mỹ nhân khoát tay, “Tốt xấu gì hấn cũng là hoàng thân quốc thích, cho dù bác ta nếu không thích hấn, cũng sẽ không đụng đến hấn.” (liên quan tới cái ngọc bội ỷ..)

Kia cũng là, tuy rằng Diễm Thanh có thể cùng cứu cứu a di hấn quan hệ chẳng ra gì, chỉ là người bên này tựa hồ cũng không biết.

“Nếu Diễm Thanh không có gì nguy hiểm, vậy ngươi còn đi kinh thành gì chứ?” Ta oán hận nói, như thế nào cũng chỉ khi dễ một mình ta.....

“Đương nhiên muốn đi . Chẳng lẽ không muốn đem ngọc bội lấy lại?” Thành mỹ nhân nghiêm trang giải thích nói.

“.....” Cuồng hấn, lại có thể là bởi vì loại lý do này!

Ta phát hiện ta càng ngày càng không theo kịp phương thức tư duy của Thành mỹ nhân .

Thiên lam lam thủy thanh thanh, ánh nắng rực rỡ, cuộc sống chính là như thế tốt đẹp, ta lại cùng Thành mỹ nhân không lòng dạ nào thưởng thức phong cảnh bốn phía xinh đẹp, thầm nghĩ ở trong xe ngựa ngủ.

Tối hôm qua trải qua lại một lần “Hài hoà” hiệp thương (thương lượng, thỏa hiệp), chúng ta rốt cục quyết định đi kinh thành tìm Diễm Thanh, bởi vì ta sẽ không kị mã, đành phải tọa xe ngựa, dù sao xe cũng là của nhà hấn, hơn nữa đêm không ngủ, ta mệt phải chết, Thành mỹ nhân tinh lực tràn đầy, cố tình thỉnh thoảng chọc ta nói chuyện, ta hàm hồ hưởng ứng vài tiếng, cuối cùng cũng để con sâu ngủ xâm nhập, mắt thấy muốn ngủ, đột nhiên xe ngựa một thoáng gấp một cái, ta trượt dài trên ghế, đập vào thành xe, đau đớn hút một ngụm khí, sâu ngủ kiểu gì cũng chạy đi hết.

“Uy, tài xế, người đánh xe kiểu gì vậy ! Như thế nào.....” Ta tức giận nhào người ra ngoài cửa sổ giáo huấn tên tài xế không biết đánh xe kia, đã thấy trước xe ngựa là một đám người, tài xế về mặt kinh hoảng lui ra phía trước đồng cỏ, bao nhiêu lời muốn nói cũng tự động tiêu tán.

Xem tình hình, không phải là gặp sơn tặc chứ?

A nha, đúng thật là! Đều do xe ngựa Thành mỹ nhân rất hoa lệ, rất rêu rao, cái này hay lắm, đem cường đạo đưa tới .

“Làm sao vậy?” Phía sau Thành mỹ nhân lạp lạp tay áo của ta, hỏi.

Ta lùi về, thực trấn định trả lời: “Là sơn tặc! Đại khái có hai mươi mấy người.”

Không sợ! Chính là hơn hai mươi sơn tặc, đối với Thành mỹ nhân mà nói bất quá một bữa ăn sáng đi.

“Phải không? Ta xem xem.” Thành mỹ nhân cũng lộ ra xem, quay lại cười hì hì trả lời, “Không nhiều không ít vừa đúng ba mươi.”

Ta ánh mắt chờ đợi nhìn về phía Thành mỹ nhân: “Ngươi có thể giải quyết?”

Thành mỹ nhân ngẩng đầu trầm tư: “ Bộ dáng dường như thực phiền toái a!”

“.....”

Đang lúc chúng ta hai người “Tự tiêu khiển”, đám kia sơn tặc đã muốn đem xe ngựa bao bọc vây quanh , sau đó một nam nhân tiến lên kéo rèm cửa, lấy một bán nhân khoen đại đao* chỉ vào chúng ta: “Có thứ gì đáng giá đều lấy ra.....”

Chưa nói hết câu nhìn thấy nụ cười của Thành mỹ nhân âm vực đều trở nên nhỏ dần, cuối cùng biến mất ở trong miệng, ngơ ngẩn ngẩn nhìn chúng ta một hồi, nam nhân đột nhiên xoay người chạy đi, đối với huynh đệ bên ngoài cười to nói: “Các huynh đệ, hôm nay bắt được hai mỹ nhân, chúng ta rốt cục cũng có áp trại phu nhân !”

Tiếng hoan hô ở bốn phía làm ta không khỏi thần tình hắc tuyến, gương mặt trộm ngấm Thành mỹ nhân, vẫn là khuôn mặt tươi cười gian trá muôn đời không thay đổi, chính là khóe mắt tựa hồ có chút run rẩy đúng vậy, Thành mỹ nhân từ trước đến nay chán ghét người khác xưng hấn mỹ nhân [đương nhiên ta đều là trộm kêu].

Xem ra cái đám này chắc chắn phải chịu khổ sở, ta ở trong lòng vì bọn họ cầu chúc một phen.

Quả nhiên Thành mỹ nhân lặng yên sau một lúc lâu, đột nhiên giương lên một nụ cười sáng lạn: “Cái này thật sự thú vị, có phải hay không, Đào Y?”

Ta lúc này một giọt mồ hôi lạnh men theo thái dương trượt xuống.

Vì thế tại nơi thiên lam lam thủy thanh thanh này, ánh nắng buổi chiều rực rỡ, ta cùng Thành mỹ nhân bị một đám sơn tặc vây quanh reo hò. Đáng thương tài xế nơm nớp lo sợ một lần nữa cầm lấy dây cương đánh xe đem hai người chúng ta, áp trại phu tương lai nhân đưa lên núi.

(*) ta nghĩ là cái đao mấy anh sơn tặc hay dùng, óo mấy cái khoen đeo lưng lẳng ý, chả kím được hình

29. Chương 29

“Người làm chính, người làm thiếp! Như vậy ta có tới hai áp trại phu nhân!” Mĩ kỳ danh là đem chúng ta đưa vào khách phòng, thực tế là đem hai người chúng ta trói lại mang vô, nam nhân cầm đầu vui vẻ đi theo đánh giá hai chúng ta, lúc sau lại vừa lòng chỉ chỉ Thành mỹ nhân, lại chia chia ta, tựa hồ là sợ hấn lỗ mãng dọa đến chúng ta, còn cố ý phóng ngữ khí mềm nhũn, bất quá nghe được lại chỉ làm cho người càng trở nên khó chịu.

Ta hoàn toàn không nói gì. Nam nhân này, bị mù chắc? Chẳng lẽ hấn không thấy được hai người chúng ta trên người mặc đều là nam trang? Chẳng lẽ hấn không thấy được Thành mỹ nhân thân phận thanh cao? Chẳng lẽ hấn không thấy được người hầu của chúng ta?

Ta nghĩ ngẩng đầu lên cho hấn thấy rõ ràng, trong lòng bàn tay lại bị cẩu một cái thật đau. Thành mỹ nhân ở bên tai ta thấp giọng cảnh cáo nói: “Người hiện tại cho bọn họ biết người là nam nhân sẽ không sợ bọn hấn then quá hoá giận giết người diệt khẩu?”

“.....” Ta không tin, lấy Thành mỹ nhân công phu tuyệt đỉnh như thế chẳng lẽ sợ mấy chục cái sơn tặc này?

Được rồi! Nếu người cảm thấy được thú vị, ta liền tiếp tục cùng người chơi!

Ta yên lặng cúi đầu, không nói.

“Ha ha, Tiểu nương tử then thùng. Nhất định là chứng kiến đại ca lớn lên anh tuấn tiêu sái phong lưu phóng khoáng cho nên ngược ngùng (éc...aka tự sướng.. tự tin quá đáng), người xem các nàng vô đây vô cùng then thùng vẫn chưa nói được đến nửa câu!(uy... nói cả một giàn ừi kia:))” Một tiểu đệ thông minh lập tức tiến lên châm ngòi thổi gió.

Thật sự là một đám thần kinh!

Ta buông tha không nghe xem họ tính toán gì, chuẩn bị tiếp tục giấc ngủ tối hôm qua.

“Như vậy, chọn một ngày gần nhất tốt nhất, chúng ta ba người cùng nhau bái đường!” Nam nhân tự chủ trương hạ quyết định, phân phó thủ hạ của hấn đi thăm dò ngày tốt bái đường.

Ba người cùng nhau bái đường.....

Ta đã quyết định đối những người đó lời nói tai vào tai ra.

“Các người yên tâm, ít hôm nữa làm áp trại phu nhân của ta, đảm bảo các nguoi sẽ được sống sung sướng.” Nam nhân nói xong liền hướng ngoài cửa bước đi, trước khi đi còn dừng lại quay đầu lo lắng cảnh cáo nói, “Không được chạy trốn a!”

“Ha ha ha ha ~” Đợi tất cả đều đi hết, Thành mỹ nhân rốt cục khôi phục bản tính của hấn, ức chế không nổi nhỏ giọng cười rộ lên, vừa cười vừa chửi cái tên đầu gỗ kia, “nam nhân kia, hảo xuẩn a! Thật tối ngoạn, ha ha, lần này quả nhiên không uổng công! Người nói có phải hay không Đào Y?” (éc.. tội e sơn tặc, nó coi như là đồ chơi mà ngoạn kia @^@|||)

“thích chơi thì cứ chơi, chỉ sợ đến lúc đó có muốn chạy cũng không xong !” Ta thở dài, thay đổi một tư thế thoải mái nằm xuống.

“Như thế nào muốn chạy cũng không xong!” Thành mỹ nhân cười, “Bất quá tốt nhất vẫn là chờ báỉ đường xong đi, như vậy mới ngoạn mới hay!”

“Người điên rồi!” Ta kinh hãi, “Người nếu cùng người kia báỉ đường? Người còn thật sự trốn được không? Đây cũng không phải là đùa giỡn !” Nơi này phải so với thời đại của ta, không phải muốn hợp là hợp, muốn tan là tan , một khi đã báỉ đường, chính là chuyện cả đời .

Thành mỹ nhân, không cần đùa với lửa a!

“Đào Y người lo lắng cho ta sao?” Thành mỹ nhân vô tội nháy mắt mấy cái, học khuê nữ thẹn thùng, “Chính là người ta thật sự rất muốn báỉ đường a!”

Người ta.....

Ta hân!

Quên đi, người cứ đi báỉ đường của người, ta ngủ.

Ta xoay, không nhìn tới Thành mỹ nhân cười đến vô cùng đắc ý.

“Đào Y?” Sau một lúc lâu, Thành mỹ nhân lôi lôi ta, “Người đang ngủ sao?”

“.....” Không để ý tới hân.

“Đào Y?”

“.....” Tiếp tục giả ngủ.

Bên tai không có thanh âm, một lát sau, thanh âm quần áo sột soạt, cảm giác bên cạnh có người nằm xuống, sau đó nghe được người nào đó lẩm bẩm : “Đào Y thật là bỗn!” (nu...ý nộn là ngốc ..)

“.....” Ta nhẫn!

Một cánh tay ngang tàng ôm lấy thắt lưng của ta, hơn nữa càng ôm càng chặt, không thể nhịn được nữa ta quyết định giả vờ xoay người muốn gạt cánh tay kia xuống, nam nhan trọng nhất là sĩ diện, nhưng là cảm giác được có- chỗ nào không đúng.....

Thắt lưng..... Cánh tay.....

A???

Ta lập tức từ trên giường ngồi dậy, kinh ngạc nói: “Người làm sao đem dây thừng cởi bỏ ?”

30. Chương 30

“Vừa mới a!” Thành mỹ nhân cười híp mắt trả lời, “Đào Y cần ta hỗ trợ sao?”

“Vô nghĩa!” Ta đem cánh tay đưa qua.

Thành mỹ nhân ngón tay thon dài ở nút kết dừng lại một chút, đột nhiên dời đi: “Vẫn là từ bỏ.”

“Vì cái gì?” Ta trên trán nổi đầy gân xanh, nhin nhẫn, ta làm giống như thực bình tĩnh hỏi.

Thành mỹ nhân cười vô hại, như thế nào ở trong mắt ta trông cũng thật giả dối: “Đào Y không biết người hiện tại cái dạng này rất là kích thích ta sao?”

“.....” Ta không có nghe thấy, ta không có nghe thấy, ta cái gì cũng chưa nghe thấy!

“Kỳ thật mà nói, ở trong tình thế vụng trộm làm hân là rất kích thích!” Tuyệt đối là câu khẳng định.

“Người đi chết đi!!!” Ngay lúc sinh tử trước mắt, ta rút cuộc cũng bùng nổ, lần này là thật không thể nhịn được nữa !

“Làm sao vậy ?” Đại khái là của ta không thể nói là nhỏ, chỉ chốc lát sau liền có người đến mở cửa phòng, cất tiếng hỏi.

Lúc này Thành mỹ nhân đã nhanh như chớp lấy dây trói lại như cũ.

“Không có gì .” Thành mỹ nhân cố ý không đề cao thanh âm, ngượng ngùng cười nói, “Nàng cùng ta đang tranh luận ai làm thiệp, ai làm thê, ta không chịu nhường nàng, nàng liền sinh khí.” Nói xong câu đó còn hết sức lo sợ quay qua liếc ta một cái, lập tức thẹn thùng cúi đầu.(Ờ.. trong này nói cúi đầu như đã điều mà ta chẳng bị dịch sao ._.|||)

“.....” Lấy ta hiện tại thần tình diễn cảm sát khí như vậy, phỏng chừng không ai đi hoài nghi lời của hần.

Thật sự là tuyệt kỹ biểu diễn a, Thành mỹ nhân nếu sinh 21 thế kỷ ở, không đi Hollywood, thật đúng là đáng tiếc .

Nói lắm bầm, Xem như người lợi hại!

“Ta nói hai vị đại tẩu, làm thê hay làm thiệp đều giống nhau là áp trại phu nhân thôi, nói sao cũng là cùng nhau bái đường, có cái gì kém nhau đâu?” Vị này Tiểu ca này thật sự rất biết cách làm người, vừa không đắc tội với ai lại tranh thủ nịnh bợ.

“Hảo muội muội, nếu người thật sự muốn làm đại, liền..... nhường cho người đi!” Thành mỹ nhân thuận thế nhả “Đau” bỏ những thứ yêu thích.

“Điều này sao có thể? Muội muội vừa mới không hiểu chuyện, mạo phạm tỷ tỷ, mong rằng tỷ tỷ hiểu và bỏ qua. Kỳ thật ta đây sao chấp nhất chuyện thê thiệp , là bởi vì..... Tỷ tỷ lớn lên xinh đẹp như vậy, lại hiền lành như vậy, ta sợ đến lúc đó sẽ bị văng vể, cho nên mới một lòng tranh danh tranh phận, ta thật sự là rất không nên .” Ta ánh mắt chân thành hối hận nhìn Thành mỹ nhân, tựa hồ tiếp theo vài giây sau nước mắt liền có thể rơi xuống.

Ha ha, người muốn ngoạn ta liền cùng người ngoạn! Ai sợ ai!

“Làm uội muội chê cười, muội muội mới là vừa xinh đẹp lại hiền lành mà. Tỷ tỷ còn mặc cảm .” Ngữ khí ôn nhu nhẹ nhàng làm ta nghe muốn nghiêng răng nghiêng lợi, trả treo xong ta có thể thấy gân xanh hần nổi lên.

Hai người tầm mắt gặp gỡ, điện quang hỏa thạch, ánh mắt như châm lửa, ta cảm giác không khí đều bốc cháy lên.

“Không có việc gì là tốt rồi.” Vị Tiểu ca thần kinh thép đúng lúc hóa giải không khí căng co của chúng ta trong lúc đó, “Ngày tốt liền định bốn ngày sau, hai vị tẩu tử cần phải hảo hảo chuẩn bị .”

“Đã biết , người đi ra ngoài đi.” Chúng ta hai người đồng thời mở miệng, khó được ăn ý, sau đó lại không hẹn mà cùng nhau trừng mắt, lại hùng hực thiêu đốt.

“Từ từ!” Vị Tiểu ca kia vừa mới bước ra khỏi cửa, Thành mỹ nhân gọi hần lại, “Chúng ta hai tỷ muội xuất hành đều là mặc nam trang, phiền toái Tiểu ca thỉnh người đem mấy bộ quần áo đến, cũng không thể lúc thành thân cũng mặc nam trang.”

“Ai, hảo!!” Tiểu ca phấn khởi tươi cười, “Ta đây phải đi cùng đại ca nói, đi thỉnh thợ may đến! nhị vị tẩu tử còn cần cái gì phân phó tiểu đệ một tiếng là được. Tiểu đệ đi xuống trước.”

Phải mặc nữ trang.....

Xem ra Thành mỹ nhân tính toán muốn ngoạn thật sao.

Ta đây sao cũng được, dù sao ta còn chưa thấy qua bộ dáng hần mặc nữ trang, mà hần sớm chỉ thấy qua ta mặc nữ trang (hôm hôn lễ Đào Yết ý), thêm một lần nữa cũng chẳng sao, ta ngược lại mới có lợi.

Kỳ thật thành mỹ nhân mặc nữ trang nhất định rất đẹp, nghĩ đi nghĩ lại, ta không khỏi ngây ngô cười.

“Đào Y, người thực sự muốn nhìn như vậy?” Khuôn mặt xinh đẹp của Thành mỹ nhân đột nhiên phóng đại ở trước mắt, dọa ta nhảy dựng lên

31. Chương 31

“Là người tự tưởng tượng!” Ta cố ý tránh né đề tài, “Lại nói, bái đường xong người tính toán làm sao?”

Chẳng lẽ thật sự cùng đầu lĩnh sơn tặc kia viên phòng (động phòng) sau đó đi làm áp trại phu nhân của hắn?

“Bái đường xong..... Kia Đào Y liền thật sự là người của ta nha!” Thành mỹ nhân cười híp mắt trả lời.

“Người có hay không rõ ràng tình huống a!” Ta nhin xuống âm lượng, nhỏ giọng nói thầm, “Người đang làm nữ nhân cùng nam nhân khác bái đường a!”

“Chính là Đào Y cũng không theo ta cùng nhau bái đường?” Thành mỹ nhân đại khái đã hoàn toàn xem nhẹ cái đầu lĩnh sơn tặc kia, “Người không biết đây là một cơ hội tốt sao! Ở ngay địa bàn của sơn tặc cử hành hôn lễ, có phải hay không rất thú vị?”

“Khụ khụ, người nên nhớ rõ ràng!” Ta thanh thanh giọng nói, cố ý xem nhẹ ý tứ hắn muốn cùng ta bái đường, “Đến lúc đó hai người chúng ta đều lấy thân phận làm thê bái đường, người hiện tại đối ý còn kịp!”

Van cầu người, nhanh lên mang ta rời khỏi nơi này đi!

“Đào Y thật sự là bốn bất trị!(ngu không thuốc chữa)” Thành mỹ nhân xoay người, nằm xuống, “Không thèm nghe người nói nữa, có nói cũng là đàn gậy tai trâu.”

Ta không nói gì nhìn Thành mỹ nhân đưa lưng về phía ta, cũng nằm xuống.

Ai! Người không phải là đàn gậy tai trâu, là đối với ta giả bộ làm ngư đánh đàn.

Tuy rằng nói cho người cơ hội, ỉnh thời gian, nhưng là đột nhiên lược qua bước ở giữa lập tức nhảy đến thành thân (chắc là hẹn hò tìm hiểu nhau ý mà..), nói thật, vẫn là đem ta dọa chết gọi là thành thân bất quá chỉ là một hồi não kịch.

Khẩu khẩu! Tiếng đập cửa đánh vỡ không khí nặng nề.

“Hai, hai vị tẩu tử, ta mang quần áo của các người đến đây”. Ngoài cửa truyền đến một đợt âm thanh lấp bấp có chút run rẩy, nghe ra, hay là cũng bị trối bất lên đây?

Quả nhiên, người thợ may kia bị hai vị huynh đệ bộ dạng cao lớn thô kệch “hộ tống”, nơm nớp lo sợ tiến vào, cũng không dám tới gần, đứng ở cách chúng ta vài thước khoả tay múa chân vài cái, sau khi ước chừng cẩn thận, sợ hãi rụt rè đứng qua một bên.

“Ngày mai buổi chiều, đem quần áo lại đây! Có nghe hay không!” một trong hai bảo tiêu hung thần ác sát uy hiếp nói.

“Ngày mai, ngày mai buổi tối được không? Ta, ta suốt đêm may hai kiện quần áo!” Đáng thương thợ may vai run run vươn hai tay ra một chút như cầu xin.

“Hảo, buổi tối liền buổi tối, đi thôi!”

“Hai vị đại ca.....” Mắt thấy ba người bọn họ muốn biến mất ở ngoài cửa, Thành mỹ nhân cố tình gọi lại bọn hắn, chỉ thẹn thùng nói, “Cái kia, như thế nào cũng chưa thấy đại ca các người?”

Ta thiếu chút nữa ngất. Cho ta xin, loại này thời điểm đã muốn đủ rồi loạn, người còn muốn đem nam nhân kia đưa tới a!

“Chị dâu, đại ca nói, trước khi thành thân cũng không thể thấy hai vị, chúng ta tuy là thô nhân, nhưng điểm ấy quy củ vẫn là biết.” Xoay người lại, hai vị đại hán tựa hồ đối với chúng ta đáng vẻ rất là cung kính, tận lực ở trước mặt chúng ta thể hiện vẻ dịu dàng tươi cười. (éc..dịu dàng á..O.o)

“.....” Thật sự là hảo sơn tắc biết lễ phép lại tuân thủ đạo đức! (éc..)

“Đào Y, xem ra bọn hắc rôt cực đối với chúng ta hoàn toàn yên tâm mà.” Thành mỹ nhân cười híp mắt tự do hoạt động cánh tay, ánh mắt trầm ngâm.

Nói cũng đúng, ba người bọn họ lúc đi cũng không có đem chúng ta trói lại lần nữa, ngược lại còn hỏi chúng ta buổi tối muốn ăn gì, muốn thời điểm nào thì đưa lại đây.

“Đào Y, người nói đến lúc đó nếu chúng ta không được ra thì làm sao bây giờ? Dù sao bọn hắc cũng nhiều người như vậy.” Vừa rồi còn cười hì hì, Thành mỹ nhân đột nhiên yên tĩnh trở lại, còn thật sự hỏi.

“Làm sao?” Ta lơ đãng. Tuy rằng chỉ thấy qua một lần hắc dùng ám khí, chỉ có thể suy đoán Thành mỹ nhân công phu không kém, huống hồ hắc thông minh lại giảo hoạt như vậy, nhất định sẽ có biện pháp đào thoát đi?

Không có nghi ngờ, ta chính là thực tin tưởng hắc.

“Ta còn nghĩ đến Đào Y sẽ muốn cùng ta làm chuyện khoái hạp!” Thành mỹ nhân làm ra một bộ thất vọng, lập tức cười nói, “Bất quá ta cũng không nghĩ tới, nguyên lai Đào Y tín nhiệm ta như vậy mà.”

Điều này cũng đúng, mỗi khi có tình huống gì xảy ra, chỉ cần có Thành mỹ nhân ở bên cạnh ta, liền cảm thấy được an tâm rất nhiều, lần trước thời điểm bị tập kích, hay lúc giằng co cùng Đào Yết, đều không có cảm thấy quá sợ hãi, nguyên lai bất tri bất giác ta đã dần dần ỷ lại hắc.

Cảm giác..... Có không tiếp thu được.

Có một người ở sau lưng bảo hộ người, quan tâm người, ngẫu nhiên mặc kệ người tùy hứng, loại cảm giác ấm áp này, tựa hồ sau khi ta trưởng thành đã không còn gặp qua.

Lúc còn làm ngư lang, tuy rằng kiếm được rất nhiều tiền, nhưng là nơi nhìn nét mặt người khác mà sống, cẩn thận xử sự, nếu lỡ nói sai không suy nghĩ có thể vứt bỏ bát cơm có đôi khi gặp được khách nhân khó tính, vẫn không thể biểu hiện ra bộ dáng phiền chán, nhất định phải mỉm cười đối mặt, cứ việc trong lòng không tình nguyện, nhưng phải giả bộ phi thường sẵn sàng.

Như vậy lâu ngày, mệt chết đi.

Mà hiện tại, cảm giác được sủng nịch này, tại trong lòng ta nảy sinh ra tiểu hạnh phúc nhẹ nhàng.

Để cho ta có điểm sa vào trong đó, không nghĩ buông tay

32. Chương 32

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt đã là buổi tối ngày hôm sau, bộ đồ đồ thẩm mới được đưa đến, ta cùng Thành mỹ nhân ở trong phòng thay quần áo. Hai kiện hỉ phục nhìn thì giống nhau, chính là Thành mỹ nhân lớn hơn ta một số.

Lúc nhìn thấy Thành mỹ nhân mặc xong quần áo, ta đều sợ ngây người. Ta chưa bao giờ biết nguyên lai hắc thích hợp màu đỏ sắc như vậy, càng tôn lên làn da trắng nõn của hắc, mà nguyên bản khuôn mặt phi thường tinh xảo hiện tại tuy rằng mang một tầng sắc thái dễ thương, lại không mất vẻ thanh nhã. (tả như con gái dzậy nè..)

Trước kia vẫn cảm thấy Thành mỹ nhân chỉ thích hợp với màu trắng lạnh lùng trong trẻo, nhưng hiện tại ý nghĩ này đã hoàn toàn bị ta phá vỡ, nhìn thấy Thành mỹ nhân trong trẻo nhưng lạnh lùng tuyệt điểm,

thật là..... Rất mị hoặc lòng người . Hơn nữa ánh mắt lạnh đậm của hắn, lại càng làm cho người ta muốn..... Hung hăng đem hắn áp đảo. (áp được thì áp... cho cả tháng ko xuống được giường)

Trong khi đang sững sốt, Thành mỹ nhân cũng đã đi đến trước mặt ta, cẩn thận đánh giá một phen, cảm khái nói:“Xem Đào Y đẹp như vậy, thật muốn đem người hung hăng áp đảo!”

“.....”

Không biết là ai mở đầu trước, thần trí có chút thanh tỉnh lại liền phát hiện hai người đã ôm nhau kịch liệt hôn nồng nhiệt, hai người đều dùng phương thức khăng cứng đối phương một cách nồng nhiệt, khí thế đều muốn đem đối phương áp đảo, ai cũng không chịu nhượng bộ.

Môi dưới bị cắn gần gần như chết lặng, lại mang điểm hơi hơi đau đớn, ta cũng không cam lòng yếu thế gọi lên đầu lưỡi Thành mỹ nhân, dùng mọi cách dụ dỗ, đồng thời tay cũng không khách khí cởi nút thắt trên áo của hắn.....

Khẩu khẩu! Ngoài cửa truyền đến thanh âm nơm nớp lo sợ :“Hai vị chị dâu mặc có vừa hay không? Có cần sửa chỗ nào không?”

Quên mất! Còn có thợ may đang đứng bên ngoài mà.

Ta cùng Thành mỹ nhân nhanh chóng tách ra, Thành mỹ nhân hoãn hoãn hô hấp, bình tĩnh mở miệng:“Không có, thực thích hợp.”

“Nga.” Thợ may cúi đầu lên tiếng, lại vẫn là đứng ở cửa, không ly khai.

“Người còn có chuyện gì?” Thanh âm của Thành mỹ nhân tuy rằng có thể nói là ôn nhu, sắc mặt đã rất muốn thực không tốt.

“Hắn, bọn hắn còn không có cho ta tiền.” Thanh âm như khóc tang của thợ may, đáng thương.

(ôi kute thế)

“.....” Ta rõ ràng thấy trên trán Thành mỹ nhân bạo khởi gân xanh.

“Người đem bạc thanh toán đi! Ta quả thực sống cũng không dễ dàng, trong nhà còn già còn trẻ, một nhà đang chờ ta nuôi sống, lại nói, hỉ phục đó thực đắt tiền, hưởng chỉ là một lần làm hai kiện, ta không thể cả vốn cũng không thu được a, cô nương, xin người thương xót, kêu bọn họ đem bạc trả cho ta đi. Ta xem ngài ở trong này cũng là rất có địa vị , người theo chân bọn họ nói một tiếng.....”

Kích tình ban nãy mãnh liệt bao nhiêu đều bị thợ may kiên trì đòi tiền mà tiêu tán không còn một mảnh. Rơi vào đường cùng, Thành mỹ nhân phải đi tìm tiểu huynh đệ ở phụ cận, kêu bọn họ đem tiền trả, thợ may lúc này mới vạn phần cảm tạ cảm bạc đi.

“Sách, bao nhiêu hưng trí đều mất hết.” Thành mỹ nhân thô lỗ đem hỉ phục ném tới một bên, ngã vào trên giường.

“.....” Kỳ thật ta còn đang hối hận, vừa rồi như xúc động, cách âm không hiệu quả như vậy, bên ngoài nhất định sẽ nghe rành mạch, đến lúc đó liền khó xử , thân phận bị vạch trần thật vẫn là việc nhỏ, chỉ sợ bọn sơn tặc này giận quá, giết người diệt khẩu.....

Ta không khỏi sợ run cả người.

“Thành Lăng?” Ta kéo kéo Thành mỹ nhân,“Người xác định phải chờ tới sau khi bái hoàn đường? Đến lúc đó chúng ta như thế nào đi ra ngoài a?”

Thành mỹ nhân coi thường mở hai mắt, nói lời lại rõ ràng lưu loát:“Không nói cho người!”

“.....” Người thật sự có suy nghĩ biện pháp sao?

“Bất quá nếu ra không được, liền đi theo Đào Y làm việc thiên tư (chắc là làm áp trại phu như ý mà).” Khẩu khí nửa đùa.

“.....” Ta còn không muốn chết!

“Nhưng là nếu đi ra ngoài, Đào Y muốn lấy thân báo đáp nha. Dù sao cũng là ta cứu người mà!”

“.....” Nhưng cũng chính người hại chúng ta rơi vào tay sơn tặc mà!

“Liền hứa cả đời đi!” Thành mỹ nhân tự tiện thay ta quyết định.

“.....” Nếu là người để cho ta áp cả đời, ta sẽ rất thích!

33. Chương 33

Vài ngày sau trôi qua thực bình thản, ta cùng Thành mỹ nhân cũng rốt cuộc cũng chưa làm qua cái chuyện thiếu nhi không nên làm (=^.^=), không phải không nghĩ, mà là bọn sơn tặc nhiệt tình vạn phần thỉnh một cái nha hoàn cho chúng ta, mời nàng chiếu cố chúng ta ẩm thực cùng sinh hoạt thường ngày.

Cho nên bên trong gian phòng chúng ta lại thêm một tiểu cô nương tùy thời đi lại, chúng ta chẳng những không thể làm cái gì, còn phải thật cẩn thận, không thể lộ ra sơ hở, mặc quần áo, nói chuyện, tắm rửa, thậm chí đi nhà vệ sinh, đều phải lo lắng đề phòng, với ta mà nói, thời gian ba ngày buồn chán cùng ba năm giống nhau, bất quá Thành mỹ nhân lại là một bộ dáng phi thường thích thú.

Buổi tối ngày thành thân, ta cùng Thành mỹ nhân, đầu đội hồng khăn bị dìu đến tiệc rượu trong đại sảnh, bị một mảnh bố khăn màu đỏ che khuất tầm mắt, chỉ có thể cúi đầu nhìn chân, ta không khỏi sinh ra cảm giác không xác định, lúc đi đường giống như trên mây, lâng lâng, không thể phân biệt là mộng hay thực, thẳng đến khi tay phải bị cầm. Ngón tay hết sức nhỏ thon dài, khớp xương rõ ràng, có hơi mỏng thô, là tay của Thành mỹ nhân.

Cho dù nhìn không được, cũng có thể tưởng tượng trên mặt của hắn chính là khuôn mặt tươi cười gian trá muôn đời không thay đổi, làm cho người ta đoán không ra nội tâm ý tưởng của hắn.

Đêm nay thật sự phải bái đường sao?

Ở hiện đại hôn ước đều dựa vào giấy chứng nhận kết hôn, mà cổ đại hôn ước chính là một hồi nghi thức, ví như nghi thức long trọng đêm nay. Tuy rằng không nhìn thấy, chỉ nghe thấy thanh âm bên ngoài tranh cãi âm ỉ ồn ào, là có thể phán đoán đêm nay sẽ có bao nhiêu náo nhiệt.

Bái đường xong, ta đây cùng Thành mỹ nhân chính là thê tử trên danh nghĩa của nam nhân kia.

Chỉ là nếu không bái đường, trước mặt nhiều người như vậy, Thành mỹ nhân làm như thế nào mang theo ta thoát thân?

Phải biết rằng, nếu đã bái đường, tái đổi ý là không còn kịp rồi.

Đang muốn nhìn ra, tay Thành mỹ nhân nhẹ nhàng kéo kéo phía sau xiêm y, ý bảo ta dừng lại, chung quanh là thanh âm huyền ảo của bọn sơn tặc, một đám đều cao hứng phấn chấn, còn có tiếng chén bát đụng nhau, đã có người bắt đầu uống rượu.

Nguyên lai đã tới đại sảnh a.

Thanh âm nam nhân bên người vang lên:“Như vậy bái đường? Ta phải là đứng ở chính giữa đi!”

Thành mỹ nhân nắm tay của ta, không cố ý đề cao thanh âm ôn nhu lại lạnh như băng:“Không cần, như vậy là tốt rồi.”

Trầm mặc trong chốc lát, nghe được tiếng bước chân nam nhân hướng bên phải đi đến, cuối cùng ở phía bên phải thành mỹ nhân đứng lại.

“Nhất bái thiên địa –” Thanh âm biểu thị hôn lễ bắt đầu.

Thành mỹ nhân lạp lạp tay của ta, ta quỳ xuống, dập đầu ba cái.

“Nhị bái cao đường –”

Thành mỹ nhân lôi kéo tay phải của ta nhẹ nhàng về phía sau, ta xoay người, lại quỳ xuống, dập đầu ba cái.

“Phu thê giao bái –”

Ta quay về bên trái, đối diện chúng ta chính là cái nam nhân kia.

Phải bái sao?

Ta là hoàn toàn có thể coi nó trở thành trò chơi, nhưng là Thành mỹ nhân thì sao đây?

Thời điểm đang do dự, thành mỹ nhân nhẹ nhàng cầm tay ta, lập tức thối lui. Là kêu ta tiếp tục đi xuống sao?

Quên đi, ta cam chịu thử dài, quỳ xuống.

Nói không chừng Thành mỹ nhân cũng giống ý ta mà.

Ba cái khấu đầu hoàn, mới phát hiện nguyên lai đại sảnh ầm ầm lại một mảnh kỳ quặc yên tĩnh, tựa hồ vừa mới hôn lễ cho tới bây giờ không giống nhau, nếu không phải trên người một thân hồng y ta hiện tại đang quỳ, ta sẽ hoài nghi ta không phải đang ở trong mộng hoang đường đó chứ.

“Nguy to, đại tẩu tử.....” thanh âm lấp bắp của người chủ trì vang lên, áp ứng, “Người, người chuyển sai phương hướng rồi. phía trước người chính là Nhị tẩu tử.”

thấy chưa... mỹ nhưn cáo lăm, thế là hai người đã chính thức thành vợ chồng rồi nhá... cáo cáo lăm

34. Chương 34

Cái gì? Ta vội vàng đem khăn voan xốc lên một góc, đối diện ta quỳ, không phải là Thành mỹ nhân một thân hồng y khoác khăn voan giống ta sao?

Thành mỹ nhân cũng kinh hoảng đem khăn voan xốc lên, vừa lúc lúc làm cho những người đang ngồi đều chứng kiến được gương mặt tuyệt mỹ của hắn, chỉ nghe bốn phía một trận hút không khí, Thành mỹ nhân e thẹn đỏ mặt cúi đầu: “A, thực xin lỗi, ta vừa rồi quá khẩn trương, cho nên mới..... Cái kia..... có trọng yếu không?”

Nam nhân vừa mới nãy còn si lảng (ngốc lảng) lập tức lắc đầu, cầm tay Thành mỹ nhân, tình thâm chân thành: “Dù sao cũng đều là đã bái đường.”

“A? Nga, đưa vào động phòng –” nam nhân chủ trì chỉ ngay người vài giây, liền lập tức làm ra phản ứng, tuyên bố nghi thức chấm dứt.

Nam nhân bị các huynh đệ vây quanh mời rượu, mà ta cùng Thành mỹ nhân cũng bị đưa vào động phòng.

Trời ạ! Chẳng thể trách hắn vẫn nói phải sau khi bái đường xong, nguyên lai cái gọi là bái đường chính là ý tứ này!

Ta vốn nghĩ đến chính là mặt chữ ý tứ, không nghĩ tới còn có một tầng hàm ý thâm sâu như vậy!

Quả nhiên đích thị là hồ ly gian trá!

Nói như vậy, đêm nay bái đường, nam nhân kia hoàn toàn là một người dư thừa, từ đầu tới đuôi bái đường chỉ có hai người là ta cùng Thành Mỹ nhân!

Chúng ta cư nhiên đã bái đường !

Chúng ta cư nhiên đã biến thành quan hệ phu thê !

Thật sự là..... Rất kích thích !

Nha hoàn mới tới dìu chúng ta đến bên giường, sau đó đi ra cửa . Ta một phen phiêu hạ khăn voan, phát hiện Thành mỹ nhân đang đứng ở một bên, ý cười trong suốt nhìn ta, tươi cười ái muội không rõ ý tứ.

Ta cũng không hiểu hần, đi đến bên cạnh bàn, cầm mấy khối điểm tâm cắn cắn, trong lòng đã muốn quyết định, tuyệt đối không thừa nhận chuyện đêm nay!

“Đào Y, đêm nay là đêm động phòng hoa chúc của chúng ta nga!” Thành mỹ nhân đi đến ta phía sau, nhẹ nhàng ôm ta, hơi thở ấm áp phun ở ta bên tai, “Xuân tiêu nhất khắc thiên kim, không nên lãng phí?” (cái này ta dịch theo ý ta... thông cảm)

“Hần là nên nắm chắc thời gian chạy trốn đi?” Đợi lát nữa nam nhân kia quay trở lại nên làm cái gì bây giờ?

“So với chuyện đó, người không biết là đêm nay mang ý nghĩa rất trọng đại sao?” Thành mỹ nhân cố ý tránh đi đề tài, “Lại nói, chúng ta đã muốn là phu phu một đôi.”

“.....” Ta tuyệt không thừa nhận!

“Cho nên..... chúng ta nên làm chuyện có ý nghĩa hơn đi!” Thành mỹ nhân hàm trụ vành tai của ta, thanh âm mơ hồ không rõ.

Lại chiếm tiện nghi ta, ta cũng không thể chịu thiệt.

Ta xoay người, cười: “Nếu là một đêm ý nghĩa như vậy, đương nhiên không thể chỉ thỏa mãn một mình người đi!”

Ngụ ý chính là muốn ở trên giường, người cũng phải nhường ta hơn một lần.

“A, Đào Y chẳng lẽ đã quên lần trước?” Thành mỹ nhân kinh ngạc, ngữ khí “nhắc nhở” tình cảnh bi thảm của ta lần trước.

Chính là lần này không giống vậy, Thành mỹ nhân tuyệt đối không có tinh lực tái làm nguyên đêm, dù sao còn có phần lớn thời giờ là phải tìm cách chạy trốn.

“Để cho ta làm một lần đi! Liền một lần, được không?” Ta dùng chính sách ai binh, mềm giọng năn nỉ.

Không nghĩ tới Thành mỹ nhân một hơi cự tuyệt, “Đào Y kỹ thuật của người không tốt, vẫn là ta đến đi. Đêm nay người chỉ cần hảo hảo hưởng thụ là được , hết thấy sự tình đều giao cho ta đi.”

“Người hoài nghi kỹ thuật của ta?” Nói như thế nào ta trước kia cũng là người đã qua vạn bụi hoa a. (ý là tay nghề cao, đã áp dụng vs nhiều người)

“Kỳ thật Đào Y kỹ thuật đã muốn tốt lắm , bất quá chưa bằng ta, vẫn còn kém một chút.” Thành mỹ nhân vội vàng nói tốt, “Huống chi, cho người làm, đến lúc đó mông ta rất đau thì không thể chạy thoát khỏi mấy kẻ trộm này!”

“.....” Lấy cớ! Tuyệt đối là lấy cớ!

“Người nói nếu chúng ta ra không được sẽ như thế nào?” Vừa nói , tay Thành mỹ nhân không biết lúc nào đã tiến vào trong quần, cầm bộ vị của ta chậm rãi xoa nắn, ta chân mềm nhũn, thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

“Xem, Đào Y vẫn là thích hợp hưởng thụ!” Kia chủ nhân bàn tay vẫn đang ở trên người ta tàn sát vẫn không quên trêu chọc.

Thật sự là hồ ly giáo hoạt động tác nhanh chóng!

Tình dục bị khơi mào, muốn kiên cường cũng khó, quên đi, coi như hần nói là thật, vẫn là trốn khỏi những kẻ này quan trọng hơn.

Ta dồn dập thở gấp vài tiếng, không kiên nhẫn thúc giục Thành mỹ nhân: “làm cũng nhanh lên, trước khi nam nhân kia trở về!”

Được ta cho phép, Thành mỹ nhân vội vàng hôn môi của ta , đem ta đè lên trên giường

35. Chương 35

Môi bị thô bạo khằng cắn, đầu lưỡi lại bị mút mạnh vào , đau đớn đồng thời lại cảm thấy được thực thoải mái, trong cơ thể chỉ cảm thấy khô nóng, cả người đều trở nên huyền diệu, giống như đang trôi nổi trên không trung, nhưng ta cũng không dám quá mức trầm luân, lỗ tai vẫn chú ý động tĩnh bên ngoài, sợ nam nhân kia không biết khi nào thì xong tới.

Ta không chuyên tâm khiến cho thành mỹ nhân thật bất mãn, trừng phạt hàm trụ nhũ thủ trước ngực ta, mạnh mẽ hút một hơi sau đó lại cắn, dùng ánh mắt mãn ẩn tình dục mê hoặc ta, chống lại đôi mắt theo thủy quang thâm trầm kia, ta thở gấp một tiếng, phía dưới tiểu đệ đệ không chịu thua kém ngẩng đầu lên.

Thành mỹ nhân lại vào lúc này ly khai.

Ta bất mãn nhìn hắn, hắn sửa sang lại hỉ phục có chút hỗn loạn, cầm lấy khăn voan để tại một bên:“Mau đứng lên, người kia đã trở lại!” Trong thanh âm là bất mãn ân ái bị đánh gãy.

Làm cái gì! Ta nén giận nói thầm một tiếng, ngồi xuống ngay ngắn, mới vừa nổi lên dục vọng đã phải chết mệnh nhện xuống, có biết hay không như vậy thực thương thân ! Ta cầm lấy khăn voan, đem sắc mặt thối thối của ta che trụ.

Chỉ chốc lát sau, nghe thấy ngoài cửa tiếng bước chân, nam nhân kêu nha hoàn kia lui xuống, theo sau một tiếng, cửa mở, cùng mùi rượu xông thẳng vào mũi, nam nhân vào phòng.

Nghe thấy tiếng bước chân hắn hướng chỗ chúng ta càng ngày càng gần, ta không khỏi khẩn trương nắm chặt tay, đang nghĩ ngợi tới muốn hay không ở trên mặt hắn ột bạt tai, khăn voan bị xốc lên, ta giương mắt chứng kiến nam nhân bị mùi rượu tiêm nhiễm hồng hồng mặt.

Không tính suất, nhưng cũng được gọi là dễ nhìn.

“Cách!” Nam nhân cầm bình rượu, hàm hồ cười nói:“Nương tử.....” Nói xong miệng muốn phiêu lại đây, ta vừa định ngăn trở, lại bị một đôi tay trắng nõn khác đoạt trước, là Thành mỹ nhân.

Nam nhân nghi hoặc quay đầu, Thành mỹ nhân cười nói:“Ta là đại , chẳng lẽ không nên đứng trật tự tới sao?”

Nam nhân trên mặt lộ ra vẻ mặt kinh hãi, lập tức đổi vị trí mục tiêu, đem mặt hướng Thành mỹ nhân.

Mặt còn không có để sát vào, chỉ nghe nam nhân kêu rên một tiếng, Thành mỹ nhân nhanh tay động thủ, nam nhân oanh một tiếng, ngã trên mặt đất.

Thu hồi bàn tay, Thành mỹ nhân khinh thường nở nụ cười, tiện chân đá đá nam nhân nằm dưới đất một cái, đích thật là bất động .

Ta kinh hãi:“Người sẽ không đem hắn đánh chết chứ?”

“Không có a.” Thành mỹ nhân quay đầu cười,“Chẳng qua đem hắn đánh hôn mê. Đào Y, chúng ta có thể tiếp tục chuyện đang dở lúc này.”

“Vẫn là trước hết nghĩ chạy trốn đi.” Ta vẻ mặt hắc tuyến, đã đến lúc này, lại còn có thể có tâm tư làm chuyện đó.

“Cái kia không vội, dù sao có thể đi ra ngoài là được.” Thành mỹ nhân ôm ta, mỉm cười, trong mắt là dục vọng thật sâu,“Ta hiện tại càng muốn động phòng.”

Quên đi, dù sao ta cũng nhện không nổi nữa, không thể xem nhẹ nửa người dưới đang kêu gào, ta đưa tay choàng qua cổ Thành mỹ nhân, hôn lên..... (tiểu đệ đệ đang làm cách mạng :>v<)

Tình cảm mãnh liệt đi qua, ta thật sự mệt mỏi nhện không được, nằm ở trên giường chợp mắt trong chốc lát, khi tỉnh lại Thành mỹ nhân đang ngồi ở bên giường, bất quá hỉ phục đã cởi ra, thay nam trang bình thường, thấy ta mở mắt ra, đưa cho ta một bộ quần áo, để cho ta mặc vào.

Ta ngồi dậy, tuy rằng phần eo vẫn là mỗi như, nhưng không đến mức không đi được. Ta mặc quần áo, Thành mỹ nhân “hảo tâm” đem nam nhân vừa mới té trên mặt đất đưa lên giường.

Cẩn thận liếc mắt đánh giá cái giường lớn hỗn độn một cái, Thành mỹ nhân hơi hơi nhú mi, tự nhủ: “Hắn là nên làm cho nó thực một chút.” Nói xong, đi qua, đem hỉ phục đỏ thẫm của nam nhân bác hạ, một bên lung tung dặt bên trong quần áo, một bên quay đầu lại: “Đào Y lại đây hỗ trợ!”

Ta liền thấy ngón tay Thành mỹ nhân ở trước ngực nam nhân ra sức cào, lập tức hiểu ý, buộc hảo đai lưng, đi qua hỗ trợ, nam nhân vừa mới bắt đầu là bị thành mỹ nhân đánh, không thể nhúc nhích, hiện tại phỏng chừng là do rượu, đã muốn lâm vào mê man, chúng ta cào véo lung tung cũng không tỉnh, chỉ chốc lát sau, nam nhân trước ngực hiện ra nhất nhất tảng lớn như là dấu hôn xanh tím.

(ôi hài quá... ta cũng mún vô cẩu nhéo... chắc đã lẩm đây)

Thành mỹ nhân nghiêng đầu nhìn nhìn, vừa lòng gật đầu, theo sau nói với ta nói: “Đào Y, chúng ta đi thôi. Leo lên lưng ta, ta công người đi ra ngoài!”

Ta hiện tại đích xác không thích hợp vận động kịch liệt, ta trèo lên lưng hắn, trong lòng không khỏi vì hắn sẵn sàng mà dâng một tia cảm động.

“Chúng ta như thế nào đi ra ngoài?” Ta cúi đầu hỏi.

“Trực tiếp đi ra ngoài!” Thành mỹ nhân nói giống như chuyện đương nhiên.

Hắc tuyến! Thật sự là chọc chết hắn!

“Đào Y, nắm chặt, đợi lát nữa ta sẽ chạy rất nhanh, cẩn thận không rơi xuống.” Thành mỹ nhân căn dặn.

36. Chương 36

“Đào Y, nắm chặt, đợi lát nữa ta sẽ chạy rất nhanh, cẩn thận đừng để rơi xuống.” Thành mỹ nhân dặn.

“Hảo.” Ta gật gật đầu, không khỏi ôm nhanh cổ của hắn, lúc này, chân phải lại đột nhiên bị dùng sức túm, ta mất đi cân bằng, lập tức bóp chặt cổ Thành mỹ nhân.

“Khụ! Người làm gì!” Thành mỹ nhân bị ta làm cho trở tay không kịp, khụ một tiếng, quay đầu trừng ta.

“Không phải, là hắn.....” Ta bất đắc dĩ chia chia thứ động đậy trên giường, dùng ánh mắt mê man nhìn chằm chằm nam nhân của ta. Hắn một bàn tay nắm chặt chân của ta, như thế nào cũng giãy không ra.

“Nương tử.....” Nam nhân mơ mơ màng màng kêu, tay kia thì cũng chìa đến, muốn đem ta từ trên lưng Thành mỹ nhân túm xuống dưới.

Ta cuống ngất, nam nhân này, như thế nào lại cố tình tỉnh lại a!

Thành mỹ nhân xoay người, một tay quàng qua nách ta xách lên, một chân hung hăng hướng bụng nam nhân mà đá tới: “Người mất bị mù, kêu ai nương tử!”

Nam nhân bị đau, buông lỏng ra cầm lấy tay của ta, ta thuận thế từ trong lòng Thành mỹ nhân trượt xuống, cũng oán hận đá một cước, không nghĩ tới nam nhân bối rối loạng quạng tung tay lại bắt được chân của ta, còn ghé tởm đưa mặt dán đến, ngửi ngửi, tràn đầy tình dục nói: “Nương tử, chân của người thơm quá!”

“.....” Sớm biết sẽ không ra một cước kia.

“Tướng công ~” Thành mỹ nhân mỉm cười ngọt ngào nói, đem mặt để sát vào nam nhân. Nam nhân ngu ngơ trong chốc lát, liền buông chân, cười nịnh suy nghĩ đi ôm Thành mỹ nhân.

Thành mỹ nhân lại dè lại đầu của hắn, chuyển qua, trực tiếp đem mặt nam nhân áp xuống sàng đan, hung tợn nói: “đi mà thân sàng đan của người!” Lại quay đầu, nói với ta, “Đào Y, đem dây thừng đến.”

Hân! Phòng tân hôn như thế nào có thể có dây thừng!

“Lấy giá y, bện thành dây!” Thành mỹ nhân nhìn bộ giá y phía đối diện mà chỉ.

“Hảo.” Ta ngoan ngoãn nghe theo.

Thành mỹ nhân lấy dây bện giá y đem tay chân nam nhân trói lại, ném ở đầu giường, sau đó lui ra phía sau hai bước, vừa lòng vỗ vỗ tay:“Đại công cáo thành!”

Hân! Xem nam nhân bị trói cả tay chân, quần áo thì hỗn độn, trên người điểm điểm thanh ấn (dấu xanh do bị hành hạ...nhéo cầu), hiện trường giống như bị SM.(đừng ai nói vs ta hem bik SM nhá...)

Ta không yên nhìn xem Thành mỹ nhân:“Sẽ không lại ra cái gì ngoài ý muốn đi?”

“Hân là sẽ không .” Thành mỹ nhân hô một hơi, tà mắt liếc nam nhân một cái, nhỏ giọng nói thầm một tiếng,“Cũng không nhìn thấy rõ ràng, rốt cuộc là nường tử của ai!”

“Cái gì?” Câu sau quá nhỏ, ta không có nghe rõ ràng, lại hỏi lần.

“Không có gì, đi nhanh đi.” Thành mỹ nhân buông sa trường, nói với ta.

Ra cửa sau, Thành mỹ nhân công ta, nhảy lên nóc nhà, xung quanh nhìn, yên tâm lớn mật nhảy xuống mặt đất đi.

Dọc theo đường đi cũng chưa gặp được người nào, đêm nay đại khái là sơn trại náo nhiệt một đêm, ngày lão Đại thành thân, mọi người cơ hồ đều đã đi cuồng hoan.

Thành mỹ nhân công ta bước nhanh tới, ngọn núi này nói lớn không lớn, nhưng mang theo một đại nam nhân trên lưng, vẫn là mệt chết đi? Ta nghĩ, vẫn là quyết định chính mình xuống dưới đi, lại bị Thành mỹ nhân cự tuyệt, hai người giằng co, phía đối diện đột nhiên có một người chạy chậm lại đây, vừa chạy vừa đối với chúng ta hô:“Các người đi như thế nào lại ở đây? Mọi người đều đi nháo động phòng , các người cũng mau đi thôi.”

Nháo động phòng?

Ta cùng Thành mỹ nhân ngăn người, Thành mỹ nhân công ta, chạy vội đi, vừa chạy vừa hô to:“Ta lại đi kêu mấy huynh đệ đến.”

“Hảo.” Đại khái là bởi vì trời tối, cũng có thể là người kia uống có chút say, hân chẳng những không nhận ra chúng ta, còn thực hân hoan vui mừng ủng hộ ta cùng Thành mỹ nhân, bảo chúng ta mang thêm nhiều người đi, cũng thúc giục chúng ta nhanh lên.

Chúng ta đương nhiên sẽ không trở về nữa, lúc này nếu không chạy chính là ngốc tử .

Thành mỹ nhân công ta, chạy một đoạn đường, thấy người kia đã muốn biến mất ở trong tầm mắt, vội vàng nhảy lên nóc nhà, nhảy từ nóc nhà này sang nóc nhà khác, bên tai là gió thổi vù vù, thân thể còn bị gió quật lợi hại, ta ôm chặt thành mỹ nhân, sợ không cẩn thận sẽ té xuống.

“Đào Y, bọn hân nếu có người truy(đuổi theo) lại đây, ta muốn ra tay , người không để ý đi?” Thành mỹ nhân vừa chạy vừa hỏi ta.

Không để ý! Đương nhiên không để ý! Vẫn là chạy quan trọng hơn.

Thành mỹ nhân tốc độ cùng Ninja trong TV nhanh giống nhau, ta ghé vào trên lưng hân, lời nói bị gió làm cho không đầy đủ, đành phải miễn cưỡng chìa một đầu ngón tay, ở hai má hân lắc lắc.(ý là động tác không sao ý...ngón trở lắc lắc)

Bất quá ngoài dự đoán chính là, dọc theo đường đi cũng chưa có người đuổi theo, Thành mỹ nhân công ta chạy đến chuồng ngựa, tùy tiện kéo một con ngựa, hữu kinh vô hiểm (chỉ sợ chứ không gặp nguy) hạ sơn

37. Chương 37

“Đào Y, người chóng mặt sao?” Rồi khỏi chỗ bọn sơn tặc, chúng ta lại chạy một ngày đường, đi đến Vân Nam*, đây là một thành thị ven biển, hơn nữa có kênh đào nối thẳng kinh thành.

“Không sao.” Ta lắc đầu.

“Chúng ta đây liền đổi sang thủy lộ đi, vừa lúc có thể thưởng thức phong cảnh ven đường.” Thành mỹ nhân đề nghị nói, “Đêm nay tìm một khách điểm hảo hảo nghỉ ngơi, ngày mai lại đi cũng không vội.”

“Chưởng quầy, ột gian phòng hảo hạng!” Đi vào một khách điểm nhìn qua cũng sang trọng, Thành mỹ nhân mở miệng nói.

“Không được, hai gian!” Ta nhanh chóng mở miệng ngăn cản.

Thất lạng của ta từ lúc đó vẫn còn đau nhức, sau lại ở trên lưng ngựa xóc nảy một ngày, đến bây giờ giống như muốn gãy ra, nếu cùng thành mỹ nhân một gian, chẳng phải là dương nhập lang khẩu, bị ăn đến một chút không dư thừa?

“Một gian!”

“Hai gian!”

Chưởng quầy khó xử nhìn chúng ta nửa ngày, do dự mà mở miệng: “Các người rốt cuộc muốn mấy gian a?”

“Một gian!”

“Hai gian!” Không hèn mà cùng phát ra.

Ta cùng Thành mỹ nhân bốn mắt nhìn nhau, ai cũng không chịu nhận thua trước.

“Đào Y, hiện tại cách kinh thành còn xa mà, chúng ta hẳn là nên tiết kiệm!” Thành mỹ nhân nói lời thăm thía.

“Dù sao muốn hai gian chúng ta vòng vo cũng đủ rồi.” Ta ương ngạnh, “Người nếu tái kiên trì ta muốn ba gian!”

“Tùy người!” Thành mỹ nhân lại có thể nở nụ cười, sau đó mắt nhìn chưởng quầy, “Người muốn ba gian phòng trong, ta nửa đêm liền đả thông hai bức tường đến phòng người.”

Chưởng quầy lập tức câm nín.

“.....” Thật là ngoan !

“Lấy ba gian phòng đi, thêm ta một cái!” Sau lưng truyền đến một thanh âm xa lạ, ta cùng Thành mỹ nhân đồng thời xoay người, chỉ thấy một thanh niên tuấn tú cười híp mắt đứng ở phía sau chúng ta.

“Tiểu Thiển!” Thành mỹ nhân có chút kinh ngạc mở miệng, “Người như thế nào ở trong này?”

Lần này đến lượt ta câm nín.

Tiểu Thiển..... Chẳng lẽ thiển nữ u hồn Lý Tiểu Thiển?

Tiểu Thiển mở miệng nói: “Ta vừa lúc có việc tới nơi này a, vừa nãy thấy bóng dáng giống sư huynh, quả nhiên là người. Người như thế nào cũng tới nơi này ?”

“Chúng ta đi kinh thành.” Thành mỹ nhân trả lời, nhìn xem ta một bên không có phản ứng, một phen ôm chầm ta, giới thiệu nói: “Đây là người vừa mới theo ta bái đường Đào Y!”

“Sư huynh người đã thành thân ?” Tiểu Thiển hiển nhiên thực kích động, vẻ mặt không tin, nói xong lại tỉnh tể đánh giá ta vài lần.

“Không phải như người tưởng, này trong lúc đó sự tình phức tạp, có thể người nhất thời không thể làm rõ, nhưng là, ô ô.....” Ta vừa mới giải thích vài câu, đã bị Thành mỹ nhân ôm trụ mặt, ở trên môi loạn cắn.

“Như người chứng kiến!” Không để ý chung quanh ánh mắt hoặc kinh ngạc hoặc ngạc nhiên hoặc khinh bỉ, Thành mỹ nhân tao nhã buông ta hơi thở còn đang rối loạn ra, mỉm cười trả lời.

“Tiểu Thiển là người của bác ta a!” Thành mỹ nhân lại căn cứ vành tai của ta, thấp giọng ở bên tai ta nói.

“.....” Chẳng lẽ là phái hắc đến truy sát ta ? Ta trong lòng cả kinh, cũng không biểu hiện ra trên mặt, chỉ xấu hổ cười cười, cũng không còn biện pháp làm sáng tỏ mọi chuyện.

“Chường quỳ , cho hai gian phòng hảo hạng.” Thành mỹ nhân chuyển hướng chường quỳ đã muốn đại ra, cười nói.

Ta cũng không còn biện pháp cự tuyệt , dù sao, cùng Thành mỹ nhân một phòng, hắc còn có thể bảo hộ ta. Sinh mệnh quan trọng nhất!

“Người, sự đệ kia sẽ không là do bác người phái tới đi?” Tiến nhập phòng, ta liền vội vã truy vấn Thành mỹ nhân chân tướng sự thật.

“Ta cũng không biết.” Thành mỹ nhân bất đắc dĩ cười cười, “Ta cũng chưa nghĩ sẽ ở đây gặp được hắc, dù sao vẫn là yên lặng theo dõi kỳ biến đi.”

Thật đáng buồn! Bác hắc như thế nào lại xấu xa như vậy a!

Nhưng là hiện tại có Thành mỹ nhân bên người, hắc là vẫn là an toàn đi?

Ít nhất hiện tại chuyện tối gấp gáp chính là đi kinh thành đem ngọc bội lấy lại, có chứng cứ mới có thể giải quyết hết chuyện này.

Nếu đã gặp nhau, cơm chiều đương nhiên cũng là không thể tránh khỏi ăn cùng một chỗ.

Lúc ăn cơm, Tiểu Thiển thường thường nhìn ta mang theo ánh mắt đánh giá, không biết tại sao, làm cho ta cảm thấy được cả người không thoải mái, như là hắc đang nhìn một món đồ cùng hàng hoá giống nhau , không biết có phải chỉ là ảo giác của ta không.

“Đào Y, ta có thể gọi người Đào Y không?” Rượu đủ cơm no, Tiểu Thiển đột nhiên tìm ta bắt chuyện.

“Có thể a.” Ta mỉm cười trả lời.

“Ta nhớ rõ người trước kia là tiểu quan!”

“.....” Hắc là cố ý sao? Vừa mới nói chuyện đã muốn làm ta khó xử.

“Đều đã là chuyện trước kia .” Ta tiếp tục mỉm cười mà chống đỡ.

“Nga.” Tiểu Thiển cúi đầu lên tiếng, đột nhiên hỏi Thành mỹ nhân, “Sư huynh không để ý sao?”

“Để ý cái gì?”

“Tiểu quan a.” Tiểu Thiển thực đơn thuần hỏi.

“Vì cái gì để ý? Chỉ cần thiết tình thích là có thể .” Thành mỹ nhân cười nói, “Thân phận rất trọng yếu sao?”

Lời này ta nghiêm trọng đồng ý!

“Kia cũng không phải.....” Tiểu Thiển ngượng ngùng trả lời, không có đề tài.

“Đào Y người muốn tắm rửa trước không?” Thành mỹ nhân nhìn ra phía cửa vài lần, đột nhiên mở miệng hỏi một vấn đề chẳng liên quan gì.

“Cũng có thể.” Vừa lúc hai ngày này chạy đi mệt chết được, ta cũng muốn đêm nay sớm một chút nghỉ ngơi.

“Ân, ta đây đợi lát nữa sẽ lên.” Thành mỹ nhân cười hướng ta khoát tay áo.

Ở trong làn nước ấm thư thư phục phục trong chốc lát, mặc quần áo sạch sẽ nằm xuống trên giường, đem thân thể mệt mỏi một ngày hoàn toàn thả lỏng.

Bị sơn tặc bắt hiện tại nhớ tới đến chỉ cảm thấy được như là nằm mơ, không biết bọn đại hán kia chứng kiến đại ca bị trói gô té xỉu ở trên giường sẽ có cảm tưởng gì, ngẫm lại liền cảm thấy được buồn cười.

Sau đó Thành mỹ nhân nói với ta, cũng do đám người kia ngu xuẩn, chúng ta mới có thể thoát được dễ dàng như vậy. Xe ngựa nhà Thành mỹ nhân trên đỉnh đều có khối tứ giác đều khắc thêm biểu tượng trắng non, đại biểu cho Lãnh Nguyệt sơn trang, hành tẩu giang hồ ai ai cũng biết, cũng không dễ dàng đi trên chọc.

Đám sơn tặc kia, phỏng chừng là vừa mới vừa tập kết cùng một chỗ không lâu, cho nên cũng không thực hiểu rõ chuyện trên giang hồ, chỉ biết cướp bóc, vì thế đánh bậy đánh bạ đoạt hai người chúng ta làm “Áp trại phu nhân”, coi như là bọn hán không may mắn

38. Chương 38

Mơ mơ màng màng ngủ, lúc tỉnh lại trong phòng đã là một mảnh tối đen, ta ở trên giường nằm một hồi, nghe thấy thanh âm cửa mở, lường trước là Thành mỹ nhân, liền kêu hán châm đèn.

Thành mỹ nhân cười khẽ một tiếng, châm đèn lên, ngồi vào bên giường: “Đào Y, có nhớ hay không lần đầu tiên người thấy ta khi đó cũng là như vậy?”

Đó là vẫn còn tại Vũ Điệp phường đi?

Nhớ tới khi đó ta cũng vậy mệnh lệnh hán đi đốt đèn, thật đúng là lớn mật.

Chính là..... Cẩn thận nghĩ lại, Đào Y không phải hán là đã sớm cùng Thành mỹ nhân nhận thức sao? Vì cái gì hán lại đột nhiên nói như vậy?

Trong lòng cả kinh, chẳng lẽ hán đã biết được điều gì sao?

“Ta với người không phải trước đó đã nhận thức nhau rồi sao? Vì cái gì nói như vậy?” Ta thử cẩn thận hỏi.

“Chính là đó là lần đầu tiên ta cùng Đào Y sau khi mất trí nhớ gặp mặt a, chẳng lẽ không đúng sao?” Thành mỹ nhân khinh miêu đạm tả nói.

Nguyên lai là ý tứ này! Một khối tảng đá lớn trong lòng ta được gỡ bỏ xuống.

“Không nghĩ sau khi mất trí nhớ tính cách người thay đổi nhiều như vậy, giống như hoàn toàn thay đổi vậy, bất quá ta rất thích!” Thành mỹ nhân cười hì hì nói, nhé nhéo cái mũi của ta, “Đào Y mới vừa tỉnh ngủ mơ mơ màng màng, bộ dáng hảo thú vị.”

“Trước kia Ta, người không vui sao?” Thiếu chút nữa nói lộ hết, nhanh chóng đem hai chữ “Đào Y” đổi thành “Ta”.

“Thích a, chẳng qua không có cảm giác tâm động.” Thành mỹ nhân nghĩ nghĩ, còn thật sự trả lời, “Ta cảm thấy được trước với sau khi mất trí nhớ, người giống như hai người khác, trước kia người cũng thực thảo hỉ (thảo hỉ: khiến người thích), chỉ chân chính hấp dẫn ta là bộ dáng hiện tại của người. Nói như thế nào nhỉ, tựa như hai người song sinh, nếu ta chỉ thích ca ca cũng không thích đệ đệ, đại khái chính là loại nguyên nhân này đi.”

Nói như vậy, hán thích chính là linh hồn của ta chứ không phải là khuôn mặt này?

Không biết tại sao, trong lòng cảm thấy được có một tia mừng thầm.

Loại cảm giác này, có thể xưng là thích không?

“Cho dù ta biến thành bộ dáng giống ca ca người, người cũng sẽ thích?” Đây chính là bộ dáng thật sự của ta.

Thành mỹ nhân ngăn người, lập tức xoa đầu của ta: “Không nên suy nghĩ bậy bạ, cho dù người trở nên cường thịnh tráng kiện, ta cũng có bản lĩnh áp đảo người!”

Này..... Hoàn toàn không liên quan gì đến nhau!

Bất quá cũng là ta đáp án vừa lòng.

“Lại nói, lúc ăn cơm dường như ở trên đường thấy được Đào Yết, không biết có phải là ảo giác hay không.” Thành mỹ nhân sau khi gọi tiểu nhị đốt nước sôi, trở về nói.

“Người nói là hẩn đuổi theo chúng ta đến nơi này ?” Ta kinh ngạc.

Thực nhìn đoán không ra hẩn hiện tại đối Diễm Thanh lại chấp nhất như vậy!

“Ta hẩn là sẽ không nhìn lầm .” Thành mỹ nhân nhú mi.

“Dù sao ta sẽ không nói cho hẩn Diễm Thanh đang ở đâu !” Ta hừ một tiếng, “Người như thế, tuyệt đối không thể tha thứ!”

“Dựa vào cái gì?” Cửa phòng bỗng nhiên bị đẩy ra, đứng ở cửa chính là vẻ mặt âm trầm của Đào Yết.

“Chỉ bằng người không xứng!” Ta nhú mày, đối với việc hẩn đến đã chuẩn bị tâm lý.

Đúng vậy, hẩn không xứng!

Từng đem tình nhân thương tổn sâu như vậy, lại mặc kệ tình nhân rồi sau đó thành thân, loại hành vi phản bội này, cho dù Diễm Thanh có thiện lương cách mấy, cũng không dễ tha thứ?

“Người..... Người đến tốt cùng muốn thế nào mới bằng lòng nói?” Đào Yết áp lực tức giận, truy vấn.

Ta châm biếm lại: “Vậy người đến tốt cùng muốn như thế nào mới bằng lòng buông tha? Nhà của người, không phải còn có một mỹ thiếu nữ xinh đẹp đang đau khổ chờ người sao?”

Đào Yết nắm chặt nắm tay, không nói.

“Nếu thành thân, liền an tâm mà sống đi, cho dù người không thích nương tử người, đối với nàng vẫn là có trách nhiệm. Điểm này, lúc thành thân người nên rõ ràng.”

“Chính là người ta thích là Thanh!” Đào Yết giãy giụa hét lên.

“Phải không?” Ta giễu cợt, “Cũng chính là người chặt đứt phần liên hệ này trước, cho nên muốn trách, cũng chỉ có thể trách chính người. Ta là tuyệt đối sẽ không nói , người có bản lĩnh chính mình đi tìm!”

“Ta thành thân cũng là bất đắc dĩ.....”

“Phải không?” Loại này căn bản chính là lấy cớ, “Người dám cam đoan, nếu bây giờ còn là hai tháng trước, người nhà của người cũng không phản đối, đối tượng người thành thân chính là Diễm Thanh mà không phải là thê tử hiện tại của người?”

Nếu ngay cả điều kiện này hẩn còn do dự nói ra, hẩn thật sự không xứng với Diễm Thanh.

“Đào Y đừng làm rộn .” Nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc của Đào Yết, Thành mỹ nhân ngăn cấm ta, đối Đào Yết nói, “Vương Diễm Thanh ở kinh thành.”

“Người gạt người! Thanh tuyệt đối sẽ không đi kinh thành , hoàng hậu.....”

Đào Yết còn muốn nói cái gì đó, lại bị Thành mỹ nhân nhanh chóng đánh gãy: “Tin hay không tùy người! Người đi đi!”

Đào Yết trầm mặc trong chốc lát, ly khai.

“Vì cái gì nói cho hẩn?” Người vừa đi, Thành mỹ nhân liền buông lỏng bàn tay bưng kín miệng ta ra, ta hẩn hẩn mắng, “Ta còn chưa nói xong mà!”

“Đào Y, ta biết là người quan tâm đến Diễm Thanh, nhưng là người không biết chuyện của bọn họ phải để chính bọn họ giải quyết sao?” Thành mỹ nhân nhú mày xem ta, “Vẫn là, người lo lắng?”

Đáng giận, bị hấn xem thấu.

“Ta chính là lo lắng, nếu Diễm Thanh nguyện ý tha thứ cho hấn, về sau sẽ phải chịu khổ.” Ta cảm giận bất bình.

“Ta có loại dự cảm, bọn hấn sẽ không ở cùng một chỗ.” Thành mỹ nhân nhìn sang ngoài cửa sổ, nhẹ giọng nói.

Nếu có chuyện của Thanh thì đó hấn sẽ là ngược luyến tàn tâm, ngược tâm, BE.... Dự đoán của editer như ta

39. Chương 39

“Ta có loại dự cảm, bọn hấn sẽ không ở cùng một chỗ.” Thành mỹ nhân nhìn ra ngoài cửa sổ, nhẹ giọng nói.

“Nếu dự cảm của người trở thành sự thật thì tốt rồi.” Ta lẩm bẩm, “Lại nói, nước tắm người đã chuẩn bị xong chưa?”

“A, ta lại đi nhìn xem.” Thành mỹ nhân đứng lên, đi ra ngoài.

Thành mỹ nhân, bất tri bất giác, ta dường như cũng bắt đầu thích người, cho nên, người không cần phản bội ta, không cần làm ra chuyện gì thương tổn đến ta, bằng không, ta tuyệt không tha thứ người!

Đào Yết tựa hồ cũng không từ bỏ ý đồ, hấn cũng tiến vào khách điểm này, sáng sớm hôm sau liền đứng trước cửa phòng chúng ta.

“Người còn muốn gì chứ?” Ta giận, như thế nào chuyện nên chấp nhất không thấy hấn chấp nhất, không nên chấp nhất ngược lại tính toán chi li.

“Ta nghĩ một đêm, ta thừa nhận ta có sai, ta sẽ đi đến kinh thành. Chính là.....” Đào Yết rút kiếm ra, “Ta còn có một việc phải giải quyết.”

“Đào Yết, ta từng nói qua, chẳng lẽ đã quên sao?” Thành mỹ nhân đột nhiên xuất hiện ở phía sau ta.

“Ta không quên, chính là vừa nghĩ tới hấn đã đoạt lấy đêm đầu tiên của Thanh, ta liền bình tĩnh không được.” Đào Yết chìa vào người của ta.

“A!” Ta cười lạnh, “Diễm Thanh cũng chưa trách ta, người dựa vào cái gì nói ta?”

Loại sự tình này còn so đo, không phải do độc chiếm dục cường đến biến thái, chính là người này quả thật có tật xấu!

“Nếu người thật muốn ra tay như thế.....” Thành mỹ nhân đứng ở trước người ta, “Tìm ta. Người không thể động đến hấn!”

“Dựa vào cái gì?” Đào Yết sững sốt, nhú mày nói.

Ta cũng sững sờ ở một bên.

“Chỉ bằng.....” Thành mỹ nhân kéo tay của ta, “Ta cùng hấn đã bái đường, ta đương nhiên nên vì hấn xuất đầu, ta không cho phép người khác khi dễ hấn!”

Đờ đẫn đứng ở một bên, nhìn thấy Thành mỹ nhân nắm tay của ta, cúi đầu ở trán ta ấn một nụ hôn, nhìn thấy Đào Yết từ kinh ngạc đến khiếp sợ, ta trong lòng cũng là phiến giang đảo hải (sông cuộn biển gầm).

Thành mỹ nhân lại có thể sẽ vì ta làm chuyện này! Đây chẳng lẽ chính là quyết đấu trong truyền thuyết? Trời ạ!

Sâu trong đáy lòng nổi lên một tầng cảm động, chậm rãi khuếch tán ra, trong lòng tràn đầy mật ngọt, dần dần là mùi vị hạnh phúc, ta khờ ngốc nở nụ cười.

“Như vậy đêm nay, ta tới tìm người!” Đào Yết đã muốn khôi phục bình tĩnh, gật gật đầu xem như đồng ý.

“Một lời đã định!”

“Ta tin tưởng người!” Ta vỗ vỗ thành mỹ nhân bả vai, “Cho nên không cần lo lắng!”

Thành mỹ nhân dờ khóc dờ cười: “Lúc này người cũng không thể đối với ta biểu hiện ra bộ dáng lưu luyến không rời sao? Tốt xấu gì ta cũng là vì người đi !”

“Bởi vì ta đối với người trăm phần trăm tín nhiệm! Hơn nữa ta sẽ cùng người đi !”

“Chính là người ở một bên ta sẽ phân tâm.” Thành mỹ nhân hao tổn tâm trí thở dài.

“Người cũng không thể biểu hiện cảm động một chút sao?” Ta nhú mày.

“Như vậy Đào Y trưa nay người nấu cho ta một bữa cơm, được không?”

“Cũng được, nhưng tay nghề của ta cũng chỉ bình thường thôi.” Tay nghề của ta cũng không tệ lắm, nói chung là đồ ăn cũng tạm được.

“Không sao!” Thành mỹ nhân cười.

Nếu tay nghề bình thường một chút, vậy làm cái gì đó mới mẻ một chút.

Vân Nam xem như vùng duyên hải thành thị, hải sản nhất định rất nhiều, Thành mỹ nhân muốn ăn một chút đồ ăn, ta liền làm..... Thọ ty*!

Người cổ đại nhất định chưa từng ăn qua!

Một buổi sáng, ta chiếm lấy một góc phòng bếp khách điểm, bận rộn , đến giữa trưa rốt cục đại công cáo thành.

Bởi vì sợ Thành mỹ nhân không ăn được cá sống gì đó, ta đều là trước nấu chín , cơm nắm, liền miễn cưỡng dùng gạo nếp nấu cũng tốt lắm, về phần mù-tạc, đương nhiên là không có , tốt xấu nước tương vẫn phải có.

Cuối cùng cũng làm xong tuy là hương vị không giống cơm nắm lắm, nhưng mùi vị cũng không khác biệt.

Ta đem đồ ăn bưng lên, Thành mỹ nhân tò mò liếc mắt một cái, ngạc nhiên nói: “Đào Y người làm cái gì?”

Một bên tiểu Thiển cũng lại đây, nói: “Người không nhớ rõ ? Năm trước bác mang bọn ta đi Nam Cung gia dự tiệc, lúc đó cũng có mấy món này, kêu..... Gọi là gì nhỉ?”

“Thọ ty!” Ta giải thích nói, trong lòng thất vọng, nguyên lai Thành mỹ nhân cũng biết món này!

“Đúng đúng, Đào Y người đã từng ném qua?” Tiểu Thiển hiếu kỳ nói.

“Nghiên cứu qua.” Ta lập lờ.

“Lần trước đi Nam Cung gia ta còn chưa ăn qua, nếu Đào Y cũng tiến cử, ta liền ném thử một chút. Ta nhớ rõ đây là đồ ăn của nước Phù Tang (Nhật bản) đi?”

Thành mỹ nhân động đũa, ta đem nước tương đẩy qua: “Chấm vào đây!”

Gắp một khối trứng cá thọ ty, Thành mỹ nhân tinh tế nhắm nháp, theo sau vừa lòng gật đầu: “Đào Y tuy rằng người luôn giới thiệu với ta những món đồ ăn cổ quái ngạc nhiên, nhưng hương vị cũng không sai biệt.”

“Hắn đã cho người ném qua cái gì?” Tiểu Thiển tò mò hỏi.

“Chao!” Thành mỹ nhân cười, ta hân, tiểu Thiển nghe được như lọt vào trong sương mù.

“Chao? Đậu hủ thối? Sư huynh phẩm vị thật khác người!”

“Ha ha!” Ta cười gượng.

Lúc chiều Đào Yết đã tới rồi, hắn đề nghị đến vùng ngoại ô trồng trái so kiếm, Thành mỹ nhân đáp ứng , cũng mang theo ta cùng tiểu Thiển đi theo làm nhân chứng.

Ba mươi chiêu định thắng bại, nếu Đào Yết thắng, ta liền tùy hắn xử trí, Thành mỹ nhân thắng, Đào Yết liền không thể đối với ta ra tay.

.....
Thọ ty: cơm nắm hay sushi (món khoái khẩu của ta..)

Sushi là một món ăn truyền thống của Nhật Bản được làm từ cơm kết hợp với hải sản tươi sống hoặc chín, với rau và với một số gia vị (nhất là wasabi nếu là sushi hải sản). Sushi có nguồn gốc từ phương pháp bảo quản cá bằng cách ủ vào trong cơm của khu vực Đông Nam Á.

Sushi viết bằng tiếng Nhật có nhiều cách: , , , . Tuy nhiên, tất cả đều đọc là xư-si như trong tiếng Việt. Có thể có lúc đọc là dư-si nếu được kết hợp với từ khác. Nếu đọc theo âm Hán Việt thì là thọ ty.

Thứ cơm trộn dấm để làm sushi được gọi là sumeshi hoặc sushimeshi. Loại dấm để nấu thứ cơm này không phải là dấm thông thường mà là dấm có pha chút muối, đường, rượu ngọt Mirin, vì thế gọi là dấm hỗn hợp awasesu. Dấm này chuyên dùng để chế biến sushi, nên còn được gọi là sushisu. Cơm nấu xong (nấu không chín hoàn toàn như cơm bình thường) được đổ ra một cái chậu gỗ gọi là tarai rồi trộn dấm vào. Vừa trộn vừa dùng quạt tay quạt cho hơi nóng thoát bớt ra để giữ hương vị của dấm.

Các loại hải sản dùng để làm sushi gọi là tane. Đó có thể là cá ngừ, cá hồng, cá trình, cá cóc, cá thu, tôm (nhất là thứ tôm mà người Nhật gọi là sakuraebi), mực, bạch tuộc, các loại ốc biển, cua biển, v.v

40. Chương 40

Buổi chiều cùng ngày, Thành mỹ nhân một thân bạch y phiêu phiêu cùng Đào Yết một thân huyền y đứng ở vùng ngoại ô trống trải, rút kiếm luận võ.

Kỳ thật ta đối với loại chuyện này hoàn toàn không hiểu , bất quá vẫn là có thể nhìn ra manh mối, ngay từ đầu, một đen một trắng không ai nhường ai, thanh âm binh khí va chạm quanh quẩn ở bên tai, cảm giác có chút kinh tâm động phách, dù sao cái này cũng là đao thật kiếm thật.

Tiểu Thiển đứng ở một bên, vẫn là hiểu biết nói :“Vẫn là sư huynh lợi hại a, không đến hai mươi chiêu, Đào Yết khẳng định bị thua!”

Có chắc vậy không? Ta nghi hoặc, này không chỉ có quan hệ đến danh dự Thành mỹ nhân, còn quan hệ đến vận mệnh của ta a!

Ta không muốn bị Đào Yết xử trí!

Dần dần, Đào Yết tựa hồ có chút lực bất tòng tâm, thân ảnh màu đen bị Thành mỹ nhân làm cho không ngừng lui về phía sau, ngay tại thời điểm chúng ta đều tin tưởng Thành mỹ nhân thắng, Thành mỹ nhân lại đột nhiên ôm lấy bụng, ngồi xuống.

“Sư huynh!” Tiểu Thiển kinh hoàng kêu một tiếng, Đào Yết vốn chuẩn bị phản kích , nghe thấy thanh âm của tiểu Thiển, chần chờ một chút, thu kiếm, đáng tiếc thu quá chậm, vẫn là sụt qua cánh tay của Thành mỹ nhân.

“Thành Lăng ngươi không sao chứ?” Ta cũng cả kinh, cũng vội vàng chạy tới, vốn cứ nghĩ động tác đó là một trong những chiêu thức của hắn , ai biết là tình huống đột phát.

“Đào Y.....” Thành mỹ nhân ngẩng đầu rên rỉ một tiếng,“ Thọ ty của ngươi, hại thảm ta !”

Há há, ăn đồ hok hợp vệ sinh bị đau bụng

Tình huống tiếp theo không ai đoán được, Thành mỹ nhân ôm bụng, đột nhiên phun ra.

Ta giúp đỡ Thành mỹ nhân, vội vàng lấy ngược cho hắn súc miệng.

Đào Yết yên lặng đứng ở một bên, đột nhiên mở miệng nói:“Thắng thua không rõ, chuyện ngày hôm nay, coi như xong đi. Ngươi xác định Thanh ở kinh thành?”

Ta trừng hấn:“Không tin thì thôi!”

Vì thế Đào Yết yên lặng tiêu sái rời đi.

Thành mỹ nhân suy yếu cười cười:“Đào Y, thọ tư của ngươi thật sự là hại người rất nặng!” Nói xong lại quay đầu sang một bên, tiếp tục đại phun.

“.....” Ta không nói gì, này đích thật là ta sai.

“Sư huynh ngươi đổ máu !” Tiểu Thiển ở một bên kêu lên.

Quả nhiên nơi quần áo bị cắt của Thành mỹ nhân đều đã muốn bị huyết nhiễm đỏ, ta chân tay luống cuống lấy khăn ra băng bó cho hấn, bởi vì không thuận thực nên làm Thành mỹ nhân đau kêu một tiếng, ta liền đem nhiệm vụ này giao cho tiểu Thiển, ngược lại đi gọi xe.

Lúc xe ngựa trở về khách điểm đã một mảnh hắc ám, Thành mỹ nhân đại khái bởi vì vừa mới phun hết ra, sắc mặt đã tốt hơn rất nhiều, miệng vết thương nơi cánh tay cũng được băng bó tinh tế, đã ngừng xuất huyết.

“Sư huynh, ta có thuốc dán, đợi lát nữa ta giúp ngươi?” Tiểu Thiển xem ta dìu Thành mỹ nhân trở về phòng, ân cần nói.

“Ta đây kêu tiểu nhị gọi người đi nấu bát cháo loãng?” Thành mỹ nhân vừa mới phun hết, phỏng chừng trong bụng chẳng còn gì , vẫn là nên ăn cái gì đó nhẹ.

“Ân.” Thành mỹ nhân gật gật đầu, đi theo tiểu Thiển.

Chờ phòng bếp nấu xong chúc, ta mang đến phòng tiểu Thiển. Đang muốn mở cửa đi vào, mơ hồ nghe mang tiểu Thiển oán hận:“Đào Y cũng thật là, lại có thể làm cho ngươi ăn hải sản gì đó, sư huynh ngươi như thế nào cũng thật sự ăn a!”

Hải sản làm sao? Ta dừng ngoài cửa, lắng lắng nghe.

“Chính là ta là thật sự cảm thấy được ăn tốt lắm a.” Thành mỹ nhân cười khế.

“Chính là.....” Tiểu thiển đề cao âm lượng, tựa hồ còn muốn nói cái gì nữa, lại bị Thành mỹ nhân đánh gãy .

“Biết biết, ta về sau sẽ không. Quả nhiên vẫn là tiểu Thiển quan tâm ta nhất, không uống phí sư huynh như vậy thương ngươi, thích ngươi.....” Thành mỹ nhân cười nói, ngữ khí thân mật cùng sung ái.

Cái gì, anh vừa nói cái gì...

Ta bưng chúc, xoay người, mặt không chút thay đổi trở về phòng.

Nguyên lai Thành mỹ nhân không chỉ đối với ta nói một chữ thích! Hấn hấn thích lại còn có tiểu Thiển sao? Ta cảm thấy được đầu óc ta thật sự là không thể tưởng tượng nổi, vẫn còn có thể bình tĩnh tự hỏi.

Nhưng mà chờ ta chân chính tỉnh táo lại mới phát hiện, trong phòng đã là một mảnh bừa bãi, bát chúc vốn dĩ muốn đem cho Thành mỹ nhân đã sớm bị ta ném đi ra ngoài, dính đầy trên khăn trải bàn nhăn nhúm, hỗn tạp, nơi trắng nơi đen, bát vỡ văng khắp nơi, cái bàn cũng loạn thất bát tao, ngay cả trên giường mền cùng gối đầu cũng không may mắn thoát khỏi, tất cả đều chật vật ném trong góc.

Ta cũng không biết trong cơ thể ta còn cất dấu bao nhiêu bạo phát như vậy

41. Chương 41

Ta thở sâu một hơi, tiêu sái mở cửa, gọi tiểu nhị lại đây, để cho hấn một lần nữa sửa sang lại phòng, đương nhiên, tiền bạc đều ghi trên đầu Thành mỹ nhân.

Chúng kiến tiểu nhị vẻ mặt đau khổ đem khăn trải bàn ô uế, mền, gối đầu đi ra, trong lòng ta bỗng nhiên hiện lên một tia khoái ý.

Chờ đến khi Thành mỹ nhân trở về, trong phòng đã khôi phục quang cảnh sạch sẽ chỉnh tề.

“A?” Thành mỹ nhân đánh giá, mở miệng nói, “Như thế nào cảm giác khăn trải bàn cùng mền gối đều thay đổi?”

“Đúng vậy, không cẩn thận bị ta làm dơ, liền thay đổi.” Ta ngồi ở trên ghế, uống một ngụm trà, chậm rãi mở miệng nói.

“A?” Thành mỹ nhân tỏ vẻ nghi hoặc.

“Chúc của người không cẩn thận bị ta làm dơ, dính đến trên khăn trải bàn cùng mền.” Ta cười.

Đánh giá một chút khoảng cách từ giường đến cái bàn, thành mỹ nhân tựa hồ tự hỏi có thể tin lý do của ta được hay không, lúc sau, miệng hần thê nhưng bất giác tràn ra vẻ tươi cười.

“Ta cũng đã kêu phòng bếp làm lại một chén khác.” Bị hần cười đến lạnh gáy, ta nói sang chuyện khác.

“Ta đây cũng chậm chậm chờ đi.” Thành mỹ nhân không nói gì nữa, ngồi vào bên cạnh ta, nâng chung trà lên, uống ngay vài ngụm.

Ta hiện tại đã muốn phi thường bình tĩnh, sau khi vừa mới phát tiết, ta rõ ràng minh bạch hành vi vừa rồi của ta đại biểu là cái gì ghen!

Nguyên lai ta thích thành mỹ nhân nhiều đến mức ta không thể tưởng tượng được!!

Lại có thể đơn giản vì hần đối người khác cũng nói thích, ta liền ăn dấm chua, thậm chí giống nữ nhân đập vỡ đồ vật này nọ, phát tiết đi ra!

Nguyên lai ảnh hưởng của hần đối với ta, đã muốn sâu như vậy !

Bất quá, cẩn thận ngẫm lại, tuy rằng Thành mỹ nhân chính xác nói thích, lại nhìn không ra hần đối tiểu Thiên có hành động vượt qua tình cảm sư huynh đệ, có lẽ hần nói thích, chính là yêu thích trong tình cảm huynh đệ?

Mà hần nói thích ta, không dứt sủng nịch, còn bao hàm dục vọng, đó mới là thích với tình nhân đi?

Cho nên hần đối tiểu thiên nói “Thích”, ta tạm thời xem nhẹ.

Chẳng qua, hần nói vậy có ý tứ gì, ta nhất định phải làm rõ ràng.

“Đào Y!” Thành mỹ nhân đột nhiên tiến lại đây, ở ta bên tai ta thấp giọng nói, “Hiệu quả cách âm của mấy phòng này, dường như không được tốt lắm!”

Là ám chỉ ta sao? Chẳng lẽ lúc ta ở trong phòng điên cuồng đập phá, hần ở cách vách đều nghe thấy được?

Nghĩ đến khoe miệng hần vừa mới tràn ra tươi cười khó hiểu, ta trong lòng một trận nhảy loạn, chỉ vẫn là tỉnh bơ giả ngu: “Àn, thì sao?”

Thành mỹ nhân khoe mắt chớp chớp lợi hại hơn : “Không có gì, ta chỉ là thuận miệng nói nói. Bất quá nghĩ lại, Đào Y thật đúng là không thẳng thắn a!”

“.....” Nếu đã biết rõ ràng còn cố hỏi, ta chính là không muốn nói thì thế nào!

“Chúng ta khi nào thì khởi hành đi kinh thành a?” Ta đột nhiên nhớ tới lúc chiều Thành mỹ nhân cùng Đào Yết kia tỷ thí, “Đào Yết hần là đã đi rồi?”

“Gấp cái gì.” Thành mỹ nhân không chút để ý trả lời, trong lời nói tựa hồ có chút hờn giận, “Người không cần quan tâm đến Diễn Thanh nhanh như vậy?”

“Người không phải cũng vội vã lấy lại ngọc bội? Người ghen?” Ta ngăn người, nhận thấy được Thành mỹ nhân lời nói phật phùng, không khỏi đắc ý cười cười, có loại cảm giác giải hận.

Thành mỹ nhân cũng ngăn người, lại không cam lòng yếu thế đánh trả: “Vừa mới ở cách vách, ta nghe thấy bên này động tĩnh rất lớn, vốn đang suy đoán xảy ra chuyện gì. Hiện tại xem ra, đáp án tựa hồ đã muốn hiểu rõ.”

“Người nghe lầm.” Ta không thừa nhận, “Chẳng qua là bát chúc bị đổ, ta đem đồ đi rửa sạch thôi.”

“Phải không?” Thành mỹ nhân cười, so đo khoảng cách giường đến bàn, “Bát chúc này lực đàn hồi thật lớn.”

“.....”

“Đào Y, người không biết là chúng ta cứ tranh luận như vậy thực không có ý nghĩa sao?” Thành mỹ nhân buông tha khẩu chiến theo ta, bỗng nhiên thở dài một tiếng, “Thừa nhận thích ta thật sự làm cho người khó xử?”

Thật cũng không phải khó xử, chính là vừa mới minh bạch tâm ý của mình, theo sau lại đột nhiên phát hiện được tâm tình của ta dường như đều bị người không chế, thật sự là rất khó chịu !

“Ta hỏi người, vừa mới này ở cách vách, người cùng tiểu Thiển nói những thứ gì?” Ta hỏi, câu thích kia, giống như đè nặng trong lòng ta .

“Chưa nói cái gì a.” Thành mỹ nhân thản nhiên cười cười.

“Người nói thích.” Ta lên án.

“A? Thích cái gì?” Thành mỹ nhân tựa hồ bị ta nói có chút mông lung.

“Người nói người thích tiểu Thiển!” Ta tiếp tục lên án.

“Ta là thích tiểu Thiển a.” Thành mỹ nhân cười, xem sắc mặt ta âm lãnh, vội vàng bổ sung, “Nhưng mà chỉ yêu một mình người!”

“Người cố ý !” Ta bình tĩnh, “Người vừa này biết ta ở ngoài cửa đứng hay không?”

Trước không để ý tới Thành mỹ nhân nói yêu ta khiến cho tim ta đập loạn, võ công của hần tốt như vậy, khẳng định là nghe được tiếng bước chân của ta.

“Ta cũng không nghĩ người sẽ ghen.” Thành mỹ nhân trốn tránh đề tài, “Ta trước kia cũng thường xuyên nói như vậy cùng tiểu Thiển.”

Người cố ý!

Thật sự là hồ ly gian trá!

42. Chương 42

“Khách quan, chúc đã chuẩn bị tốt.” thanh âm tiểu nhị đúng lúc đánh gãy chúng ta đang nói chuyện, ta đứng dậy đi mở cửa, đem bát chúc mới bưng lên bàn.

“Ăn đi. Vẫn còn nóng.” Ngữ khí không được tốt, ta đang nổi nóng , không có biện pháp.

“Đào Y, uy ta!” Thành mỹ nhân không thức thời cười gian, “Ta chính là bởi vì người, cũng vì người mới bị thương ! Người phải phụ trách!”

!!!!

Quên đi, không có cách nào khác cự tuyệt, sinh khí cũng đã sinh khí, ta cầm lấy thìa, thổi một chút, đưa đến bên miệng Thành mỹ nhân.

“Nếu Đào Y miệng đối miệng uy thì tốt rồi.” Thành mỹ nhân ăn cũng không yên.

“Đừng được nước làm tới!” Ta hung tợn nói, “Chuyên tâm ăn chúc, đem tinh trùng trong bụng người trước đuổi đi!”

“Thiết!” Thành mỹ nhân bất mãn sách một tiếng, chuyên tâm uống chúc.

“Đào Y, chúng ta hiện tại là một đôi quan hệ phu phụ đi?” Uống xong chúc, Thành mỹ nhân tỉnh lực tràn trề lại, không ngừng truy vấn.

Hắn nói hắn là không chỉ quan hệ mặt ngoài đi?

Tuy rằng ta hiện tại nổi nóng, nhưng chúng ta hiện tại cũng xem như là lưỡng tình tương duyệt, lại đã bãi đường, vẫn là như vậy đi?

“Ân.” Do dự trong chốc lát, ta hàm hồ lên tiếng, lời lẽ lập tức bị Thành mỹ nhân ngăn chặn.

Người chết a! Cần dùng sức như vậy làm gì chứ!

Thành mỹ nhân hai tay gắt gao chế trụ sau ót ta, thần dùng sức dán vào ta, đầu lưỡi cũng cường ngạnh tiến vào, ta cố sức thở, do dự trong chốc lát, cuối cùng vẫn là hưởng ứng nụ hôn của hắn, vì thế lập tức cảm giác được đầu lưỡi bị liều mạng hút, có điểm đau đớn.

Hôn càng ngày càng sâu hơn, cơ hồ chỉ một cái hôn đã muốn khơi mào tình dục trong người ta .

“Hô!” Ta dùng sức đẩy Thành mỹ nhân ra, há mồm thở , hung hăng trừng hắn, “Người hiện tại thân thể không thích hợp kịch liệt vận động!”

Nói là cự tuyệt, kỳ thật là tìm cớ.

Nhìn thấy khí thế Thành mỹ nhân hung hãn như thế, ngày mai đừng nghĩ rời giường , nhưng là ngày mai còn phải đi mà.

Nói sau, hắn vừa nãy dám dùng thủ đoạn làm ta ghen, không trừng phạt trừng hắn chính là ngược đãi chính mình.

“Đào Y keo kiệt!” Thành mỹ nhân âm mặt, “Ta đi tìm tiểu Thiên ngủ.”

“Không cho phép đi!” Ta sắc mặt nghiêm nghị, lập tức khởi động quyền lợi làm “Phu” của mình.

“ Nhưng mà, chúng ta đều nhẫn thật sự vất vả.” Thành mỹ nhân thở dài.

“ Có vất vả cũng không thể đi! Nếu nhẫn cùng nhau nhẫn!” Ta cường hãn mệnh lệnh.

“Hảo.” Thành mỹ nhân cười trả lời, “Bất quá về sau Đào Y phải bồi thường ta gấp bội!”

“.....” Lại tự tiện thay ta ra quyết định.

Quên đi, chỉ cần không phải làm, cũng..... cũng tốt rồi.

Ngủ một giấc không mấy an ổn, sáng sớm hôm sau khi ta cùng Thành mỹ nhân xuống lầu, tiểu Thiên đã ngồi chờ ở phía dưới .

Điểm tâm ăn hôm nay là canh hải sản, ta còn bóc vỏ tôm quăng lung tung, ăn rất ngon, tiểu Thiên do dự trong chốc lát rốt cục mở miệng: “Đào Y, người về sau vẫn là nên ít ăn những món hải sản như tôm cá .. đi?”

“Vì cái gì?” Ta ngạc nhiên.

“Ta sợ người lôi kéo sư huynh cùng nhau ăn.” Tiểu Thiên mặt lộ vẻ khó khăn.

Ta sững sờ trong chốc lát, tựa hồ minh bạch ra cái gì đó, quay đầu hỏi Thành mỹ nhân: “Người không thể ăn mấy thứ này?”

Thành mỹ nhân gật đầu, cười: “Bất quá ta vẫn rất muốn thử mà.”

“Người biết vậy còn ăn thọ tự ta làm?” Có một chút cảm động, nhưng nhiều nhất chính là phần nộ.

“Đào Y lần đầu tiên làm cho ta ăn a! Không ăn rất đáng tiếc .”

“.....”

Ta đứng lên, hung hăng đánh Thành mỹ nhân một quyền, lại dưới con mắt công chúng, nắm vạt áo Thành mỹ nhân, hôn lên.

Thật sự! Gặp gỡ người này, ta nhận thức thua!

Vừa hôn xong, không để ý người chung quanh kinh ngạc hút không khí, ta quay đầu lại, chia chia Thành mỹ nhân, kiêu ngạo nói với tiểu Thiển:“Chúng ta hôm nay đi kinh thành, tiểu Thiển sau khi trở về nhớ rõ nói cho bác hần, hần đã có nơi thuộc về!”

Gặp gỡ Thành mỹ nhân, thật sự nhận thức thua, chính là trái lại, Thành mỹ nhân gặp được ta, cũng không thể nói hần không có tài vận đi?

43. Chương 43

Từ nhỏ, Thành Lãng chính là một con hồ ly giáo hoạt.

Không chỉ Lãnh Nguyệt sơn trang, thậm chí cả thành đều công nhận chuyện này.

Lúc cười hai mắt luôn nhắm lại, đem ánh mắt giấu ở dưới mí mắt, khóe mắt hơi hơi thắt lại, bày biện ra khuôn mặt hồ ly giả tạo, trên mặt cũng luôn là biểu tình vô thường vô phạt, vẻ mặt bình thản, làm cho người ta không đoán được hần đang nghĩ gì.

Cho nên tuy tuổi còn nhỏ, hần đã một mình đảm đương một phía, đem hầu hết Lãnh Nguyệt Sơn Trang quản lý gọn gàng ngăn nắp.

Thành Lãng sớm biết mình chỉ đối nam nhân cảm thấy hứng thú, sau khi hần không cẩn thận nhìn thấy tình sự kịch liệt của đại ca cùng nhị ca, mặc dù có chút khiếp sợ, nhưng rất nhanh liền tiếp nhận, vì thế, hần có vô số ” lam nhan tri kỷ*” , Đào Y, chính là một trong số đó.

Đào Y là một thiếu niên xinh đẹp nho nhỏ, lại phẳng phất sự thâm trầm im lặng không hợp với tuổi, dị thường nhu thuận, ngẫu nhiên hần lại dùng ánh mắt u buồn mà mê luyến kia nhìn người, chuyện này đối với Thành Lãng mà nói, trong lòng là một sự thỏa mãn thật lớn.

Cho nên, đêm đầu của Đào Y, hần mua.

Trên giường Đào Y là ngượng ngùng mà bị động , kỹ xảo trúc trắc*, ngẫu nhiên bộ dạng con mèo nhỏ hơi hơi khốc cùng biểu tình rên rỉ, đều làm cho nam nhân nhiệt huyết sôi trào, Thành Lãng một đêm này thật sự khoái trá, nhưng không hơn.

Chỉ là một đêm tận tình mà thôi, qua đi, liền quên hết.

Nhưng mà không lâu sau lại truyền tới tin tức khiến người khiếp sợ: Tiểu quan Vũ Điệp phường là Đào Y cư nhiên thượng một người nam nhân! Đào Y ngượng ngùng mà vẫn tĩnh, Đào Y nhu thuận lại trầm mặc, cư nhiên lại làm ra loại sự tình này?

Thành Lãng tò mò , vì thế, vào một đêm nọ, lại một lần nữa đi tới Vũ Điệp phường.

Lúc đi đến cảm các, Đào Y không hề phòng bị ở dục dũng ngủ, ngủ say sưa không biết gì, thậm chí khóe miệng còn có nước miếng chảy ra, Thành Lãng không khỏi hoạt kê (cảm thấy khôi hài), vì thế hảo tâm đưa hần ôm đến trên giường, chỉ trong chốc lát, người đang ngủ say liền tỉnh lại , còn chẳng biết xấu hổ lệnh ỉnh đốt đèn, Thành Lãng bật cười, đã bao lâu mới có người ra lệnh cho hần? Đào Y lúc này, thật là có hứng thú.

Mang một tâm trạng tốt đẹp, Thành Lãng đốt đèn, tinh tế quan sát người trước mắt, liền cảm thấy được..... người này thật không giống với trước kia .

Không phải thiếu niên im lặng lại nhu thuận, u buồn nhưng nặng nề, Đào Y trước mắt biểu hiện làm cho hắn ngây ngốc một hồi, mà làm hắn khiếp sợ chính là, Đào Y không nhớ rõ hắn !

Vì thế, hắn thật sự giận dữ!

Đương nhiên, không thể biểu hiện ra ra mặt , vì thế cười tủm tỉm nói chuyện, tủm tỉm cười trên giường, tủm tỉm cười..... thực thì trừng phạt!

Ngoài dự đoán, lúc này đây Đào Y biểu hiện ra mười phần nhiệt tình, đầu tiên là nghĩ muốn phản công, chê cười, như thế nào có thể để cho y thành công!

Sau đó lại ở dưới thân hắn nhiệt tình đáp lại, thần thái xinh đẹp, rên rỉ phóng dăng, làm cho Thành Lãng cảm thấy quả thực là yêu tinh chuyển thế .

Thành Lãng đương nhiên không hiểu Đào Y đột nhiên chuyển biến thật sự kỳ quái, thiếu niên vẫn mê luyến mình đột nhiên không biết mình là ai, hơn nữa tựa hồ hoàn toàn biến thành một người khác, ngày thứ hai sau khi trở về, Thành Lãng liền bắt tay vào điều tra.

Nguyên lai một đêm nào đó, Đào Y bị phát hiện ngã bất tỉnh ở đình viện, cả người đều là huyết, sau khi tỉnh lại cái gì cũng không nhớ rõ.

Vừa mới tra ra, người lại tự đến, đầu sỏ gây chuyện phải nhận sai .

Một thiếu niên xinh đẹp, khóc đến lê hoa đái vũ: ” Thành Lãng ca ca, ta biết sai lầm rồi! Người tha thứ ta đi!”

Xuất thân được chiều chuộng, thiếu niên tâm tính cao ngạo, nhiệt liệt ái mộ Thành Lãng, cũng bởi vậy, không thể chấp nhận được bên cạnh Thành Lãng có một tiểu quan dơ bẩn, vì thế liền hạ sát thủ.

Đáng thương cho Đào Y, thiếu chút nữa đi gặp diêm vương không nói, bản thân còn bị hắn làm cho gánh oan ức lợi hại. Trong lòng Thành Lãng càng thêm áy náy .

Vì thế, lại đi Vũ Điệp phường, nhưng mà Đào Y theo Vương Diễm Thanh rời đi mấy ngày. Thành Lãng đầy lòng không thể tránh khỏi nảy lên một tầng mất mát.

Cái kia, Đào Y chỉ biết mê luyến mình, đột nhiên tiêu thất!

Sau hôn lễ của Đào Yết, Thành Lãng lại gặp được Đào Y, mặc nữ trang, cùng Vương Diễm Thanh.

Chuyện của Vương Diễm Thanh cùng Đào Yết, Thành Lãng cũng biết một ít , cho nên không khỏi đối với hắn có chút đồng tình, đương nhiên hắn cũng không đi an ủi người khác , nhất là lúc sau thấy được thái độ Đào Y cùng Diễm Thanh thật sự thân thiết, vì thế liền dùng phương thức trào phúng nhắc nhở Vương Diễm Thanh.

Suốt bữa tiệc, nhìn tay Đào Y vẫn nắm chặt lấy Vương Diễm Thanh, giống như đang cấp cho hắn dũng khí, đồng thời lại không khách khí lấy nhan sắc trào phúng, miệng không buông tha người nào, nhìn hắn một đường chiếu cố người đang say rượu, trong lòng Thành Lãng đột nhiên bốc lên ý niệm chinh phục cực mạnh — so với Đào Y trầm mặc nhu thuận, hắn càng thích Đào Y hiện tại hơn .

Cho nên, vì không muốn hắn bị một tí thương tổn nào, liền đưa hắn mang về Lãnh Nguyệt Sơn Trang.

Thiếu niên cao ngạo kia cứ nhiên cố chấp không chịu bỏ qua, hơn nữa lại chọn ngay thời điểm hắn và Đào Y đang nhiệt tình mà trở lại, vì thế bị Thành Lãng hung hăng trừng phạt vừa, đưa hắn tống về hoang mạc tây bắc.

Nguy cơ đến tánh mạng của Đào Y bị giải trừ .

Nhưng Thành Lãng cũng không muốn hắn ly khai, bởi vì, chính mình đã muốn dần dần thích người vừa quật cường vừa đáng yêu này.

Vì thế, làm bộ sự tình còn không có giải quyết, tiếp tục để hắn ở lại trong trang, dự vọng muốn hắn cũng càng ngày càng mãnh liệt, ai biết, Đào Y chỉ nói với hắn một câu: ” không phải ta chết, chính là người đoạn!”

Thích một người, đương nhiên sẽ nhân nhượng hẳn, vì thế Thành Lãng đáp ứng cho Đào Y phản công, chẳng qua, hẳn thật sự không thích loại cảm giác bị động này, đời này hẳn cũng không nghĩ muốn tái nếm thử, vì thế chịu đựng cái mông còn đang ửng ửng đau, chính cho Đào Y một đêm.

Thích hẳn, nhưng càng thích khi dễ hẳn!

Đây là phương thức biến thái yêu người của Thành Lãng.

Không nghĩ tới Đào Y còn tiếp tục đối với nguyên nhân hẳn bị đuổi giết nhớ mãi không quên, vì thế, thấy Đào Y cầm ngọc bội đeo trên người của Vương Diễm Thanh, linh quang chợt lóe, đem mọi chuyện đổ lên đầu bác mình.

Dù sao, khối ngọc bội bị đánh tráo kia đích thật là bác hẳn muốn đưa cho hẳn con dâu, vì hạnh phúc của cháu, hy sinh một chút cũng không sao cả đi?

Vì thế, vui vẻ đáp ứng ý muốn đi kinh thành của Đào Y, vừa lúc hẳn cũng muốn mang theo y đi chung quanh một chút.

Lúc bị bọn sơn tặc bắt về làm áp trại phu nhân, nghĩ đến có thể cùng Đào Y báỉ đường, liền liều lĩnh lên núi, dù sao, đối phó đám sơn tặc võ công như méo quào kia, hẳn một người đã dư dả, vì thế, đem đám sơn tặc ngu ngốc hung hăng đùa giỡn một trận, cuối cùng còn cảm thấy mỹ mãn cùng Đào Y động phòng.

Như vậy, Đào Y liền hoàn toàn trở thành người của hẳn.

Ở Vân Nam gặp được Tiểu Thiển, hoàn toàn là chuyện ngoài ý liệu, nhưng rất nhanh, hẳn lập tức nghĩ ra chủ ý, bất quá, bộ dáng Đào Y ghen thật đúng là làm cho hẳn mở rộng nhãn giới, bạo lực như vậy, cũng thật là đáng yêu!

Đào Y, tuy rằng rất nhiều thời điểm thực thông minh hơn nữa lại ngang ngạnh, nhưng có đôi khi cũng sẽ ngây ngốc, đáng yêu làm người khác muốn ăn sạch sẽ.

Nhưng là, Đào Y là chỉ có thể bị một mình hẳn khi dễ, người khác cũng đừng hòng muốn.

Cho nên, Đào Yết, cũng gạt hẳn qua một bên thôi!

Bọn họ đừng hòng mơ tưởng động đến nửa cọng tóc của Đào Y!

“Vì cái gì bác người đến bây giờ vẫn chưa có đông tinh?” trên đường đi đến kinh thành, Đào Y ngồi ở trước người hẳn, nghi hoặc mà hỏi vô số lần.

Thành Lãng im lặng ..., nhẹ nhàng cười.

Lúc trước đuổi giết Đào Y, chỉ có thiếu niên kia mà thôi, mà bác hẳn, chính là hẳn thuận miệng lấy cớ, chủ yếu là muốn lưu lại Đào Y.

Bằng không, vì cái gì Đào Y vẫn an toàn như vậy, Vũ Điệp phường vẫn an bình như thế?

Đương nhiên chuyện này, hẳn vĩnh viễn không nói ra.

Đúng vậy, Thành Lãng chính là một con hồ ly giả hoạt, vì để có được người hẳn yêu, sẽ dùng một chút thủ đoạn nhỏ nhỏ, nhưng là sau đó, không nghĩ sẽ buông tay.

Thành Lãng cười cười, ôm Đào Y trước người: ” Như vậy không phải rất tốt sao? nói không chừng bác ta đã muốn chấp nhận người.”

Nói xong, khuyên thân về phía trước thâm tình hôn, đem nghi hoặc của Đào Y hết thảy quay về trong bụng đi.

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/duong-nguu-lang-xuyen-viet-bien-thanh-tieu-quan>